

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 14 november 2019

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Het is vier minuten over vijf. En het is vandaag 14 november 2019 en u bent aanwezig, hetzij digitaal, hetzij hier in levende lijve bij de commissie Bestuur. Hartelijk welkom. Ik heb geen berichten van verhindering ontvangen, klopt dat? Zijn er berichten van verhindering?

Burgemeester Wienen: Ik wou even zeggen dat ik er ben.

De voorzitter: De burgemeester is er, nou, dat is duly noted. Ik heb wel begrepen dat de heer Aynan misschien nog halverwege deze vergadering verder aansluit, maar dat valt nog te bezien.

Mevrouw...: En de heer Smit, die wist het ook niet.

De heer Smit: Heeft u het ook '...' de burgemeester '...' dat ik af en toe wegga?

De voorzitter: En mijnheer... Ja. En de heer Smit, die gaat ook af en toe weg, maar die komt dan altijd weer terug. Goed. Wij hebben hier in ons midden hebben we iemand die nog niet beëdigd is in de raad, maar wel beëdigd is geweest is in de raad, maar toch alvast heel graag vooruitloopt op zijn beëdiging hier graag vandaag bij deze vergadering aanwezig zou zijn. Nu wat mij betreft, kan dat, maar ik ga daar niet over, dus ik wil even weten. Oké, lieve commissie, misschien kunnen we een beetje serieus zijn. Ik wil graag van deze commissie weten of wij daarmee akkoord gaan dat de heer Wouter Rutten vandaag deel zal nemen... Ook zal spreken tijdens deze commissie. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja op zich wel, maar dan liefst dat het ook geldt voor in andere gevallen, want ik ken ook gevallen waarbij het helemaal niet kon en niet mocht, terwijl ze ook al eerder beëdigd waren en toch niet het woord mochten voeren. Dus dat is nu ineens een noviteit en om nou willekeur te voorkomen, zou ik het graag even vastgelegd zien ergens in.

De voorzitter: Nou, ik stel voor dat als zich een dergelijke situatie nog een keer voordad dat we het op dezelfde manier oplossen, dat we dan ter plekke besluiten met deze commissie of we daarmee akkoord gaan. En dan zal het antwoord waarschijnlijk ja zijn omdat we nu een precedentwerking hebben van de heer Rutten. Dus ik kan me niet anders voorstellen dat we daar dan ook mee akkoord gaan. Tenminste, dat is als deze commissie daarmee akkoord gaat. Mijnheer Van den Raadt, u wilt daar nog wat over zeggen?

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, u vraagt wat wij daarvan vinden. Nou, Trots Haarlem is altijd groot voorstander geweest van burgerraadsleden, dus dit is de eerste aanzet dat een burgerraadslid in de commissie aanwezig is. Dus we hopen inderdaad dat dat wordt vastgelegd hoe dit nu precies werkt, zien we de volgende commissie graag terug en dan gaan we akkoord.

De voorzitter: Goed, prima, dat is, staat genoteerd. Ja, mijnheer Smit?

De heer Smit: Deze keer zonder voorwaarden akkoord.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mijnheer Rutten, volgens mij hebben wij een meerderheid die zegt, van harte welkom. Dus van harte welkom.

De heer Rutten: Dank u wel.

De voorzitter: Er gaan lijsten rond voor- of afmeldingen voor de technische sessie op 2 december over concept-MRA-agenda 2.0. Dan gaat er nog een lijst rond voor het bezoek aan Panorama Nederland samen met de stadsarchitect Willem Hein Schenk, te bezoeken op 19 november in de Doelenzaal van de bibliotheek in het centrum. Dus het is niet Panorama Mesdag, want ik kan me voorstellen dat daar onduidelijkheid over bestaat. De fietstocht op vrijdagochtend 29 november door stadsdeel Oost die voor de raad wordt georganiseerd door gebiedsteam Oost. Die lijsten gaan nu rond, gaarne even uw naam erop zetten of niet. De agenda, ik neem aan dat u hem ...

De heer Smits: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Puntje van orde, het is aan de griffie om dat ook eens even met ons te bekijken. 2 december een compilatie van afspraken, om te beginnen een extra dag voor de auditcommissie en vervolgens rond die tijd met de MRA-agenda ook nog dubbele gezelschapspelletjes waar we aan mee mogen doen. Dit is niet meer, volgens mij niet meer te belopen voor de kleinere fracties en daar moet toch, vind ik, op gelet worden.

De voorzitter: Dus als ik goed begrijp, pleit u voor een betere verdeling, betere dosering van de afspraken?

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Dan nemen we dat mee in onze aantekeningen, zullen we dat, in het presidium zullen we het daarover hebben.

De heer...: '...' (buiten microfoon).

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: De agenda, we zijn aangekomen bij de agenda. Kan die conform worden vastgesteld? Dan heb ik even een vraag. We hebben twee uitgebreide agendapunten, te weten punt 9 geloof ik, uit mijn hoofd en 11. En daar hangen enorm veel agendapunten onder. En om vast even een voorschotje te nemen voor een spoedig, een soepele verloop van deze vergadering, ik stel voor dat we die punten in zijn integraliteit behandelen. Dus dat ook in de bijdrage in de eerste termijn daar rekening mee gehouden dat we niet punt voor punt, punt 9, 9, 1, 9, 2, 9.2, maar dat we het allemaal integraal zullen benaderen. Kan dat op uw instemming rekenen?

De heer Smit: Ja.

De heer...: Ja.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Prima, doen we dat zo.

3. Inventarisatie rondvraag en mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Inventarisatie van de rondvraag. We hebben een aantal rondvragen binnengekregen van de PvdA, van de heer Sepers. Dat zijn drie rondvragen en die zijn voor wethouder Botter, wethouder Snoek en burgemeester Wienen. Wij hebben van de Actiepartij, bij monde van Remko Trompetter hebben wij vier

rondvragen binnengekregen. Die zijn voor de heer Wienen en eens even kijken hoor, die zijn allemaal voor de heer Wienen, hè, geloof ik?

Mevrouw...: Behalve de laatste, die is voor de commissie.

De voorzitter: En de vierde rondvraag is voor deze commissie. Mijnheer Trompetter?

De heer Trompetter: Die vierde rondvraag is voor de commissie, dat hangt er een beetje vanaf hoe het agendapunt over het verslag wordt behandeld en dan afhankelijk daarvan zou ik rondvraag al dan niet.

De voorzitter: Dank u wel. En het verslag, daarmee bedoelt u het transcript van de vergadering?

De heer Trompetter: Dat bedoel ik, ja.

De voorzitter: Prima. Wij hebben een mededeling van de heer Botter.

De heer Garretsen: '...'. Voorzitter, ik heb een rondvraag voor de heer Wienen over Sinterklaas.

De voorzitter: Een rondvraag van de heer Garretsen voor de heer Wienen.

De heer IJsbrandy: '...'. Is het niet omgekeerd?

De voorzitter: Mijn IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Een rondvraag voor de heer Botter inzake de procedure gemeentesecretaris, stand van zaken en vervolg.

De voorzitter: Staat genoteerd. Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Even een nabrander. Mijnheer Rijssenbeek is vanavond afwezig en misschien dat ik zelf in de loop van de avond ook vertrek, want ik ben niet helemaal lekker.

De voorzitter: Nou, nu alvast beterschap en we gaan het meemaken. Verder nog rondvragen? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Dat is of wij juridisch aansprakelijk gesteld kunnen worden en dus dat lijkt me wel iets voor de heer Wienen, in verband met die parkeergarage Marsmanplein waar code rood geldt en wij daar als gemeente van weten, maar naar ons inzicht heel langzaam op handelen.

De voorzitter: Aansprakelijkheid voor parkeergarage Marsmanplein. Staat genoteerd.

Burgemeester Wienen Dat had ik begrepen, maar code rood en dan heel lang...

De heer Van den Raadt: Nou, daar is gewaarschuwd dat het op instorten staat. De gemeente weet dat, als dat nu instort tijdens dat wij daarvan weten en daar weinig aan gedaan hebben, kunnen wij dan verantwoordelijk worden gehouden?

4. Transcript commissie bestuur d.d. 3 oktober 2019 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Het kan, het transcript van de commissie Bestuur van 3 oktober, kan die vastgesteld worden? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik heb daar nog een vraag over. Op, in het verslag van 3 oktober waarin is toegezegd dat het actiepunt specifieke planning Global Goals op, na de begroting zou worden behandeld. Dat is afgesproken in de vergadering van 3 oktober. Tot mijn grote verbazing zag ik bij de behandeling van de begroting, wat een technische sessie bleek, wat ook apart was, dat ineens dat op de agenda stond. Als ik, gehad, kunnen, eigenlijk had ik verzocht om het van de agenda af te kunnen halen, want het actiepunt Specifieke Planning is nog steeds niet gedaan door de begroting vast te stellen, want daar staat namelijk heel weinig over in. Dus als de commissie het met mij eens is dat de planning, dus de specifieke planning van de Global Goals, nog is niet is afgedaan, heb ik, dan is dat mijn rondvraag aan de commissie en dan komt hij weer op de actielijst. Dus dat is eigenlijk mijn vraag, naar aanleiding van.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Helemaal eens met de heer Trompetter. Er is helemaal geen planning gekomen nergens, niks, dus graag op de actielijst laten staan.

De voorzitter: Verder nog opmerkingen hierover? Misschien kunnen we hem agenderen, we hebben nog een redelijk lege agenda voor december, misschien kan hij dan geagendeerd worden?

Mevrouw...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Is er dan wel een planning voorhanden waar we over kunnen praten? Want anders kunnen we het beter uitstellen tot die planning er wel is.

De voorzitter: Afhankelijk inderdaad van of er stukken, onderliggende stukken zijn die we kunnen meenemen bij de behandeling eventueel in december. Zo niet, dan schuiven we hem door naar het eerste kwartaal van het volgende jaar. Ja?

Mevrouw...: '...' (buiten microfoon).

5. Agenda komende vergadering(en), actielijst en jaarplanning

De voorzitter: Over die agenda van de volgende vergadering, de volgende vergadering is op 12 december. Er staat één stuk ter advisering, namelijk het concept-MRA-agenda 2.0. En voor de rest ter bespreking staat er nog niets geagendeerd. Zijn er stukken die de, vandaag ter kennisname zijn aangeboden en geagendeerd dienen te worden volgens deze commissie? Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Voorzitter, wij zouden graag op de agenda zien de raadsinformatiebrief Verkenning derde aandeelhouder SRO.

De voorzitter: En uw motivatie?

De heer Sepers: Nou, omdat wij een discussie willen over de vraag of dat een goede weg is om het, ons aandeelhouderschap te verwateren met eventueel een derde aandeelhouder waardoor onze invloed minder wordt op SRO en dat heeft, nou, kan verstrekkende gevolgen hebben. Dus het lijkt mij goed om in een vroeg stadium in de commissie daarover te hebben.

De voorzitter: Aandeelhouderschap derde partij SRO. Zijn er, is daar meerderheid voor in deze commissie om dat te agenderen?

De heer...: Ja.

De voorzitter: Ja? Staat genoteerd. Verder? Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: De gevolgen van de septembercirculaire.

De voorzitter: Pardon, de...?

De heer Garretsen: De gevolgen van de septembercirculaire.

De voorzitter: Nou, het lijkt mij dat daar wel een, ik weet het eigenlijk niet, ik ga dat even neutraal neerleggen. Is daar een meerderheid voor in deze commissie? Ja? Volgens mij is de motivatie, hoeft niet toegelicht te worden verder. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, in september is toegezegd dat we het over wijkraden gingen hebben bij het onderwerp Nieuwe Democratie en wat scheidt ons verbazing dat er nu ergens een besluit is genomen door het college en dat bij dat besluit stukken ontbreken, onder andere van het adviescommissie die daar toch wel opmerkelijke uitspraken heeft gedaan. Dus of we behandelen het bij de Nieuwe Democratie of we het, de volgende keer op de agenda.

De voorzitter: '...'.
[Microfoonknop]

De heer Van den Raadt: 1.3.

De voorzitter: Het gaat over de, voor alle duidelijkheid, het gaat over de wijk Slachthuisbuurt. Wethouder Botter stelt voor om daar een aparte behandeling in deze commissie over te houden, los van de rest van de Nieuwe Democratie.

De heer Van den Raadt: Dan ben ik wel nieuwsgierig wat er dan veranderd is bij de toezegging door wethouder Meijs 18 september tot aan nu, wat er dan veranderd is. Want toen werd gezegd, we doen dat bij de Nieuwe Democratie.

De heer...: '...' (buiten microfoon).
[Microfoonknop]

De voorzitter: Maar de vraag is natuurlijk of de commissie daarmee akkoord gaat, dat we dat voor nu even loskoppelen van het programma van de Nieuwe Democratie en dit apart gaan behandelen in de volgende commissievergadering. Ik zie, ja, mijnheer Smit.

De heer Smit: Als u zegt, voor nu, dan ga ik daarin mee en dan kunnen we aan het eind van de discussie bepalen of dat zo blijft of dat het alsnog betrokken wordt bij...

De voorzitter: Ja? Zijn er verder nog punten van de ter kennisnamelijst die geagendeerd moeten worden? Nee? We hebben een, we hebben twee mededelingen van wethouder Botter. Ik geef u het woord, alstublieft.

Wethouder Botter: Eén mededeling gaat over het gebruik van WhatsApp in de dienstverlening, daar heeft u misschien het een en ander over gelezen, over binnenlands bestuur. De meningen lopen nogal uiteen of je dat wel of niet moet blijven gebruiken. En dat heeft vooral ook te maken met de vraag niet zozeer of dat het veilig is of niet, maar of dat het daarvoor bedoeld was of niet door de ontwikkelaars. De, het advies is om het voorlopig tot februari te blijven gebruiken omdat we daar ook onze dienstverlening op hebben ingericht en mensen de afgelopen de afgelopen periode erg hebben geattendeerd op de mogelijkheid dat dat er is. Maar in februari zullen we met een voorstel komen om te kijken of we dat gaan continueren of dat we dat op een andere manier gaan doen. Het heeft dus niets te maken met veiligheidssystematiek en -vraagstukken. Het heeft alles te maken met de wijze waarop dit instrument wordt ingezet nu voor de dienstverlening, terwijl het een op de particuliere markt-geënte activiteit was.

De voorzitter: En u heeft nog een mededeling.

Wethouder Botter: De andere mededeling, die sluit een beetje aan bij Hart voor, ik bedoel voor, Hart voor Haarlem. Het gaat over de... En ik moet maar kijken of ik al voldoende antwoord geef met mededelingen of dat het ook iets is wat nog in de vraag terug moet komen. Maar we zijn een eind gevorderd in de procedure rondom de selectie van de gemeentesecretaris. Wij zitten in een fase waarbij er nog twee kandidaten over zijn. Daarover wordt gesproken met elkaar en vervolgens als daar, het zijn allebei benoembaar kandidaten en als er daar een van overblijft, gaan we het traject vervolgen met kennismaking, met griffier voor een klikgesprek en allerlei andere zaken. Maar de vaart zit er dus in en we hopen op hele korte termijn daar met een naam naar buiten te komen.

De voorzitter: Het is een mededeling, hè, dus nee. Sorry. Tenzij het echt enorm urgent is...

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: En het kan absoluut niet... Komt hij later?

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Maar dit was een mededeling, hè, daar kunt u eigenlijk niet op...

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: O, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ik wou even teruggaan naar het vorige punt, voorzitter, toezegging van de burgemeester per rondvraag over heb, over het rapport Waarderpolder. Staat nog niet in de actielijst, nog steeds niet, die toezegging.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, we kijken dit even na, want de griffie zegt, staat er volgens ons wel in de actielijst genoemd.

De heer Trompetter: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: We gaan er even naar kijken.

De heer Trompetter: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Burgemeester, heeft u nog een mededeling?

Burgemeester Wienen: Nee.

De voorzitter: Nee?

Wethouder Botter: Zie ik u straks bij de informatie, beveiliging en dan ben ik zo meteen terug. En ik zou het heel erg op prijs stellen als dan ook meteen de rondvragen mee mogen worden genomen.

De voorzitter: Daar zullen wij over nadenken, mijnheer Botter.

De heer...: Zullen we over nadenken.

Ter advisering aan de raad

6. 17.10 uur Verordening rechtspositie raads- en commissieleden

De voorzitter: Gaan wij door met de agenda. Agendapunt 6 is ter advisering aangeboden aan de raad en ik wil graag de griffie uitnodigen, Josine Spier, alsmede mevrouw Ekel, Claudia Ekel, juriste van gemeente Haarlem, hartelijk welkom. Komt er nog een stoel.... U hoeft hier eigenlijk niet te zitten.

Burgemeester Wienen: Nou, dan ga ik weer weg.

De voorzitter: U mag op de... Klinkt heel onaardig, maar...

Burgemeester Wienen: Nou, ik vind het juist wel heel interessant hoe je ermee omgaat.

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De heer...: Ja, is goed.

De heer...: Je mag ook daar zitten.

De voorzitter: O, wat een interessante constellatie, dit. Nou. Aan de raad wordt gevraagd, 1, de artikelen in de hoofdstukken 1 tot en met 4 en 6 van de Verordening Geldelijke voorzieningen, raadsleden, wethouders, commissieleden en fracties 2018 in te trekken. De artikelen benoemd in hoofdstuk 5 van de Verordening

Geldelijke voorzieningen, raadsleden, wethouders en fracties 2018 bepalingen voor fracties in stand te laten. En 3, de Verordening Geldelijke voorzieningen, raadsleden, wethouders, commissieleden en fracties 2018 her te benoemen naar Verordening Geldelijke voorzieningen, gemeenteraadsfracties Haarlem 2019. En 4, tot het vaststellen van de Verordening Rechtspositie Raads- en commissieleden Haarlem 2019. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijn Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Actiepartij kan zich vinden in de meeste voorstellen van het stuk. Dat vloeide ook voort uit wetwijzigingen. Fractie vraagt zich wel af wanneer de aparte verordening komt die een aantal zaken regelt waarvan het presidium heeft gezegd dat hij in die aparte verordening geregeld moet worden, de keuzelijst. Hebben we hem nog? Op een aantal punten is mijn fractie kritischer. Het vergoeden van autogebruik binnen de stad lijkt mijn fractie in tegenstelling met gemeentelijk duurzaam beleid. Daarbij heeft tegelijkertijd niet vergoeden van verplaatsing per fiets niet opgenomen. Technisch heeft mijn fractie dit uitgevraagd. Het antwoord van de griffier dat dit niet wettig zou zijn, overtuigt mijn fractie niet na lezing van de wet, staat er gewoon niet in. Deze vergoeding is volgens de fractie niet noodzakelijk als wordt afgezien van de vergoeding voor autokosten binnen Haarlem. Dus dat is niet zo groot. Hiertoe zal Actiepartij een amendement indienen. Nog een vraag in het verlengde hiervan. Wordt voor de vergaderingen van 6 uur twee maal de vergoeding voor schaduwraadsleden betaald? En met ingang van wanneer? Dank u wel.

Mevrouw...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Met ingang van wanneer.

De heer Trompetter: Nog een vraag in het verlengde, wordt, worden de vergaderingen van 6 uur, daar was sprake van dat daar een dubbele vergader...

De heer...: Splitsing.

De heer Trompetter: Een splitsing zou komen.

De voorzitter: U heeft de vraag...

Mevrouw...: Ja.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, wij hebben dit voorbesproken in het seniorenconvent. En ik heb de indruk dat de gevoelens, de gedachten van het seniorenconvent meegenomen zijn in dit verhaal. Dus daar schaar ik mij dan ook achter. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel voor deze toevoeging, mijnheer Smit. Zijn er verder nog opmerkingen vanuit deze commissie? Mijnheer Drost.

De heer Drost: Dank u, voorzitter. Na een algemene zin herken ik al wat u zegt, de heer Smit. Mijn fractie, we hebben dit besproken en konden in algemene zin wel achter de, het voorstel van uiteindelijk het presidium staan. Wat betreft het laatste punt, ook wel het meest verstrekkende punt, hè, het verstrekken van een bedrag aan raadsleden ten behoeve van een verzekering bij arbeidsongeschiktheid, ouderdom en overlijden. Nou, hè, mijn fractie, een sociaal vangnet is belangrijk, nou, ook voor raadsleden. Toch?

De voorzitter: Mijnheer Smit, u wil '...'.

De heer Smit: Voor de duidelijkheid, u zegt het laatste punt, is het een-na-laatste punt, want het laatste punt staat op de volgende pagina.

De heer Drost: Terecht, goed dat u dit even, hè, het laatste punt van de pagina 3.

De heer Smit: Want straks...

De heer Drost: Inderdaad.

De heer Smit: In de notulen, dan gaat iemand verkeerd lezen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit, voor de oplettendheid.

De heer Drost: Dus sociaal vangnet. We hadden nog wel wat opmerkingen over van, de, hoe werkt dat nou in de praktijk? Werkt dat nou ook door bijvoorbeeld, hè, als je niet meer raadslid bent? Nou, wat technische vragen waren dat wel, dus daar hebben we nog geen standpunt over bepaald. Dus daar wilden we wel wat meer informatie dan nog over misschien ook even hier in het kort. Maar voor de rest kunnen we met dit voorstel akkoord gaan.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drost. Mevrouw van, mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Ik kan ook kort zijn. Even kijken, er worden een aantal voorstellen gedaan, waaronder het intrekken van de hoofdstukken 1 tot en met 4 en hoofdstuk 6 van de verordening. Voor wat betreft het intrekken van hoofdstuk 4 zijn wij geen voorstander van zo lang de geldelijke vergoeding voor commissieleden, dus ook voor niet-raadsleden die in de commissies plaatsnemen niet goed geregeld is in andere verordeningen. Bij een, geloof ik, bij agendapunt 3 gaan we het straks ook nog over hebben over die van de bezwaarschriften. Commissie, daar zal ik dan ook daar mijn bezwaren noemen die ik daarbij heb. Maar voor alsnog lijkt het me niet verstandig om hoofdstuk 4 in te trekken. Hij kan wel wat ons betreft wat gewijzigd worden. Waar nu staat dat commissieleden recht hebben op 90% van het wettelijke bedrag, dus 90% van 129 euro zou dat wij betreft 100% gemaakt kunnen worden. Dus aanpassing, oké, intrekken voor dat hoofdstuk, niet. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. U refereert net aan een agendapunt, dat is agendapunt 9. Dus het is inderdaad het derde agendapunt wat we inhoudelijk gaan behandelen, maar het heet agendapunt 9 voor mensen die meekijken of meelesen.

Mevrouw De Raadt: U heeft helemaal gelijk, voorzitter.

De voorzitter: Nou, even voor de orde.

Mevrouw De Raadt: U heeft gewoon gelijk.

De voorzitter: Zijn er verder nog opmerkingen vanuit deze commissie? Mijnheer IJsbrandy

De heer IJsbrandy: Hart voor Haarlem gaat akkoord met deze opstelling en de voorgestelde wijzigingen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Hetzelfde geldt voor de Partij van de Arbeid.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: SP is het eens met het CDA.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Nou, daar zijn we. Het verstrekken van het bedrag aan de raadsleden van de verzekering bij de arbeidsongeschiktheid, ouderdom en overlijden zijn wij niet helemaal van overtuigd dat dat iets is wat we zouden willen. Ik hoor mijnheer Drost spreken over sociaal vangnet, dan denk, dan kunnen we de wachtgeldregeling ook wel weer herintroduceren, want dan heb je ineens te maken met plotseling inkomensverlies. De vraag is even vooral in hoeveel gevallen speelt dat überhaupt en voor wie is dat heel relevant? Want dat, de meeste mensen hebben toch ook andere voorzieningen dus de vraag is of wij daarin moeten voorzien of niet. Dus daar zit nog wel wat aarzeling.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Mijnheer Linders.

De heer Linder: Linder.

Mevrouw...: '...' (buiten microfoon).

De heer Linder: De ChristenUnie is het eens met het CDA. Opmerking.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was het? Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Wij sluiten ons aan bij zowel de VVD als het CDA.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. Dan geef ik graag het woord aan mevrouw Spier.

Griffier Spier: Daar ben ik. Dank u wel. Even vooropgesteld, ik zit u, ik zit hier met u en voor u. Dus ik vertegenwoordig niet het college als dat een misverstand zou kunnen opleveren, maar wij zijn hier onder elkaar. Wij hebben het over uw eigen rechtspositieregeling. Wat heel fijn was, was de zitting met het seniorenconvent, want daar is richting gegeven op basis waarvan nu een conceptverordening klaar ligt. En u heeft daar nog een aantal vragen over en die ga ik samen met u dan proberen te beantwoorden. Want bijvoorbeeld de opmerking van de heer Rutten over dat u het twijfelt over die voorziening, dat is nou iets wat u samen dan moet zien uit te komen. Maar vanuit het seniorenconvent is dit meegegeven. Mijnheer Trompetter, de lijst zit erbij dus u heeft het misschien over het hoofd gezien, maar dat is precies de conceptverordening waar we het vanavond over hebben. Daarin zitten verwerkt de richting en de keuzes die vanuit het seniorenconvent meegenomen zijn. Dus ik weet... Misschien bedoelde u iets anders, maar daar zit nou een mooie conceptverordening bij. Dat is één. U twijfelt over het advies wat ik gegeven heb over de mogelijkheid van een fietsvergoeding of een fietsregeling. Tja, ik, het is gewoon niet wettig om een dergelijke regeling voor raadsleden in het leven te roepen. Het rechtspositiebesluit dat van kracht is voorziet daar niet in. Kunnen we over discussiëren of dat wel had gemoeten, maar het voorziet er niet in. En ook een regeling zoals bijvoorbeeld werknemers van de gemeente hebben, daar komt een raadslid of de raad ook niet voor in aanmerking, want er bestaat niet een dergelijke relatie waarop dat gebaseerd zou kunnen zijn. Dus het is echt

niet mogelijk. Mocht u het anders willen, dan en dat heb ik ook aangegeven in een correspondentie, dan wil ik me best inspannen om samen met u bij de VNG of de Vereniging van Raadsleden om daar mijn best voor te doen om te kijken of daar toch iets uiteindelijk, maar dat zal dan, denk ik, over een hele tijd zijn, wel iets voor te regelen. Maar op dit moment kan het helaas niet.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Twee dingen op die twee vragen. In het stuk, in het overzicht staat een aantal zaken, waarvan het presidium adviseert om ze apart te regelen. En dat, die dingen die apart geregeld zouden moeten worden, zitten niet bij in het stuk. U, het stuk zit er zelf wel bij met die zaken, maar die zaken die niet in het stuk zitten, die in een aparte regeling zouden moeten worden vervat, die regeling heb ik er niet bij gevonden. En in mijn optiek werkt het zo, een wetgeving, als iets niet verboden is, is het mogelijk, zeker in politiek. Dus verschillen we dan van mening over die fietsvergoeding.

Griffier Spier: Nou, ik adviseer u, u kunt een amendement indienen. Ik denk dat het niet kan of ik weet bijna zeker dat het niet kan. Er ontbreekt een wettelijke rondslag voor. En dat is toch wel nodig om een dergelijke regeling...

Mevrouw Ekel: '...' (buiten microfoon).

Griffier Spier: Voor raadsleden in...

De voorzitter: We hebben ook een juriste aan tafel. Is het zinvol om u even aan het woord te laten hierover of?

Mevrouw Ekel: Zo, hè? Zoals Josine net aangaf, ontbreekt er inderdaad de wettelijke grondslag. Het rechtspositiebesluit, dat heeft eigenlijk tot doel gehad om alle vergoedingen die gedaan worden te harmoniseren in het hele land. Dus inderdaad de commissievergoeding, de raadsvergoeding, de reiskostenvergoeding voor binnen de gemeentegrenzen en er zitten een paar keuzemogelijkheden in. Dus bijvoorbeeld de reiskostenvergoeding voor buiten de gemeentegrenzen. Maar binnen de gemeentegrenzen is de reiskostenvergoeding gebaseerd op twee componenten, dus openbaar vervoer of kilometervergoeding. En de fietsvergoeding zit daar niet in. En wij hebben daar wel over geïnformeerd van, kunnen we dat op de een of andere manier vorm gaan geven, want inderdaad, u heeft gelijk, het is eigenlijk niet echt van deze tijd waarin we moeten verduurzamen. Maar er is op dit moment geen wettelijke grondslag om die betaling te kunnen doen.

De voorzitter: Gaat u verder, mevrouw Spier.

Griffier Spier: Dankjewel. Dan vroeg u nog iets over het inrichten van de vergaderingen met het oog op de vergoeding die commissieleden kunnen ontvangen. Dat zou als u daarop verder wil en dat denk ik dat we daar misschien nog even over moeten praten op welke manier dat zou kunnen. Dat moeten we doen bij een wijzigingsvoorstel van de commissieverordening en dat is dus hier op dit moment niet aan de orde. Heb ik daarmee uw vragen beantwoord?

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Jawel en dan is mijn vraag vervolgens of, wanneer we de commissieverordening gaan behandelen.

Griffier Spier: De bedoeling is om te kijken of we dat nog in december kunnen doen.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: In aanvulling daarop en dan uiteraard met terugwerkende kracht, want alles gaat in per 1 januari 2019, zowel deze wijzigingen als straks commissiewijzigingen. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Nog even een vervolgvraag. Maar acht u het verstandig om alvast de regeling voor commissieleden in te trekken voordat we nieuwe regelingen hebben vervat in nieuwe verordeningen? Is toch, dat lijkt me niet de juiste manier, volgorde.

Griffier Spier: Op dit moment... De rechtspositieregeling die van kracht is per 1 januari overheerst, gaat al boven onze lokale verordeningen. Dus op dit moment hebben die al geen kracht meer op basis van de rechtspositieregeling.

Mevrouw De Raadt: Maar goed, maar daarom stelde ik ook voor om de 90% te veranderen in 100%. Dan is...

Griffier Spier: Dat, wacht even, nu hebben we het over verschillende commissieleden, hè?

Mevrouw De Raadt: Ja, ik heb het over de vergoeding van commissieleden, niet-raadsleden zijnde. Dus dat is hoofdstuk 4. Ja? Hoofdstuk 4 gaat over de vergoeding van commissieleden niet-zijnde raadsleden. Dit voorstel, wat er nu ligt, ziet op het intrekken van dat hoofdstuk. Ja? Nou, dat lijkt me niet de juiste volgorde, want we hebben die commissievergoedingen nog niet in de andere verordeningen verwerkt. Dus het is...

Griffier Spier: Maar dat hoeft ook niet.

Mevrouw De Raadt: Handig om het eerst in te trekken. Ik...

Griffier Spier: Mevrouw De Raadt, dat hoeft ook niet, want het staat al in het rechtspositiebesluit. Dus op dit moment, kunnen, maakt het niet uit wat je doet omdat er alleen gekeken wordt naar het rechtspositiebesluit en op geen enkele manier meer naar het rechts, naar de regeling, de geldelijke voorzieningen, anders dan voor hoofdstuk 5 en daar hebben we het ook vanavond over. Want daar gaat het over de fracties en in het rechtspositiebesluit is niets geregeld voor de fracties. Dus dat blijft overeind. En al het andere, daarvoor kijken we naar het rechtspositiebesluit en niet meer naar de Verordening geldelijke voorzieningen.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dan toch nog een keer, ik begrijp wel dat het rechtspositiebesluit boven onze verordening gaat, maar bij agendapunt 9 constateer ik dat het college het rechtspositiebesluit anders interpreteert dan dat mijn fractie doet. Dus ik zou het toch vooralsnog gewoon heel duidelijk in de verordening willen houden. Dan weten we ook precies waar we het over hebben, sub a, sub b. Hè? We hebben het eerder samen ook over gehad. Als we vervolgens alleen die 90% veranderen in 100%, dan is het gewoon in lijn met het rechtspositiebesluit en dan hebben we gewoon een extra zekerheid. Dat is alles wat ik zeg.

Griffier Spier: Dan denk ik dat we er voor nu even voor moeten waken dat we niet twee discussies door elkaar gaan voeren. En dan zou ik u willen voorstellen om voor dit punt straks na agendapunt 9 verder te praten.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen heeft nog een interruptie. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Een vraag aan mevrouw De Raadt. U zegt dat het college het rechtspositiebesluit anders interpreteert dan wij. De interpretatie van het college lijkt me onbelangrijk, want wij gaan hierover of heb ik het... Je knikt dus wij hebben het, we zijn het eens.

Mevrouw De Raadt: Ik denk dat we het helemaal eens gaan worden straks, ja, bijna wel zeker.

De voorzitter: Mevrouw Spier.

Griffier Spier: Ga ik even verder met mijnheer Drost over de verzekering. Als de raad besluit om deze voorziening op te nemen in de eigen verordening dan is een van de voorwaarden dat er ook documenten worden overlegd dat men daadwerkelijk gebruik maakt van die verzekering. Dus dat is al één onderdeel van hoe we daarmee omgaan als... Je hoeft er geen gebruik van te maken, je mag er gebruik van maken. En op het moment dat een raadslid vroegtijdig of aan het eind van de rit ermee ophoudt, dan vindt er verrekening plaats.

De voorzitter: Mijnheer Drost.

De heer Drost: Het, de overweging sluit ook wel een beetje... We hebben vorige week natuurlijk best wel, nou, diepgaande gesprekken gehad over de begroting en dergelijke. En wij vonden de inschatting redelijk, na, misschien ook aan de veilige kant, maar misschien ook wel aan de hoge kant. Dus misschien kunt u daar nog iets over uitweiden van, hé, u heeft naar verschillende gemeenten gekeken. Wordt dat dan ten volle uitgenut of hoe moet ik dat zien? Kunt u daar iets over zeggen?

Griffier Spier: Nee, daar kan ik u op dit moment geen informatie over geven. Het is ook het eerste jaar dat er gebruik van gemaakt wordt. Dus het zou ook nog zo kunnen zijn dat mensen die zich voornemen dat te gaan doen, dat nog niet gedaan hebben of...

Mevrouw Ekel: Niet iedere gemeente kiest daarvoor.

Griffier Spier: En niet iedere gemeente kiest daarvoor. Een aantal grotere gemeentes heeft daar overigens wel voor gekozen. Het is heel lokaal, het is een lokale keuze en dat is het.

De voorzitter: Mevrouw Spier, had u verder nog...

Griffier Spier: Mevrouw De Raadt, nou, we hebben al, een deel hebben we het erover gehad. En we hebben eigenlijk alles wel besproken wat u... En mijnheer Rutten, ik, u heeft ook uw punt gemaakt. Dus geloof niet dat daar nog een antwoord van mij op of een toelichting erop werd gevraagd.

De heer Rutten: Ik denk het ook niet, ik denk...

De voorzitter: De heer Rutten.

De heer Rutten: Sorry, dat het meer, het, de vraag zit ook bij wat mijnheer Drost vraagt van, kunnen we inschatten hoe vaak er gebruik van wordt gemaakt? Er zit voor ons een fundamentele afweging in van, is het iets, hè, keer je jezelf een dertiende uit hiervoor of niet? Dat is eigenlijk waar het over gaat, terwijl je ook kunt vaststellen dat er een voor ziekte een goede regeling is. Dus het is ook meer een vraag voor onderling van, vinden we nou dat we dit moeten doen met zijn allen of niet?

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Misschien voor mijn collega omdat we toch nu even aan het discussiëren zijn ook en niet met het college aan het praten zijn. Er kunnen, denk ik, voorbeelden zijn van mensen en die voorbeelden zijn misschien eerder te vinden in een niet-ambtelijke arbeidsrelatie. Daar zijn vaak faciliteiten voor om raadslid te zijn. Maar mensen die bijvoorbeeld korter gaan werken, stel dat die 8 jaar raadslid zijn en hier een pensioenvoorziening van opbouwen, hè, 8 maal 2000 euro. Die hebben dan als ze ergens stoppen met werken een stukje pensioencompensatie. Als het gaat om '...' inderdaad naar de toekomst kijken, naar het vinden van nieuwe kandidaten op je kieslijst voor de raad, dan is dat best moeilijk. En als mensen, er zijn er die toen korter gaan werken dan kan zo een oplossing niet alles, maar wel een stukje compensatie bieden voor pensioenverlies voor die jaren dat je in de raad zit. Als voorbeeld.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: In reactie daarop is natuurlijk in feite de vergoeding die we krijgen, is een schadeloosstelling voor gedeerde inkomsten. Dus dat is daar al inclusief. Dat is de andere kant van het verhaal. Ik ga met u mee dat u zegt van, hoe aantrekkelijk is het om raadslid te zijn? Ik denk dat het helemaal niet aantrekkelijk is, daarom kom ik voor de derde keer terug. Maar het is natuurlijk de vraag van, moet je dat dan gaan oplossen met een constructie zoals deze of zeg je, nou, we moeten met zijn allen heel, een stap terug doen ook, hè, op de begroting. En in hoeverre is dit dan, moeten we dit nou inzetten als een wervingsmiddel? Of is dit daadwerkelijk een probleem aan de gang voor mensen die raadslid zijn en hun inkomsten in gevaar zien worden, zien gebracht worden.

De heer Smit: Mag ik '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Mijnheer Smit, gaat gang.

De heer Smit: Werving, dat gaat misschien te ver. Dat wil ik ook niet waar maken. Inclusief, dat is een discussie van kun je de vergoeding die, als je die gebruikt om korter te gaan werken, die voorbeelden zijn er, kun je die ook nog een keer gebruiken om een toekomstig pensioengat op te vullen? Dat lijkt misschien wel dubbelop. Hier worden gelden in feite ter beschikking gesteld en je kunt er nee tegen zeggen. Mijn persoonlijke, strikt persoonlijke constatering erbij is dat ik nog geen wethouder of burgemeester heb gezien die bij een aanpassing van de arbeidsvoorwaarden heeft gezegd, laat maar zitten. En dan vind ik het ook voor raadsleden wellicht geen goede zaak om dan te zeggen, laat maar zitten. Want uiteindelijk verschaalt daarmee het pakket aan voorzieningen dat je je raadslid aan kunt bieden, je aspirant-raadslid. En in het kader van het vinden van raadsleden zal het in ieder geval niet helpen in het vinden. Het geld is beschikbaar en ik geef toe dat wij heel belangrijk moeten kijken naar hoe de gemeente Haarlem uit komt. Maar er geen burgemeester of wethouder de volgende inflatoire trend teruggeven omdat het met de financiën moeizaam gaat. Dus in die zin vind ik dat toch wel een vorm van gelijkheid in de verhouding tussen raadsleden, wethouders en burgemeesters zitten. Dat is persoonlijk, dat laatste.

De voorzitter: Goed. Mijnheer Rutten, u wilde nog wat zeggen of niet?

De heer Rutten: Nee.

De voorzitter: Is er voldoende gesproken hierover? Dat is een beetje de vraag. En er is nog één opmerking van mevrouw Spier, die wilde nog wat zeggen.

Griffier Spier: Ik wil u nog even meenemen naar het voorstel van het presidium en dat rijtje wat daar staat. Dit ook even al als opmaat naar de kwestie die mevrouw De Raadt aanstipte. Bij het derde en vierde, bij de derde en vierde optie, waarbij het gaat over een toelage voor leden van een door de gemeenteraad aan te wijzen bijzondere commissie of een verhoging voor goederen commissieleden voor het bijwonen van commissievergadering in verband met bijzondere deskundigheid en, of zwaarte van de taak. Daar heeft u al gekozen om dat te regelen in een aparte verordening en daarvan wil ik dan nog even opmerken dat dat heeft ook geleid tot het voorstel om ook dat artikel 25 of dat hoofdstuk 4 uit de huidige verordening, om dat dan ook als vervallen te verklaren omdat dat in aparte verordeningen geregeld wordt. Mocht men overgaan tot het benoemen en aanwijzen van commissieleden in dergelijke commissies. En dan nogmaals, maar dat heb ik net ook al gezegd, ziet het verder, het rechtspositiebesluit toe op hoogte van de toelages etcetera. Dus dat is een extra argument ook omdat u er zelf voor kiest om dit in aparte verordeningen op te nemen om het te kunnen laten vervallen in de huidige voorziening geldelijke, de Verordening geldelijke voorziening op dit moment.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Spier. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Daar heb ik dan toch nog één nabrander op. Ik begrijp wat u zegt, hoor. Ik kan me niet zo herinneren dat het in het seniorenconvent echt daadwerkelijk is besproken van, laten we dat in een aparte verordening vastleggen, maar in principe ben ik ook helemaal niet op tegen. Alleen, we zien straks bij agendapunt 9, daar wordt er voorgesteld om het op een bepaalde manier vast te leggen en die bepaalde manier, die is gewoon juridisch niet juist. Dus nu we dat al weten, want we gaan straks dat stuk bespreken, dus iedereen heeft dat gelezen. Dan denk ik, dan, waarom zouden hem dan hier al laten vervallen als we weten dat het in ieder geval voor deze commissie al niet goed geregeld wordt en voor al die andere commissies, want er zijn er 9 in totaal, moet het ook nog geregeld gaan worden. En ik vraag me af of dat überhaupt lukt voor december, dus lukt voordat we deze verordening opnieuw gaan vaststellen. En daarom zeg ik, laten we gewoon voor de zekerheid artikel 25 even aanpassen en er gewoon in laten staan. En dan hij kan altijd later nog eruit geschrapt worden.

De voorzitter: Mevrouw Spier.

Griffier Spier: Nogmaals opgemerkt, de hoogte van de vergoeding is al vastgesteld in het rechtspositiebesluit en dat maakt het opnemen in een aparte verordening zoals die er nu staat overbodig.

De voorzitter: Goed. Dus er lijkt onduidelijkheid te bestaan, maar wij moeten hier natuurlijk wel wat mee. En als ik dat een beetje zo peil dan kan ik maar één conclusie trekken, namelijk dat dit, als het al naar de raad gaat dat het ter bespreking naar de raad gaat. Ik heb een amendement gehoord, aangekondigd gehoord, dus zegt u het maar. Wat gaan we hiermee doen?

De heer Garretsen: Nou, een acceptabel moment is ter bespreking, dat lijkt mij logisch.

De heer...: Lijkt me '...' conclusie.

De voorzitter: Nou, goed, ik wil het even... U mag het zeggen, hè, ik doe alleen een voorstel. En dat heb ik net gedaan dus als u zegt, ter bespreking naar de raad, dan gaan we dat...

Mevrouw Leitner: '...' iets ongemakkelijks.

De voorzitter: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Als u...

De voorzitter: Mevrouw Leitner, gaat uw gang.

Mevrouw Leitner: Ik was toen bij de bespreking in het seniorenconvent niet aanwezig, maar ik heb begrepen dat daar toch met grote meerderheid, zo niet unaniem, dit is vastgesteld. Al we het vervolgens ter bespreking gaan agenderen, dat vind ik iets heel ongemakkelijks hebben omdat ik hier al het idee heb van, het is eigenlijk al besproken.

De heer...: '...' voorstel '...' (buiten microfoon).

Mevrouw...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Mijnheer Garretsen

Mevrouw Leitner: Aangegeven in het seniorenconvent.

De heer Garretsen: Mevrouw Leitner, ik...

Mevrouw Leitner: '...' niks '...'.

De heer Garretsen: Mevrouw Leitner is '...' wel bij. Er is inderdaad door de Actiepartij gesproken over de fietsvergoeding. Dat zou worden uitgezocht, dat is uitgezocht en de griffier zegt dat het strijdig is met de wet. Maar de Actiepartij houdt het recht om een amendement erover in te dienen, dus...

Mevrouw Leitner: Dat is dan waar, maar dat betekent niet dat wij dat hele stuk dan zouden echt hoeven te bespreken.

De voorzitter: Dat begrijp ik, mevrouw Leitner. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik hoor dat er waarschijnlijk toch geen meerderheid is tegen mijn aanzegging tot een amendement eventueel er ook wel in, maar als het toch geen kans op slagen maakt '...' niet...

De voorzitter: Er ligt een voorstel van de griffier om het te zoeken, van het presidium om het uit te zoeken en bij de VNG aan te kaarten of er een mogelijkheid bestaat om misschien die kilometervergoeding te vervangen door een fietsvergoeding, iets dergelijks. Feit is ook dat dat waarschijnlijk een jaar of vijf gaat duren voordat dat er doorkomt...

De heer Smit: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Want het is niet alleen hier... Nou, het zou kunnen, het is een waarschuwing, mijnheer Smit. En maar dat voorstel, dat ligt er, dus als u zegt van, nou, daar neem ik genoeg mee voor dit moment, dan kunnen we dit stuk misschien ter, als hamerstuk met stemverklaring naar de raad brengen. Het is een beetje ook aan u.

De heer Trompetter: Dan heb ik nog één vraag. Of de autokostenvergoeding, of dat een keuze is voor de gemeente of dat het gewoon in het besluit staat. Want anders wil ik daar nog eventueel wel een amendement voor indienen.

Griffier Spier: En dat staat ook in het rechtspositiebesluit '...'.

De heer Trompetter: Dus daar kunnen we toch weinig aan doen, nou, dan trek ik mijn aankondiging van amendement in.

De voorzitter: Hamerstuk met stemverklaring? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik wil wel graag nog even dan een kleine, korte memo, een soort terug van het verzoek aan de VNG om toch iets met die fietsvergoeding te doen.

Griffier Spier: Dat zeg ik u namens het presidium toe.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: En dan nog een vraag aan mijnheer Trompetter, want ik eigenlijk gehoopt dat u verder ging en dat we het samen konden indienen en ik denk dat GroenLinks ook wel mee wil doen, dus ik begrijp niet helemaal waar u nu al de conclusie uit trekt dat hij het niet haalt. Kijk, als er staat kilometervergoeding, dus dan ik denk, kilometervergoeding, wat maakt dat nou uit of je, hoe je die kilometers aflegt? Dus ik zou eigenlijk misschien nog wel een stap verder willen gaan, dat wij gewoon besluiten als gemeente Haarlem dat wij het voor fietsen ook toestaan en hopen dat er een rechtszaak van komt.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, ik kan mij vergissen, maar ik ga toch een beetje ingrijpen als voorzitter. Ik heb zojuist de juristen duidelijk horen zeggen dat het niet anders kan, dat het juridisch zo is vastgelegd. Dat en als je het anders wil dan zou het misschien kunnen, maar dat moet dan via de VNG, dan moet dat op een andere manier beschikt worden. De '...' route zou zijn dat het presidium namens de raad van Haarlem naar VNG stapt en zegt, wij willen dat graag anders zien in het kader van de duurzaamheid. Ik heb het presidium bij monde van mevrouw Spier dit horen toezeggen. Ik, nou, dat is eigenlijk mijn punt, dat ik heb gehoord dat het juridisch niet mogelijk is. Dus u kunt wel ijs met de handen willen breken, ik denk dat het weinig zinvol is. Maar het is natuurlijk aan de meerderheid van deze commissie om te bepalen hoe we ermee omgaan. Dat wilde ik alleen even meegeven.

De heer Van den Raadt: Nou, dan hebben we precies, exact hetzelfde begrepen. Mijn voorstel is om gewoon dus niet aan de wet te houden en te zeggen dat het ook voor fietsers gebruikt mag worden en dan kijken hoe de rechtspraak daarover een beslissing maakt. En u zegt van, dan kunnen we terug naar de VNG, maar de VNG is natuurlijk een club die helemaal nooit op een democratische wijze is gekozen.

De voorzitter: Goed. Dan wil graag hier een, even kijken, even polsen of er meerderheid is voor het voorstel van mijnheer Van den Raadt om de wet te breken. Wie is daar voor? Ik wil graag handen zien. Mijnheer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Ik adviseer de griffier om even rondjes te maken, misschien uw collega's ook langs andere gemeenten die hetzelfde gevoel hebben, dat een fietsvergunning toch even, een fietsvergoeding, sorry, gewoon even vergeten is in de actualiteit van 2019. En dan denk ik dat de VNG heel snel kan constateren dat deze omissie is gemaakt en dat hoeft geen vijf jaar te duren. En dan hebben we het bereikt. Tegen het proberen de wet eigenmachtig te veranderen, ben ik niet.

Griffier Spier: Wilt u dat ik dat op de fiets doe?

De heer Smit: In principe wel in Haarlem, zo u dat buiten Haarlem doet u mag u met het openbaar vervoer, mevrouw de griffier.

Griffier Spier: Dank u wel.

De voorzitter: Goed. Ik vind het een mooi voorstel van de heer Smit, ik weet niet of mevrouw Spier daar tijd voor heeft om een rondje te bellen langs andere fietsvriendelijke gemeenten om te kijken of zij daarmee akkoord gaan. Maar dat zou een mooi tussenvoorstel zijn waar zelf mijnheer Van den Raadt misschien wel mee zou kunnen instemmen en wat misschien wel constructiever is dan het breken van de wet in dezen. Maar het is natuurlijk aan u, hè? Ik wil graag, nou, laten we het maar even zo doen, handen zien voor het voorstel van mijnheer Smit. Dat het presidium proactief op zoek gaat naar gemeenten die er net zo over denken en daarmee met dat verhaal naar VNG gaat. Ik zie een duidelijke meerderheid. Mevrouw Spier, u mag aan de gang. En dan gaat dit stuk...

De heer Van den Raadt: Dan moet u ook nog even de stemming doen over het andere voorstel.

De voorzitter: Hamerstuk met stemverklaring.

De heer Van den Raadt: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

Mevrouw...: '...' (buiten microfoon).

De heer Van den Raadt: U vraagt nu stemming over een voorstel, maar er waren twee voorstellen, er waren toch twee voorstellen?

De heer...: Natuurlijk '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Sorry, wat, ik heb dit even gemist, mijnheer Van den Raadt. U wilde nog een stemming zien voor het breken van de wet. Wilt u nog een keer zien hoe daar op gestemd wordt?

Mevrouw...: '...' (buiten microfoon).

De heer Van den Raadt: Ja, want het was bij het vorige voorstel was niet unaniem. Het kan best zijn dat dat andere voorstel van Trots Haarlem unaniem wordt aangenomen, dus dan lijkt me dat je twee routes kan bewandelen.

De voorzitter: Maar ik kan me herinneren dat ik net ook al gevraagd heb welke commissieleden het eens waren met uw voorstel en ik zag daar geen...

De heer Smit: '...' toch in de rond te stellen. (buiten microfoon).

De voorzitter: Maar dat heb ik al gedaan, mijnheer Smit en ik heb geen handen gezien. Ik wil het best met alle plezier nog een keer doen. Wie is er voor het voorstel van de heer Van den Raadt?

De heer...: Ja.

De voorzitter: Net geen meerderheid inderdaad, maar er was wel een meerderheid voor het voorstel van de heer Smit. En daarmee hebben wij de griffier zojuist op pad gestuurd of liever het presidium. Goed. Hamerstuk met stemverklaring, bij dezen. Even? Dan wil ik de burgemeester graag vragen om weer naast mij plaats te nemen.

7. 17.35 uur Wijzigingsvoorstel APV 2019 (JW)

7.1 Aanwijzingsbesluit ventverbod lachgas bij evenementen

De voorzitter: Dat gaat over het wijzigingsvoorstel APV 2019. De raad wordt gevraagd de wijziging van de algemene plaatselijke verordening zoals opgenomen in bijlage A vast te stellen en dit besluit dag na publicatie in werking te laten treden. Het gaat over het Aanwijzingsbesluit ventverbod lachgas bij evenementen. Het is op verzoek van de ChristenUnie geagendeerd. Ik wil mijnheer Linder graag het eerst woord geven, gaat uw gang.

De heer Linder: Nou, inderdaad, als ChristenUnie hebben wij gevraagd om punt 7.1 op de agenda te zetten omdat wij de burgemeester vragen dit verbod, even kijken, dit verbod breder te trekken. En even, bij dan evenementen. Blijkbaar kan de burgemeester onze gedachtes lezen, want het is al een aanpassing gemaakt in de APV op tafel, daarvoor '...' eigenlijk kunnen vragen. Dus de ChristenUnie steunt dan ook alle aanpassingen op de APV die ons hier voorliggen, want ik vertel dan mijn leerlingen een grap is alleen grap als iedereen over kan lachen. Echter is bij lachgas het lachen al bij veel mensen vergaan.

Mevrouw Leitner: '...' geen ballonnen meer oplaten. (buiten microfoon).

De heer Linder: Is dat door het milieuvervuiling of door het rondslingeren van gaspatronen of door schade die gebruikers aan zichzelf of anderen, aan derden toebrengen door het '...' lachgas.

De voorzitter: Mag ik mevrouw Leitner en mevrouw De Raadt vragen om iets...

De heer Linder: Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Linder, gaat uw gang.

De heer Linder: De motorbendes. Als, ook als ChristenUnie staan wij voor een maatschappij waar iedereen zich veilig mag voelen. En wij willen dan ook de politie de middelen in handen geven om voor deze veiligheid te zorgen. Een publieke provocatie zoals jongstleden voor het stadhuis. Naast dat er bij het kantoor van onze burgemeester [rood] wij scherp en hopen wij in toekomst ook niet meer te hoeven zien. Wij zijn wel blij dat hier niet over algemeen de motorbendes gaat, want motorbendes en bendes die al verboden, het alleen al verboden [rood] zijn, want er zijn ook positieve motorbendes, nou, motorclubs, sorry.

De heer...: Noem het geen bende, hoor, noem het geen bende.

De heer Linder: Ik wil de wet corrigeren. Clubs, motorclubs. Er zijn zelfs christelijke motorclubs die veel goed werk leveren.

De heer...: Christelijke motorbendes. [rood] (buiten microfoon).

De heer Linder: Goed. Verbod op drugsgebruik in de openbare ruimte. Het mooie aan dit voorstel, is dat wij door de aanpak van alcoholmisbruik hier in Haarlem al ervaring hebben en dat dit voorstel, dat deze dezelfde manier ook kunnen toepassen. Wij willen we, wel willen we de burgemeester vragen om waakzaam zijn om de drugscene mee te, als drugscenes zich verder beweegt om er ook mee te bewegen naar andere plaatsen, mocht te verplaatsen. Dus dat we er daar ook waakzaam op zijn. En het ballonverbod, ook hier stemmen wij in met het voorstel omdat wij hier de noodzaak inzien. Maar als ik even persoonlijk mag zeggen, vind ik het eigenlijk een beetje jammer, want ik vond ook wel altijd even mooi. Maar we begrijpen het uiteraard en zijn dus ook voor dat verbod.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. U zei net er zijn ook christelijke motorclubs. Misschien bent in de verwarring, de Hells Angels is niet in de...

De heer Linder: Nee.

De voorzitter: Ook al doet de naam dat wel vermoeden.

De heer Linder: Ze heten de Guardian Angels en ze zijn zelfs beveiliging in te huren.

De voorzitter: Kijk eens aan. Nou, dat...

De heer Linder: Zijn gewoon een club met knuffelberen, dus...

De voorzitter: Maar, duly noted. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Actiepartij...

De voorzitter: De heer Van den Raadt, u heeft een interruptie op mijnheer...

De heer Van den Raadt: Voorzitter, ja, dank u wel.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Dat ballonnenverbod, als u nou biologisch afbreekbare ballonnen hebt, waarom bent u daar dan tegen als iemand dat oplaait?

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Nou, als er biologisch afbreekbare ballonnen zijn, dat, sorry, dat onttrekt bij mijn kennis of die er inderdaad zijn. Dan zou daarover te overwogen zijn, dus...

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De heer Linder: Ja.

De heer Van den Raadt: Nou, in het stuk worden biologisch afbreekbare ballonnen genoemd. Dus waarom bent u daar dan ook tegen?

De heer Linder: Dan heb ik dat niet, heb ik over het hoofd gezien. Dank u wel.

De heer Van den Raadt: Dus daar wil de ChristenUnie dan wel een uitzondering voor maken?

De heer Linder: Het lastige is, hoe wil je gaan controleren dat er een, of het nu een afbreekbare is of wel, niet of zo. Dat lijkt me in de zin wel lastig, maar in die zin als het in algemeen gewoon iemand of laat zo een feestje is met een afbreekbaar en dat op zich aan de geen schade toebrengt aan het milieu, dan zie ik op zich wel geen bezwaar tegen. Dus...

De voorzitter: Mijnheer Drost.

De heer Drost: Nou, laat u niet gek maken, hoor. Ik bedoel, ook die afbreekbare ballonnen, die zwerven nog jaren in het milieu dus, hè? Wat vindt u daarvan?

De heer Linder: Als er nog jaren overheen, het gaat over in die zin, mijn kennis over de afbreekbare ballonnen is heel erg klein dus ik ben heel blij met die input dat die blijkbaar nog lang blijven rondzwerven. Nou, maar misschien voor makkelijkheidshalve zeggen van, nou, laten we het gewoon niet meer doen. Dus.

De voorzitter: Uw eerste termijn?

De heer...: Nee.

De voorzitter: Dan waren er andere mensen eerder dan u. Mijnheer Trompetter? Heeft u een interruptie op de heer Linder of u heeft uw eerste termijn?

De heer Trompetter: Ik had net een eerste termijn gekregen.

De voorzitter: Precies, dat klopt.

De heer Trompetter: Nou, om te beginnen over het ballonnenverbod, Actiepartij heeft zich er wel op verheugd daarover, over dat verbod, want vogels gaan ook dood van afbreekbare ballonnen als ze die opeten.

De heer...: '...' vissen ook.

De heer Trompetter: Dus. Vissen ook. Dus, nou. Met het verbod op cannabisproducten zijn wij minder gelukkig. De vraag 1, wat is de noodzaak voor het blowverbod, ofwel op basis van welke aantal en welke

incident is tot dit voorstel gekomen? Vraag 2, in het Haarlems Dagblad stond te lezen dat Haarlem het verbod gaat invoeren. Is de burgemeester het met mijn fractie eens dat dit prematuur bericht was omdat de commissie, respectievelijk de raad nog niet gehoord was? Dan nu inhoudelijk. Volgens de voorgestelde tekst voor de AVV is dat niemand gedoogde stoffen bij zich mag hebben en die valt er ook onder, onder de lijst 2 en ook geen middelen om deze te gebruiken. Daarmee zijn vloeitjes en tips ineens ook verboden. Is dat de bedoeling van de burgemeester, totale abstinentie? Want zo staat dat in het stuk.

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De heer Trompetter: Helemaal niks meer.

De heer...: Niks. '...' (buiten microfoon).

De heer Trompetter: Scheiding van hard- en softdrugs is een groot goed in Nederland. Dat zorgt ervoor dat de meest schadelijke stoffen verboden zijn. Cannabis, dat staat ongeveer onderaan de lijst van schadelijke stoffen. Alcohol staat ongeveer boden aan de lijst en heeft naast schade voor de gebruikers ook grote negatieve gevolgen in en voor de samenleving. Toch mag men dit bij zich hebben op straat in gesloten verpakking en nuttigen op talloze terrassen. Geen bezit met toestemming van cannabis doorkruist hierbij het gedoogbeleid van het Rijk. Daarbij heeft de repressie nog nooit geholpen als het gaat om het verminderen van gebruik van middelen, regulering daarentegen wel. Mijn fractie kan zich voorstellen dat overal blowen wordt beperkt, maar niet daar waar het gebruik gedoogd is, bijvoorbeeld op terrassen bij gelegenheden waar het gedoogd is. Mijn fractie is van mening dat gebieden waar gebruik van softdrugs wordt beperkt door de commissie moeten worden vastgesteld in plaats van door de burgemeester. Zijn er al plekken die de burgemeester in gedachten heeft? Resumerend, mijn fractie kan niet instemmen met het tekstvoorstel wat er nu ligt.

De voorzitter: U heeft een interruptie op de heer Trompetter? Gaat uw gang.

De heer Smit: Mijnheer Trompetter, in detail, bent u met mij eens dat softdrugs op het terras gebruikt een penetrante geur verspreiden die je heel nadrukkelijk kunt ruiken?

De heer Trompetter: Dat zou mogelijk zo zijn, maar alcohol die, een kroeg die geeft ook een penetrante geur. En mijn eerste vraag is op basis van welke incidenten en welke klachten en welke aard is daar dan een probleem geconstateerd? Want ik ken ook terrassen waar dat wel gedoogd wordt en waar geen klachten over zijn.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: In dat laatste wil ik tussen gedogen en geen klachten nog wel even een streepje zetten, want het feit dat er geen klachten is, is wat anders dan de terrasbezoekers het gedoogt, maar je kunt niet voor alles een klacht indienen of soms ontbreekt je de energie daarvoor. Dus die, dat verband wil ik persoonlijk niet leggen. Ik hoop dat het u met me eens bent dat dat niet helemaal een verband is.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nee, inderdaad, maar ik hoop dat u het met mij eens bent dat alcohol bijvoorbeeld als harddrug nogal het meest gedoogde drug is zo een beetje die overal mag worden geconsumeerd, ook in

gesloten verpakking. En als je de tekst goed leest dan mag je geen spullen hebben die, nu mag je niet bij je hebben en niet in bezit hebben om eventuele middelen van lijst 2 en 3 van opiaat te gebruiken, dat staat er letterlijk in. Dat betekent dus dat dat allemaal, dat pakje vloeit bij je hebben strafbaar is, dat je ook geen zakje wiet mag bij je hebben die je wel mag kopen van het landelijk gedoogbeleid, dat staat er nu gewoon allemaal in. Terwijl je wel een fles drank mag kopen in de winkel en mee naar huis mag nemen als je die gesloten bij je hebt. Dat is mijn punt met de tekst.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit, dank u wel, mijnheer Trompetter. Ik, mijnheer Sepers was net eerder. Gaat uw gang.

De heer Sepers: Voorzitter, dank u wel. Het gaat in deze wijziging over vier nieuwe verboden. Nou, het verbod op publieke uitingen van verboden organisaties, dat steunen we zonder enige beperking. Wat betreft het verbod op het gebruik van lachgas en drugsgebruik in openbare ruimten, daar staat natuurlijk steeds bij op nader te bepalenplaatsen. En daar hangt het natuurlijk wel vanaf, hè, dat is meer een niet zo politieke vraag, maar meer een sociaal-culturele vraag. Hoe aangeharkt, tussen aanhalingsteken, hoe fatsoenlijk willen wij onze stad hebben? Hè? Want iets van speelsheid, iets van dingen moeten ook kunnen, zou ik toch wel willen laten gebeuren in deze stad. Dus ik zou de burgemeester in ieder geval vragen, willen vragen om bij het aanwijzen van concrete plaatsen waar geen drugs gebruikt mogen worden en geen lachgas gebruikt mag worden, om daar een behoorlijk terughoudendheid in te betrachten.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Eigenlijk een vraag, maar dat is ook een interruptie, hè? U koppelt die twee aan elkaar, dus het aanwijzen van plaatsen voor zo wel lachgas als drugsgebruik. Ik lees dat niet zo. Leest u dat er voor lachgas ook plaatsen aangewezen moeten worden? Ik niet namelijk.

De heer Sepers: Nou, ik heb de, tenminste dat, ik koppel ze niet in die zin dat als je die plaats aanwijst voor drugsgebruik, dat je dan ook dat voor lachgas zou moeten doen, dat bedoel ik niet. Maar ik heb begrepen uit de teksten dat ook lachgas, dat dat alleen op bepaald aan te wijzen plaatsen verboden zou zijn. Maar misschien heb ik dat verkeerd begrepen, maar dan hoor ik dat graag.

De voorzitter: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Nou, dat ben ik met wel u eens dat dat heel logisch zou zijn om dat gelijk te trekken.

De heer Sepers: U bent het wat dat betreft met me eens?

Mevrouw...: '...' (buiten microfoon).

De heer Sepers: Nou, dan, zullen we dan gezamenlijk die vraag aan de burgemeester stellen?

Mevrouw...: '...' (buiten microfoon).

De heer Sepers: Of we dat juist interpreteren?

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Als ik u goed hoor dan zegt u van, nou, ik ben eigenlijk niet tegen lachgas, dat moet wel kunnen, is een bepaalde speelsheid daarbij. Nou is het natuurlijk wel een feit dat lachgas is natuurlijk heel slecht voor het milieu en niet alleen voor het milieu, het is ook heel erg slecht voor het klimaat. En nu heeft u natuurlijk iemand ook in uw fractie zitten die nog niet zo lang geleden op de Grote Markt lag te protesteren tegen onze klimaatbeleid. En dit is natuurlijk bij uitstek een regeling die heel gunstig is voor het klimaat, dus vindt u dat niet een beetje tegenstrijdig van de PvdA?

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Dat vind ik niet per definitie tegenstrijdig, want de situatie waaraan u refereert, dat, daar lag de Partij van de Arbeid niet op straat, maar daar lag een individueel fractielid op straat en er is natuurlijk altijd een balans te maken tussen het ene doel en het andere doel. En niet dat ik een enorme verdediger van lachgas ben, maar ik kan me situaties voorstellen dat je zegt van, nou, als er een blowtje gerookt mag worden, waarom zou dan ook niet lachgas en als er alcohol gebruikt mag worden, hè, want dat is een grotere vijand voor de volksgezondheid dan lachgas. En bij alles is het zo, als je er te veel van gebruikt, dan is het natuurlijk slecht, maar dat hoeven we elkaar niet te vertellen.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Maar ik heb helemaal natuurlijk niet over de volksgezondheid, hè, want daar kun je hele discussies over voeren. Maar het is gewoon een feit dat lachgas heel erg slecht is voor het klimaat, er komt heel veel CO2 bij vrij. Ik zal straks in mijn bijdrage eventjes, ik heb laten uitrekenen hoe veel CO2 dat precies is, is misschien wel een leuk weetje. Maar dat is natuurlijk gewoon een feit, lachgas is extreem slecht voor het klimaat en dat geldt natuurlijk niet voor cannabis en dat geldt ook in veel mindere mate voor alcohol. Dus... Neem dat wel mee in uw overweging, ook wat u uiteindelijk als PvdA gaat kiezen als standpunt straks.

De heer Sepers: U...

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Doet terecht een beroep op mijn, ons gezond verstand en daar waar je ten aanzien van softdrugs wellicht qua aanwijzen van gebieden nog wat soepeler kan zijn, zou je bij lachgas misschien vanwege die overweging die u aan...

Mevrouw...: '...' eens. Ga je nou '...' standpunt '...'.

De heer Sepers: Nou, in de commissie voeren we toch een debat met elkaar om te kijken tot je, of je tot een gemeenschappelijke mening kan komen? Maar goed, dat gezegd hebbende, heb ik nog wel een andere indringende vraag aan de burgemeester. Want een van de grootste maatschappelijke problemen die wij kennen, die wordt niet vermeld in de nieuwe verboden van de APV en dat is het roken in openbare ruimtes. Heeft het college overwogen om, toen deze wijziging op tafel lag, ook het roken in de openbare ruimte op bepaalde plaatsen de mogelijkheid in ieder geval te gaan hebben om dat te verbieden? Zo ja, waarom heeft dat dan geen weg gevonden? En zo nee, is de burgemeester bereid om daar een nadere activiteit op te plegen? Ik weet dat dat een gevoelige vraag is, maar als wij niet dat grote probleem van dat roken, wat zo veel doden in onze maatschappij veroorzaakt, dat we dat toestaan in openbare ruimte, waar het niet alleen ongezond is voor de mensen die het zelf doen, maar ook voor de omstanders en voor de mensen die

langslopen en ook hinder en geuroverlast veroorzaken. Zouden we toch graag zien dat dit serieus genomen wordt. Dank u wel.

De voorzitter: Een interruptie op de heer Sepers?

De heer Garretsen: Zeker. Vindt u niet met de SP dat een uitlaat van bijvoorbeeld een dieselauto veel schadelijker is voor de gezondheid als een beetje verspreide rook waar de nicotine en de teer al uit verdwenen is?

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: Ik weet niet, mijnheer Garretsen, ik weet, u rookt heerlijk sigaartjes, dus soms is zeker die trekjes, zijn altijd voor de omstanders wel een genot, maar daarna wordt het wat viezer. Maar het aantal doden wat er in ons land valt als gevolg van roken, is veel en veel groter dan de dieseluitlaat. En natuurlijk moet die dieselauto's, die moeten ook weg. Dus daar zijn wij het over eens.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ik heb een interruptie.

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De heer Rutten: Gaat de Partij van de Arbeid de APV nu inzetten voor zowel veiligheid, zowel voor milieu, zowel voor volksgezondheid? Dat vind ik een interessante en ten tweede, hoe denkt u dan dat dit met de beperkte handhaving capaciteit die er is, hoe zich dat verhoudt? Moet nu de beperkte gemeentelijke handhaving capaciteit worden ingezet op een door u gepropageerd verbod op het roken van tabak in de openbare ruimte in de hele gemeente Haarlem? Hoe veel, denkt u, dat dat gaat kosten?

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ik kan net zo goed een tegenvraag stellen, want hoe veel mag het kosten om een verbod van drugsgebruik in de openbare ruimte te handhaven?

De heer Rutten: Die vraag heb ik straks in mijn inbreng.

De heer Sepers: Nou, dan hebben we daar in ieder geval ook dezelfde vraag. Natuurlijk zal handhaving kosten met zich meebrengen, maar als je onder invloed van het gebrek aan handhaving nooit meer een normstellende daad kan plegen. Daar kan de VVD toch ook niet voor zijn?

De heer Rutten: Daar ben ik, ik vind het symbolisch en betuttelend wat u voorstelt. Dus ik ben het met dat normbepalend totaal niet eens, want dat, het heeft totaal geen effect. Tenzij u gewoon op elke straathoek iemand neerzet die vervolgens je sigaretten gaat afpakken.

De heer Sepers: Maar ik ben altijd heel blij als de VVD zegt dat we betuttelend zijn, want dan weet ik dat we op de goede weg zijn.

De heer Rutten: En daarom bent u lid van de Partij van de Arbeid en ik niet.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers, dank u wel, mijnheer Rutten. Mijnheer...

De heer Garretsen: Ik '...' een interruptie. (buiten microfoon).

De voorzitter: O, een interruptie, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ik zal de heer Sepers troosten, ook de SP vindt dat de Partij van de Arbeid betuttelend is.

De heer IJsbrandy: Daar sluit ik me graag bij aan.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy sluit zich daarbij aan, for the record. Mijnheer Smit, uw bijdrage in eerste termijn, gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ben geen jurist, dat scheelt.

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De heer Smit: Wat minder geremd zou ik zeggen op dit punt dan. Wij kunnen ons wel vinden in de voorstellen, zij het dat er staat dat we nu en dan ben ik mijn tekst kwijt, het mogelijk is om ook hier op toe te zien dat het wordt nagekomen. En ik denk dat dat maar het mag geen argument zijn om er niet voor te zijn, maar dat het onmogelijk is met de huidige inzet van ons personeel om op alle plekken na te gaan of hier gevolg aan wordt gegeven. Dus in die zin weet straks de jeugd wel op welke 750 plekken in Haarlem je nog steeds lachgas kunt gebruiken, maar als je constateert dat we het niet goed vinden om milieutechnische redenen of anderszins gezondheidsredenen, wat dan ook. Dan heb je toch gezegd de afdwingbaarheid zal, denk ik, beperkt zijn. Ik wil nog wel een opmerking van mijnheer Trompeter benadrukken. Die zegt, we hebben in de krant al kunnen lezen dat het college heeft besloten om. Dat valt OPHaarlem ook op. Er is een hele grote gretigheid om, zodra de B&W-vergadering is afgelopen, de kranten bellen om te zeggen, we hebben dit en dit besloten. En dan staat er in een klein regeltje, let op, mijnheer de burgemeester, in een klein regeltje, het wordt nog voorgelegd aan de commissie. Maar in de krant staat eigenlijk al dat het gaat gebeuren en of wel tekstueel mag dat toch wat beter genuanceerd worden dan wel, soms moet je even wachten tot de commissie zich heeft uitgesproken over een voorstel. En ik hoop dat het college enige terughoudendheid in die zin kan toepassen in de toekomst. En dan is alleen maar van ons uit de wens om het dan ook hier onbelast te kunnen bespreken in de commissie. Dat was mijn bijdrage in eerste termijn, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mijnheer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: U heeft een interruptie. Mijnheer Van den Raadt, mag ik u vragen om wat duidelijker aan te geven als u wat wilt zeggen, want ik...

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: U zag het wel, maar ik ben de voorzitter, hè, dus dat is toch een beetje anders. Mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang. Gaat uw gang, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Mijnheer Smit, Trots Haarlem herkent zich wel in het punt wat u aanbrengt, dat je vaak in de krant leest dat iets al een feit is, terwijl je dan denkt, hé, daar moeten wij als hoofdorgaan van de

stad nog over praten. De burgemeester zal waarschijnlijk straks zeggen dat hij natuurlijk daar niet schuldig aan is, maar de krant gewoon de besluitenlijst leest. Vindt u een toezegging dat in ieder geval het, vanuit het college niet de krant actief geïnformeerd wordt over die besluitpunten dan voldoende of vindt u eigenlijk dat misschien die besluitlijstpunten pas bekend worden nadat de commissie erover gesproken heeft?

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mijnheer Van den Raadt, misschien kan ik het college helpen en u ook en mezelf. Is dat je in een besluitenlijst de suggestie iets al te ver gaat in het woord besluitenlijst. En eigenlijk zou het een besluitenlijst moeten zijn, want het college heeft eigenstandig ruimte om besluiten te nemen. En een voorstellenlijst en dan ziet de krant ook, het is een voorstel en het staat niet op de besluitenlijst. Dus als het college kan overwegen om die scheiding aan te brengen, dan heb je een besluitenlijst, dat zijn echte besluiten en je hebt een voorstellenlijst.

De heer..: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: U heeft ook een interruptie van mevrouw Leitner, mijnheer Smit.

Mevrouw Leitner: Om het wat discussie wat eenvoudiger te maken, het gaat in dit geval niet om de besluitenlijst, want dat zou de pers inmiddels toch wel moeten weten, hoop ik. Er was gewoon een persbericht, er was gewoon een persbericht en de toonzetting daarin is gewoon dan, nou, niet helder genoeg.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Dus daar wil ik in '...' vooruitlopen, '...' de reactie van de burgemeester af.

De heer Smit: Mevrouw Leitner, in die zin, dat versterkt het beeld uiteraard. Als het niet duidelijk is of het een besluit is of een voorstel aan de raad. Dan kan al gauw gebeuren dat in een persbericht dat nog eens keer extra geaccentueerd wordt en dan lijkt het haast een besluit. Maar ook daarin, een persbericht breng je zelf naar buiten, ook daar kan die zorgvuldigheid aangebracht worden, duidelijker wellicht dan nu.

De voorzitter: U hebt nog een interruptie van de heer Linder en van de heer Rutten. De heer Linder, gaat uw gang.

De heer Linder: Even nog opmerking over die handhavers die we toch op gaan besparen omdat het niet te handhaven is, mag ik dan vanuit gaan dat u vanaf nu mee eens bent dat we dus geen verboden meer moeten neerzetten omdat we toch te weinig handhavers hebben? Dus dat we kunnen in principe gewoon best wel laten.

De heer Smit: Nee, ik zei juist andersom. We moeten wel verbieden waar we vinden dat het moet, maar we moeten ook reëel zijn. Naarmate we het aantal verboden opvoeren, wordt de controleerbaarheid, de handhaving daarop moeilijker, dat is het enige wat ik zei. En toch ben ik dan voor een verbod, zo zei ik het ook.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Was eigenlijk een beetje flauw, maar ik dacht, misschien wil mijnheer Smit voorstellen om dit ook in de APV te regelen wat we in de besluitenlijst van het college opnemen.

De voorzitter: Welkom terug, mijnheer Rutten.

De heer Smit: Ho, ho, ik mag toch nog reageren?

De voorzitter: O, mijnheer, gaat uw gang.

De heer Smit: Uitstekend idee, mijnheer Rutten.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Waar zag ik ook alweer? Mijnheer IJsbrandy, gaat...

De heer IJsbrandy: Wij hebben een beperkte kennis van het gemeentelijk apparaat, is de APV toch vooral bedoeld voor openbare orde en veiligheid. Dus vraag aan de burgemeester is welke openbare orde-veiligheidsprobleem gediend is met deze nieuwe verboden. Hart voor Haarlem is er zeker niet voor om dit soort verboden in de APV op te nemen, want het wordt, hè, het ging, de discussie ging net al die kant op, de burgemeester sprak ook al van een nuloptie. Dat wordt een hele wish list van moralistische, hè, van punten in zo een APV gaan opnemen. En volgens mij is die APV daar niet voor, nog los van dat hele handhavingsprobleem. Dus ik zou me daar verre van willen houden en dan de APV echt beperken tot die dingen die echt een duidelijk openbare orde en veiligheidsprobleem raken.

De voorzitter: Mijnheer Linder, u heeft een interruptie op de heer IJsbrandy. Gaat uw gang.

De heer Linder: Ik vraag me af wat er precies moralistisch eraan is als je gaat lachgas verbieden of dat je dat uitingen van motorclubs gaat beperken, dus ik, of bijvoorbeeld ballonnen verbieden. Dus ik begrijp het moralistische gedeelte dan niet helemaal.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Nou, ik bedoel met wat je moralistisch noemt, maar bedoel de ene deel van de bevolking denkt nou eenmaal over bepaalde zaken anders dan een ander deel van de bevolking. En iedereen kan natuurlijk zijn eigen normenkader daarvoor definiëren en dat proberen in een APV te prutsen. Maar dan kunnen we nog wel even aan de gang blijven, denk ik.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Tot juli 2016 was lachgas natuurlijk gewoon illegaal. Vond u dat toen ook moralistisch?

De heer IJsbrandy: Als het bij wet verboden is dan is het heel duidelijk. En dan is het gewoon een wettelijke zaak, maar dat is niet iets waar de gemeente zich dan over buigt.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dat is correct. Dus dat was inderdaad bij wet verboden, onze wetgever, hè, ons hoofdorgaan, de Tweede Kamer, had dat verboden, lachgas was illegaal. Er is een uitspraak geweest van het Europese Hof. En dat heeft helaas ook doorwerking in onze wetgeving. Maar dan is het toch juist mooi dat je zegt van, nou, dit is wat wij willen als land, hè, vanuit het oogpunt van onder andere klimaat, milieu,

volksgezondheid. We mogen het niet meer per formele wet regelen dus we regelen het lokaal, waar het ook gebeurt en waar er ook goed op gehandhaafd kan worden. Dat is toch dan niet moralistisch? Is gewoon een doortrekking van ons staande beleid?

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Nou, het moralistische, dank u, het aspect is dat je als gemeente een stap verder wil gaan dan het Rijk en daar doet deze gemeente natuurlijk al heel veel zijn best voor. Dat is ook de reden dat de begroting constant al uit de hand loopt omdat we allerlei dingen willen die we eigenlijk helemaal niet hoeven. Maar in ieder geval om allerlei redenen dan toch belangrijk vinden kennelijk voor deze stad. En dat mag natuurlijk, maar ik bedoel, wij zijn daar niet voor. Wij zeggen Haarlem, bemoei je eerst eens even met je kerntaken, probeer die goed uit te voeren, efficiënt en effectief. En dan hebben we onze handen volgens mij al meer dan vol.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dan begrijpen we elkaar, denk ik, niet helemaal goed. Deze gemeente gaat helemaal niet verder dan de wil van het Rijk. In tegendeel, het Rijk heeft heel lang iets gewild, helaas kan dat nu niet meer door een uitspraak van het Europese Hof en deze gemeente gaat dus gewoon verder op het al staande beleid van het Rijk, dat is niet, het, hè? We gaan dus nee, we gaan niet, we doen er niets extra's bij. Maar goed, het is zo wel goed.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Wie mag ik het woord geven voor de eerste termijn? Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: O, '...' (buiten microfoon).

Mevrouw...: Ja, '...' (buiten microfoon).

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Nou, de, er wordt al lekker gediscussieerd al, daar houden we natuurlijk wel weer van. Er liggen volgens mij vier dingen. Het lachgas in de openbare ruimte, mijn fractie roept van, nou, op zich prima. De publieke uitingen van verboden organisaties idem dito. Bij het verbod op drugsgebruik staken we, stuiten we toch op de vraag en volgens mij heeft mijnheer Trompetter dat ook al wel aangegeven van, waarom lijst 1 en 2? Bij het verbod op het gebruik van harddrugs in de openbare ruimte kunnen we ons ook van veiligheidsoverwegingen nog iets voorstellen. Dan praat je ook over serieuze overlast, hè, daar hebben we ook voorzieningen voor in de stad. Dat wel, maar bij cannabis wordt het toch al een beetje wankel en ook inderdaad het bij dragen van spullen, mensen met medicinale cannabis etcetera, hoe gaan we dat allemaal doen? Daar krijg je dus ook meteen het handhavingsvraagstuk bij. Hoe ga je dan op dat drugsverbod toezien en hoe veel handhaving gaat dat kosten? En als je dan kijkt naar het verbod op het oplaten van ballonnen dan zeggen wij, nou, we hebben dan toch liever die handhaving inzetten op dat verbod op drugsgebruik dan op de handhaving van die ballonnen. Dus hoe realistisch is dat en waar houdt de symboolpolitiek daar op? Want daar moeten we dus ook weer overal rond gaan lopen en mensen met ballonnetjes uit hun handen gaan slaan. De vraag is dus ook van, hoe gaan we dat, hoe zien we dat voor ons handhavingstechnisch?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Nou, ik kan het kort houden, want ik heb volgens mij al veel gezegd. Er is een wet of er is geen wetswijziging geweest. Lachgas was natuurlijk altijd illegaal, er is een uitspraak geweest van het Europese Hof en sindsdien is het weer legaal om het te importeren. Nou, dat gebeurt ook veelvuldig. We zien dat, hè...

De heer Trompetter: Voorzitter.

Mevrouw Raadt: Dat die uitspraak was halverwege 2016...

De heer Trompetter: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw De Raadt, u zegt dat het nooit illegaal was, het is nu door de Europese rechter weer gelegaliseerd. Hoe kan het dan dat Haarlem dan weer illegaliseert, is dat dan ook niet strijd dan met het Europese recht of uitspraak?

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Nee, het is een beetje technisch en het heeft ook te maken wat valt onder de Warenwet en het heeft ook te maken met of je het wel of niet mag importeren als persoon en als bedrijf, maar goed, voor mijn verhaal voor de rest is dat ook niet zo heel erg van belang. Ik denk nu wat van belang is, is dat er een uitspraak is geweest van het Europese Hof en dat het sindsdien weer legaal is geworden om het te importeren. En je ziet ook dat dat heel, in groten getale gebeurd is. Sterker nog, vanaf 2017 wordt er 500.000 kilogram extra aan lachgas geïmporteerd naar Nederland. Nou, daar kunnen we al vrij zeker van zijn dat dat gebruikt wordt als partydrugs. En nou, goed, als dat dan nog steeds alleen over volksgezondheid gaat, dan kan je dan inderdaad nog over discussiëren. Alleen we hebben even laten uitrekenen, die 500.000 kilogram lachgas, dat komt overeen met 130 miljoen kilogram CO₂. En dat is natuurlijk nogal wat en dan weten we misschien nog niks, want dat was mijn eerste reactie, 130 miljoen kilogram CO₂, dat is natuurlijk veel, maar kan je dat nog ergens anders mee vergelijken? Nou, hebben we ook laten uitrekenen en dat komt overeen met 75.000 middenklassenauto's.

De heer...: Per, per?

Mevrouw De Raadt: Jaar.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den...

Mevrouw De Raadt: Dus dat is fors.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, u heeft van een interruptie Van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Kan heel goed begrijpen dat u tegen die uitstoot bent van dat CO₂. Maar dat kan dan toch, dat wordt toch ergens anders al geregeld? In die klimaatwet? Dat ga je toch niet in een APV regelen dan? Dus ik ben het wel eens, maar de plek waarop het geregeld moet worden en waar, in welk document?

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Nou, kijk, op het moment dat je de CO2-uitstoot wil verminderen en wij ook als Haarlem gewoon hier klimaatdoelstellingen hebben, dan lijkt het me gewoon goed om deze kans wel te pakken om in ieder geval ervoor te zorgen dat er niet extra CO2 de lucht in komt door middel van deze partydrugs. Nogmaals, 75.000 middenklassenauto's per jaar wat extra de lucht in gaat. Nou, wij vinden dat fors. En dan hebben we het alleen nog maar over het klimaat, hè, dan hebben we het nog niet gehad over het milieu. Want ook de patronen en de ballonnetjes zijn natuurlijk een flinke aanslag op het milieu. Als je even kijkt, in zo een ballonnetje, daar zit ongeveer, nou, wat is het, 1, 2 gram lachgas in. 130 miljoen kilogram, mogen jullie zelf uitrekenen over hoe veel ballonnetjes we het dan hebben. Nou, die komen natuurlijk allemaal in het, of het meeste, hè, zullen gewoon in het milieu terecht komen. En dat is dan nog exclusief alle patronen. Nou, goed, wat het CDA betreft, zijn deze argumenten voldoende om dit voorstel van het college over te nemen en wij gaan dan ook mee akkoord. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. U heeft een interruptie van de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Als dat, hè, op zich maakt u allemaal goede punten, maar zou je dat dan niet veel meer aan de voorkant moeten regelen? Hè? Want nu probeer je aan de achterkant eigenlijk bij de eindgebruiker handhaving in te zetten om daar dan met een wankel APV-verbodje, hè, dat gedrag de goede kant op te krijgen. Terwijl je aan de voorkant eigenlijk gewoon maar onbeperkt verkrijgbaar maakt. Ik zou zeggen, spreek retailers aan die dat spul verkopen en kijk of je daar wat kunt regelen, dat is veel effectiever, denk ik, dan dat je de eindgebruiker op de huid gaat zitten.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Maar dat kan dus juist niet, dat kan niet meer door die uitspraak van het Europese Hof. Kijk, daarvoor was dat zo. Dus toen hadden we dit probleem ook niet. Die uitspraak van het Europese Hof is er gewoon gekomen, dus we kunnen het niet meer aan de voorkant regelen. Dus dan is dit op dit moment nog de enige optie.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Trompetter, mevrouw Leitner. Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik was vandaag in Amsterdam bij een bijeenkomst en daar blijkt nu zodanig dat winkeliers mogen maximaal maar één verpakking per klant verkopen. En dat heeft ertoe geleid dat ze in ieder geval in Amsterdam-West en Osdorp in veel minder van die ampullen en van dat afval op straat ligt. Want er was nog een idee van '...' daklozen om die dingen allemaal op te ruimen, maar dat idee is zelfs in het water gevallen omdat er te weinig op straat ligt. Alleen in het weekend, maar dan komt er van buiten de stad. Dus blijkbaar hebben ze het daar wel geregeld.

De voorzitter: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Als ik u zo luister, bent u dan ook niet van mening dat lachgas nu het niet meer als geneesmiddel te boek staat gewoon in de Opiumwet zou moeten worden opgenomen?

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ik denk ook dat dat in strijd is met de uitspraak van het Europees Hof, dus ook dat is geen oplossing.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Laat ik maar beginnen met lachgas. Wat de SP betreft wordt lachgas in de openbare ruimte in heel Haarlem verboden. Punt. En mevrouw De Raadt, die heeft daar de argumenten voor aangegeven. Dan het gebruik van softdrugs en van alcohol. Natuurlijk zijn er 's nachts hangouderen die softdrugs gebruiken en zijn er 's nachts hangjongeren die alcohol gebruiken. Maar dan gaat het niet om het alcoholgebruik of om het gebruik van softdrugs, dan gaat het om dat ze overlast veroorzaken omdat die hangoudjes beginnen te giechelen. En omdat die hangjongeren luidop beginnen te zingen en de buurt wakker houden. Dus we moeten overlast aanpakken en niet of er nou iemand alcohol bij zich heeft of flesje bier, of er iemand nou een lekker stickie bij zich heeft. Dus dat is de mening van de SP.

De voorzitter: U heeft een interruptie op de heer Garretsen? Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik denk dat er, het gaat niet alleen maar om zingen van mooie of minder mooie liedjes, maar het gaat er ook daarom dat bij wijze van spreken om de ambulancepersoneel bekogeld wordt met, of politie wordt bejegend. Dus ik denk dat het ietsjes verder gaat dan liedjes zingen. Dus.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik ben het helemaal eens dat bekogelen van ambulancepersoneel of de politie, dat dat gewoon, dat is een misdrijf, dat moet keihard worden aangepakt. Maar dat doen ook mensen die niet onder invloed van alcohol zijn, dat doen ook mensen die niet onder invloed van softdrugs zijn. Misschien zijn het wel mensen die onder invloed van coke zijn en coke moet je, harddrugs moet je in de openbare ruimte aanpakken. Dus oorzaak en gevolg moeten niet door elkaar worden gehaald, dat is de mening van...

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Mijnheer Garretsen, bent u het niet met ons eens dat mensen die gooien met dingen naar de politie en allerlei geweldplegingen doen meer onder invloed zijn van harddrugs zoals alcohol en cocaïne en dat waarschijnlijk heel weinig hippies met een blowtje stenen naar de politie gooien?

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Nogmaals, we kunnen uren uitweiden over wat de oorzaken zijn, maar ook nuchtere mensen die juist naar Ajax hebben gekeken en daardoor heel opgewonden raken, die kunnen ook verkeerde dingen doen. Dus. Tweede worden is heel treurig, dat doen ze niet.

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, er komt dan, volgens ons wordt er een verbod voor drugsverbruik in de openbare ruimte voorgesteld en de vraag is, is een coffeeshop ook een openbare ruimte? Over die ballonnen, waarom wordt dat ballonnen oplaten verboden als je biologisch, u, er wordt gesuggereerd dat het beter is voor het milieu. Biologisch afbreekbare ballonnen, waarom worden die verboden? Is dat dan om vogeltjes ze kunnen opeten en dat ze dan doodgaan? En als dat de reden is, vindt u dan dat andere redenen waardoor vogeltjes doodgaan ook aangepakt moeten worden of vindt u dan alleen dat dat bij ballonnen dan moet? Hoe meet u dan met twee maten of bent u daar van mening dat vogeltjes sowieso niet dood moeten gaan?

De heer..: '...' vogels '...' (buiten microfoon).

De heer Van den Raadt: Het gebruik van lachgas leidt tot vervuiling van de openbare orde. Bent u het dan eens dat dat dan voor alles moet gelden wat tot vervuiling van de openbare orde leidt? Dus niet alleen lachgas, maar bijvoorbeeld plastic zakjes, kartonnen dozen, noem maar alles op wat je zou kunnen neerstorten in de openbare ruimte waardoor vervuiling optreedt. Of waarom wilt u daar dan met twee maten meten? Lachgas, dat wordt, dat heb ik ook wel eens vaak meegemaakt bij ons in de buurt, dat wordt gebruikt in een auto die op de openbare weg staat. Is het in een auto gebruiken van lachgas omdat hij op de openbare weg staat dan ook verboden? Dan over dat punt met die kleding van die organisaties die verboden zijn. U stelt hier voor, nou, niet u misschien alleen, maar het college, om dan kleding die erop lijkt, het dragen daarvan te verbieden. Dat vinden wij bij Trots Haarlem toch wel wonderlijk. Stel dat ik dit, deze hoodie draag en er komt binnenkort een criminele organisatie uit Peru bijvoorbeeld, die komt naar Nederland en die wordt verboden. Is het dan het geval dat ik deze hoodie ook niet meer zou mogen dragen als zij als uiterlijk hoodies hebben als kleding van de criminele organisatie? Hoe wilt u dat vastleggen? Want wij vonden dat het nogal erg ruim opgezet genoteerd stond. Vindt u het dan niet beter om te noteren dat mensen die veroordeeld zijn om bij deelname zo een criminele club, dat die niet meer kleding mogen dragen die erop lijkt? Want er nu staat er dat iedereen geen kleding meer mag dragen die erop lijkt en dat gaat ons een beetje te ver.

De voorzitter: Mijnheer Smit, u heeft een interruptie op de heer Van den Raadt.

De heer Smit: Mijnheer Van den Raadt, zou het dan kunnen betekenen dat er een vrij duidelijke instructie moet zijn voor de handhavers om te weten wat verboden is, want mijn broer rijdt Harley-Davidson, een jubileummodel. Er staat op zijn jack, a lone wolf, a lonely wolf, dat hij dus geen letters van de club, maar dat moet je dus wel weten dat het juist het tegenoverstelt. Dus u pleit in ieder geval voor een instructie waarbij de handhavers weten welke signalen ze wel of niet kunnen accepteren?

De heer Van den Raadt: Ja en dan...

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Pleit ik voeren instructie dat het dus duidelijk is dat die mijnheer die dat logo draagt al eerder veroordeeld is als zijnde lid van die club die die logo's hebben. Dan kan ik me er wat bij voorstellen, maar ik vind het dus vervelend als die mijnheer waar u het over heeft straks ook aangehouden wordt omdat hij toevallig kleding heeft die daarop lijkt. Het lijkt mij een beetje de omgekeerde wereld. En dan is natuurlijk meteen de vervolgvraag aan de burgemeester, hoe gaat u inderdaad al die mensen, zoals waar de heer Smit het over heeft, informeren dat zij niet Haarlem moeten binnenrijden met kleding die kennelijk hier dan verboden wordt? Hoe gaat u dat regelen met de communicatie? Dat vond ik wel een interessante inbreng van het CDA over dat de EU dan de, met dat lachgas, wat anders zegt als wij landelijk willen. Vindt u dan dat wij uit de EU moeten treden als Nederland? En dan natuurlijk de hamvraag van Trots Haarlem waar we het altijd over hebben. We hebben natuurlijk net de begroting gehad en daar kondigt het college mooi aan dat we gaan bezuinigen op handhaving. Er komt niet meer geld voor handhaving als je over de lange termijn van de jaren kijkt. Dan krijg je altijd het probleem wat Trots Haarlem signaleert, dat er van alles en nog wat bij handhaving in de schoenen wordt geschoven, maar dat er nooit een prioriteitenlijst wordt meegegeven van, als we nu voortaan iedereen met op drugs of sigaretten of tipjes of vloeitjes of kleding moet gaan aanspreken, wat moet handhaving dan niet gaan doen? Want zij gaan waarschijnlijk niet dubbele diensten achter elkaar draaien. U trekt waarschijnlijk ook niet een blik handhaving open. Als u dat wel van plan bent, waarom heeft u dat dan niet in, bij de begroting gemeld? Als u wel meer handhaving wilt gaan instellen, dan vindt u ons natuurlijk aan

uw zijde. Maar dan willen wij graag zien, wat gaat dat kosten? En wanneer gaan we daarover stemmen? Interessant punt is natuurlijk ook risico en kantttekeningen, want we hadden het er net bij het vorige onderwerp over de kilometervergoeding en of dat bij fietsers misschien ook mocht. Dat was in ieder geval het voorstel van Trots Haarlem. Maar dan wordt er gezegd, nou, dat mag niet, want dat mag niet van de wet. En wat staat er nu bij risico's en kantttekeningen? Dat het juridisch toch wel superduister is of we dat met die kledingvoorschriften wat u voorstelt, of dat überhaupt wel juridisch houdbaar is en dat lachgas in de openbare ruimte verbieden, of dat ook juridisch wel houdbaar is. En dan staat er dat de gemeente Haarlem wel het vertrouwen heeft om het juridische proces aan te gaan. Waarom dan wel bij deze onderwerpen, maar niet bijvoorbeeld bij een kilometervergoeding, of je dan wel of niet in de auto zit?

De voorzitter: Mijnheer Van den Raat, u heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Mijnheer Van den Raat, bedoelt u daar ook mee de softdrugs, dat staat er misschien niet in, maar dat lijkt mij ook wel een risico. Of dat ook wel te handhaven valt omdat het in... Wat er nu staat lijkt het me landelijk gedoogbeleid.

De heer Van den Raadt: Nou, dat vond ik een goed punt, want er wordt verwezen naar die artikel 2 en 3 van de Opiumwet. En als je dan artikel 2 leest dan wordt er verwezen naar een lijst 1 en daar vind ik dan eigenlijk geen cannabis in terug als ik het goed had bekeken. Dus dat is ook de vraag, waar hebben we het nu eigenlijk over? En artikel 3, die verwijst geloof ik ook niet naar een lijst. Dus valt cannabis daar nu wel of niet onder, dat vond ik ook onduidelijk, hoor. En als dan voortaan verwezen wordt naar iets, zeg dan gewoon die opsomming in plaats van dat je weer op moet gaan zoeken en terwijl in die andere artikel weer een verwijzing staat naar een andere lijst. Dus je blijft doorzoeken van waar gaat het in Gods naam over. Maar om het nog even af te maken met de risico's en kantttekeningen, daarnet werd ook gezegd van, de VNG, hè, ik zei zelf van de VNG, daar wij zijn niet voor, want die is nooit democratisch gekozen. Maar dan was het hier, de VNG heeft dat zo bepaald. Nou, er staat hier ook, de VNG is geen voorstander van het gebruik van lachgas en van het oplaten van ballonnen. Dus hoe eigenlijk de rooie draad is, hoe meet u nou elke keer niet met twee maten? En als u de ene keer iets voorstelt om iets wel of niet te doen, de andere keer is dat weer tegenstrijdig met juridische houdbaarheid en de wens van de VNG.

De voorzitter: U heeft een interruptie op de heer Van den Raadt?

Mevrouw...: Nee.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. Uw eerste termijn, mevrouw Leitner, gaat uw gang.

Mevrouw Leitner: Dan sluit mijn computer net af. Er liggen vier voorstellen liggen er voor. Ik wilde eigenlijk maar op eentje echt ingaan die gerelateerd zijn aan elkaar. Dat gaat inderdaad over het lachgas. Drugsgebruik in de openbare ruimte wil de burgemeester per aanwijzing gaan verbieden. Terecht, drugs staan ook vermeld in de Opiumwet, is daarmee ook een misdrijf. En dat geldt niet voor lachgas, hoe, wat we er ook, de zorgen die wij ook hebben over de volksgezondheid, zorgen die we ook hebben over het milieu maar ook autorijden is nog niet verboden. En wij zouden eigenlijk graag van de burgemeester willen horen, echt inhoudelijke argumenten, waarom hij lachgas niet op dezelfde wijze behandelt als drugs in de openbare ruimte en per aanwijzing op gebied verbiedt.

De voorzitter: Mevrouw Leitner, u heeft een interruptie van de heer Trompetter. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Mevrouw Leitner, u zegt dat drugs in zijn algemeenheid een misdrijf is. Nou, vaak is drugs een overtreding en geen misdrijf.

Mevrouw...: '...' (buiten microfoon).

De heer Trompetter: Maar de Opiumwet heeft twee lijsten, die heeft Lijst 1 en Lijst 2. En alles wordt hier op een hoop geveegd, inclusief ook alle tipjes, vloeitjes, alle middelen, dat staat gewoon in die tekst.

Mevrouw Leitner: Maar..

De heer Trompetter: Dus hoe kijkt u daar dan tegen aan? Want...

Mevrouw Leitner: Maar mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Want je mag 5 gram bij je hebben in de openbare ruimte. Van het Rijk, hè? Maar van Haarlem dus niet meer straks.

De voorzitter: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: O, op die manier. Ik wou zeggen, mijnheer Trompetter, u praat tegen iemand van D66 en u weet hoe wij tegen het gebruik van softdrugs aankijken en dat wij daar inderdaad een duidelijk onderscheid in maken. En dat zal van lachgas zal ook niet op de lijst van harddrugs terecht komen, kan ik mij zo voorstellen.

De voorzitter: U heeft ook nog een interruptie van de heer Van den Raadt. Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Vindt u het dan niet logischer dat u voorstelt als D66 dat er een advies of een voorstel komt dat Haarlem vindt dat lachgas ook op die lijst van nummer 1 moet komen bij de Opiumwet?

Mevrouw Leitner: Dat, die interruptie deed ik net bij mevrouw Van den Raadt. Ik had het niet op een lijst, hoor, ik dacht dat wordt te technisch hier. Maar mevrouw Van den Raadt, die neem ik toch serieus op dat gebied. Dus ik denk dat dat niet kan. Ik verwacht daar in de Tweede Kamer daar wel stappen over. En ondanks het feit dat mevrouw Klazes een zwarte jas en een wit befje heeft aangetrokken, gaat ze hier geen oordeel uitspreken vandaag.

De voorzitter: Nou, ik, dat is waar.

Mevrouw Leitner: Maar ik was vergeten, dat is een beetje voor mijnheer Rutten ook, die hier voor het eerst aanwezig is. De mores in deze commissie, ik ben er ook niet altijd bij, maar is toch eigenlijk dat je je termijn over dit soort dingen begint met, ik ben geen jurist, maar en dat was ik vergeten.

De heer...: Hartelijk dank.

De voorzitter: En de voorzitter zegt dan vervolgens, ik ben geen rechter, maar... Dus gaat uw gang. Was u klaar, mevrouw Leitner? Mijnheer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, dank u wel. Er is al veel gezegd, de vier punten inderdaad. Mooi betoog van het CDA, proficiat, wij sluiten ons daar volledig bij aan voor wat betreft punt 1, punt 4 idem, ook met interruptie van mijn college, de heer Drost, hebben we, denk ik wel, duidelijk gemaakt hoe wij daarin staan. Wij hebben wel

wat vragen voor de burgemeester bij punt 2 en 3. Als het gaat om het verbod op publieke uitingen van verboden organisaties, dan zijn wij het in de strekking, in de letterlijke betekenis van in die zin zijn we het daar wel mee eens. Wat mijn fractie doet twijfelen voor de interpretatie die is meegegeven in het stuk, dat het gaat om OMG's maakt dat er nog geen onherroepelijke, onherroepelijk besluit is genomen vanuit de rechterlijke macht, wat maakt dat het ook de andere kant op kan vallen. En zo lang, hè... En waarom kiezen het college er dan voor, zolang er nog geen onherroepelijk besluit is genomen, om nu al een verbod op te nemen? Graag daar uw reactie over, want wij zijn daar, hè, wij hebben daar echt wel een beetje moeite mee. Duurt het nog heel lang voor zo een uitspraak er komt of zijn er andere redenen? Graag uw reactie daarop. Als het gaat om verboden in algemene zin en dan ook met name het verbod op drugsgebruik in openbare ruimten en de heer Van den Raadt heeft het ook al gezegd, hoe te komen, maar dan doe ik het even in mijn eigen woorden, hoe te komen tot objectieve criteria op basis van het aanwijzen van een plek of een buurt waar het wel of niet kan. Hè? Is het wie het hardst schreeuwt, krijgt zijn zin? In de wetenschap dat we beperkte handhavingmogelijkheden hebben. We staan niet of we zijn niet tegen het verbod, maar vragen wel van hoe de uitvoering zal gaan plaatsvinden. En dan met name hoe er voorkomen gaat worden dat er een soort van waterbedeffect plaats gaat vinden, waardoor je problematiek alleen maar verschuift. En daar houd ik het bij, want ik zie een interruptie.

Mevrouw Leitner: Een korte vraag.

De voorzitter: Die zie ik ook weer verdwijnen. Mevrouw Leitner, u heeft een interruptie voor de heer Gün?

Mevrouw Leitner: Ja, kort. Is dat een terechte vraag, hè, hoe het kan tot objectieve criteria, maar aan de andere kan denk ik, het kan toch niet anders dan subjectief zijn? Want de burgemeester gaat een gebied aanwijzen. Dus de burgemeester oordeelt, dat is subjectief. Bent u dat met mij eens?

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Dat ben ik niet met u eens, want als de burgemeester een lijstje heeft waar hij ook besluiten aan toetst, dan is die subjectief eruit en dan is het meer objectief geworden dan zijn onderbuikgevoel.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: U zegt dat u niet tegen een verbod op zich bent. Maar de heer Trompetter heeft bijvoorbeeld al gezegd als ik een waterpijp bij me heb met het doel om eens lekker hashje uit te gaan roken, maar ik doe het niet in de openbare ruimte, dan kan ik er wel op worden aangesproken. Vindt u dat niet wat ver gaan?

De heer Gün: Dank voor de verduidelijkende vraag, want ik begon mijn betoog met er is al heel veel gezegd en deze vragen zijn al gesteld met de verwijzing naar Lijst 1, Lijst 2 en zelfs '...' door meerdere collega's. Dus daar zal ongetwijfeld een antwoord op komen en dat wacht ik gewoon even af als u het goed vindt.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ik gebruik nog even uw spreekbeurt zal ik maar zeggen om nog even een punt goed duidelijk te maken die ik zelf was vergeten. En u geeft dat ook aan, want dat vind ik ook een heel goed punt, dat nu gemeente Haarlem voor wil lopen. Dat voordat er een rechterlijke uitspraak is al dingen wil verbieden bij die OMG's en hoe ze dan gekleed gaan. Terwijl dat natuurlijk totaal hypocriet is, want bij andere uitspraken

van Wob-verzoeken en bezwaartermijnen, elke keer als we een rechtszaak aan de broek krijgen om een keer antwoord te geven en dan de gemeente gewoon opzettelijk traineert. Dus hoe verklaart u de verhouding dat ze nu voor willen lopen voordat er een rechterlijke uitspraak komt en als ze zelf rechtelijke uitspraken krijgen van geef op tijd antwoord, dat ze dat dan niet doen.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Nou, ik hoor er toch een vraag in, waarvoor dank. U kent GroenLinks als een zeer progressieve en ambitieuze partij dus wij houden er zeer van en zijn ook zeer te spreken over het feit als Haarlem toonaangevend en vooruitlopend wil acteren en zijn, in dit geval hebben wij wel een hele concrete vraag gesteld of dat in deze situatie ook moet. En ik wacht het antwoord van de portefeuillehouder wat dat betreft even af.

De voorzitter: Heeft iedereen gesproken die wilde spreken? Dan geef ik nu... Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ik wil in het kader van deze discussie toch even nog wat breaking news met jullie delen. Ik zie net dat het Duitse Ministerie bladlazers gaat verbieden omdat ze vies en dodelijk voor insecten zijn.

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De heer IJsbrandy: Nou, dat zou zomaar kunnen.

De heer...: Dat hoeft niet meer, dat '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy voor deze hoogst nuttige aanvulling op deze vergadering. Burgemeester, het woord is aan u.

Burgemeester Wienen: Dank u wel. Het is wel een interessante discussie omdat het merkwaardig is dat sommige redeneringen, die worden echt gebruikt, dat wordt ons verweten, daar zal ik ook op ingaan, maar precies zoals het uitkomt. De exact dezelfde redenering is de ene keer is dat een argument om te zeggen, o, dat kunnen we wel doen. En de volgende keer een argument dat mag niet, dat vind ik eerlijk gezegd omgekeerd dus ook uiterst merkwaardig. De vraag snap ik, maar ik stel hem ook terug, vooral richting Trots. Dan waarom nou een blowverbod, is dat niet een beetje merkwaardig? We hebben hier 16 coffeeshops of in ieder geval de mogelijkheid van 16 coffeeshops. Er wordt heel wat omgezet. We hebben daar als Haarlem ook een vrij, nou, helder gereguleerd beleid over. De reden is echt heel simpel. In de eerste plaats, er is een tijd geweest dat er gezegd werd van, dat hoeft u niet te regelen in de APV, want dat is gewoon verboden. Dat is nu losgelaten, dus wij kunnen het wel regelen in de APV en waarom doen we dat dan? Net zoals bij alcohol trouwens. Omdat er echt situaties zijn... Sorry, er zijn situaties in Haarlem waarbij burgers last hebben en klagen over het gebruik van alcohol bijvoorbeeld, of het gebruik van softdrugs. Dan kunt... De SP zegt van, nou, dan pak je toch de overlast aan? Nou, dat is nou dus een heel ingewikkeld verhaal. Vind ook wel interessant vanuit de VVD-fractie is er verzoek gekomen om dit soort maatregelen te nemen. Dus dat vind ik dan wel interessant dat er nu vragen bij zijn. Maar daar was een verzoek naar aanleiding van concrete klachten van een burger over echte overlast en de moeite die het kost om dat te kunnen aanpakken. Nou, toen heb ik alcohol inderdaad, dat werd mogelijk om het aan te pakken, want dat hadden we geregeld. En ik denk dat het zinnig is, want daar werd gevraagd, voeg daar nou ook softdrugs aan toe, want dat levert echt heel veel overlast op voor die betreffende bewoners op zo een plek. Maar dan moet je die mogelijkheid hebben en als u zegt, vinden wij onzin, dan zal ik dat voortaan melden dat u dat niet nodig vindt.

De voorzitter: U heeft een vraag van de heer Trompetter en een vraag van de heer Van den Raadt. Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Mijnheer, voorzitter, wat maakt dan dat je een dichte fles drank van de supermarkt wel mee naar huis mag nemen en volgens de huidige tekst, want we hebben niet gezegd dat je nergens iets van een blowen zou moeten reguleren in de openbare ruimte. Maar wat maakt nou dat u alles wat op die lijst staat, inclusief alle middelen die daar, vloeitjes, tippies, alles wat je bij je mag hebben, wat je mag kopen in de winkel. Dus niet over gebruik, maar over bezit op straat en dat wordt hiermee geregeld. En waarom...

Burgemeester Wienen: Nee, want dat...

De heer Trompetter: Staat er letterlijk in.

Burgemeester Wienen: Nee.

De heer Trompetter: Dat staat erin.

Burgemeester Wienen: Nee. In de eerste plaats worden die begrippen niet op die manier gebruikt en in de tweede plaats, wat er gebeurt, dat is in bepaalde gebieden en daar draait het hier om. En er werd net gezegd van, over de manier waarop wij onze handhavers mogelijkheden willen geven om op te treden. Het voorhanden hebben van drank is op plekken waar het verboden is om in de openbare ruimte te drinken dus ook verboden. Kijk, op het moment dat er inderdaad en ik heb dat meegemaakt. Echt, groepen jongeren en er staat weet ik niet hoe veel drank, echt honderden liters bij wijze van of, nee, niet bij wijze spreken, op sommige plekken is dat zo. En daar heb je dan jongeren en als je zegt van, joh, je mag dat allemaal bij je hebben dan zegt iedereen van, nou, dat hebben we gewoon bij ons. We waren boodschappen aan het doen en toen kwamen we hier en toen dachten we, laten we even gaan zitten. En die open flessen dan? Dat weten we eigenlijk ook niet, het... Als je effectief wil optreden dan moet je gewoon op zo een moment zeggen van, jongens, geen flauwe kul, je mag het hier niet gebruiken en je mag dat spul hier ook niet bij je hebben. En dat wordt gewoon in beslag genomen. En als u zegt van, wij moeten, goed, als er dan ernstige overlast is, dan moet je er misschien wel wat van gaan zeggen en als iedereen dat zegt van, ik heb dat spul hier allemaal wel liggen, maar het is niet van, we gebruiken het niet. En dat, wat ik net nog in handen had, dat is nu uit, maar dat had ik, dat was een uur geleden en ik sta de hele tijd ermee in mijn handen. Het gaat om de handhaafbaarheid van zo een regel en als u het vraagt, dat is gewoon echt heel kort en u gaat erover. Als u zegt, wij vinden het onzin, dan moet u het niet opnemen. Heb ik dat instrument niet, kan ik tegen burgers gewoon zeggen, de gemeenteraad wil niet dat ik ertegen kan optreden, dus gaat u maar naar uw volksvertegenwoordigers, maar dat is mijn motief, mijn motief is, ik kom ze tegen, het gaat bijvoorbeeld om kinderen, ouders die zich zorg maken omdat hun kinderen al het spul tegenkomen en die dat niet leuk vinden. En dan wil ik graag die mogelijkheid hebben om er iets aan te doen als ik terugkrijg van de mensen die controleren in de openbare ruimte, ja, het is daar echt een probleem.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Als het gaat om jongeren onder de 18 is het allemaal al te handhaven. Er is een gedoogwet in Nederland, dat je 5 gram cannabisproduct bij je mag hebben. Dat mag je op zak hebben, dat mag je halen, daar mag je mee... Het is nog steeds wel verboden en met dit verhaal staat gewoon keihard dat ook als je iemand wil dwarszitten, kan je alles gewoon afpakken. En dat gaat een beetje te ver.

Burgemeester Wienen: Er is een plek die daarvoor is aangewezen. Ik snap gewoon echt niet waar uw probleem zit.

De heer Trompetter: Maar daar heb ik ook een vraag over gesteld, van wie gaat die plekken aanwijzen. Is dat op basis van willekeur of op basis van '...'.
...

Burgemeester Wienen: Weet u, waar zijn wij dan met elkaar mee bezig? Ik ben hier aangesteld om mede namens u en voor u een bijdrage te leveren aan openbare orde in deze stad. En daarbij probeer ik de instrumenten die er zijn te gebruiken. Ik krijg klachten van burgers die zeggen, ik zou u ook bepaalde plekken kunnen noemen, dat lijkt me niet goed om dat in het openbaar te doen. Waar burgers zeggen, wij hebben daar geweldig veel last van. Ik heb uit, bijvoorbeeld de VVD-fractie, ik noem het maar even omdat u zei van, wij hebben daar twijfels bij, uit uw fractie het verzoek gekregen, doe daar alsjeblieft wat aan. Stel daar een alcoholverbod in, dat is ook gebeurd. Doe iets aan die softdrugs, want dat is echt ook een heel groot probleem op die plek. Nou, dan denk ik, ik vind dat ze een punt hebben, dat vind ook de handhaving, maar die kunnen niks doen, want het mag gewoon. Nou en ik denk dat het zinnig is om dat instrument te hebben en om het in te kunnen zetten. En als u zegt, maar we vertrouwen u voor geen meter, moet u het me vooral niet in handen geven. En dan zeg ik van, joh, sorry, maar hier doen we niks aan. En als u vindt dat het wel mogelijk moet zijn om er wat aan te doen, dan denk ik, laten we geen spijkers op laag water zoeken. Het gaat er niet om dat wij de hele stad door willen om te kijken van, het mag niet, het mag niet, het mag niet. Dat is toch onzin? Daar gaat het helemaal niet om. Waar het om gaat is, wil je op die plekken waar een probleem is, waar mensen echt in de problemen zitten daardoor of op plekken waar ze bijvoorbeeld zich grote zorgen maken over hun kinderen, waar het een rotzooi is, zeggen van, hier mag het gewoon niet. Punt. En dan wordt dat aangegeven op die plek, ook dat nog. En als iemand er dan toch gaat zitten met zijn 5 gram, dan zeggen we, sorry, wordt overal gedoogd, maar hier dus niet. En dan worden ze aangepakt. En we kunnen het ook laten, daar gaat het gewoon om, niet meer, ook niet minder. Dus we moeten het ook niet groter maken en ook niet kleiner maken.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Nou, op alles wat u zegt en ik heb daar ook begrip voor, maar als nou iemand naar de coffeeshop is geweest en loopt 's avonds door het Kleverpark naar huis met gewoon, nou, die 5 gram of wat hij dan ook heeft in zijn binnenzak, dan is het natuurlijk wat anders als daar 5 jongeren of 5 ouderen bij elkaar zitten. Dus ik vind wel dat handhaving daar prudent mee om moet gaan.

Burgemeester Wienen: Dat is ook echt zo. Het gaat erom dat je, het gaat om samengroepende jongeren of ouderen, kunnen ook ouderen zijn, die daar, doordat ze dat daar lang verblijven, daar bepaalde middelen gebruiken, overlast veroorzaken. En die overlast bestaat voor een deel uit hun gedrag, voor een deel uit geluid, voor een deel uit de spullen die ze achterlaten en de combinatie daarvan maakt dat een buurt daar soms echt verdraaid veel last van heeft. En ik, er zijn gewoon een aantal van die plekken hier in Haarlem en ik zou het op prijs stellen als u de mogelijkheid creëert om daar wat aan te doen. En dat doet, dat heeft u al gedaan voor alcohol, daar bestaat het en daar gebruiken we het ook en daar werkt het ook. En ik zou zeggen, doe die mensen een lol en geef ze ook de mogelijkheid om dat met drugs te doen.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter en daarna mevrouw Leitner.

De heer Trompetter: Ik wou toch nog een voorbeeld meegeven. In de gemeente Den Haag is het overal verboden om cannabis te roken, maar het is geregeld in de APV dat je dat voor je eigen deur en op bepaalde

plekken wel mag doen. Dus een uitzondering gemaakt waar je het wel mag doen, die is gewoon niet in gebieden en het...

Burgemeester Wienen: Nee, het gebied moet aangewezen worden en wordt dan ook nog eens een keertje, want dat moet voor mensen dan ook bekend zijn, want ik kan moeilijk zeggen van, hier mag het niet. Hoe kan ik dat weten? Dat kan u ook niet weten, maar het is gewoon zo. Als u echt vindt, laten we het doen zoals in Den Haag, zeker als het is zoals u zegt, ik weet het niet, want ik heb die informatie niet. Maar dan gaat u van het ene uiterste in het andere uiterste, dan zouden we gaan regelen, het mag nergens in Haarlem, je kan overal aangepakt worden, behalve dan voor je eigen voordeur. Nou, als u zegt, dat vind ik een betere regeling, maar dat snap ik dan echt niet. Dan zijn we volgens mij bezig mee met spijkers op laag water zoeken, denk ik.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik heb een punt van orde, de spreektijd, kunnen we te zien krijgen of?

De voorzitter: We hebben een klein probleempje met de spreektijd...

De heer Linder: O, sorry, had ik niet gehoord.

De voorzitter: Maar neem van ons aan, wij weten donders hoe lang er gesproken is. We gaan dat zo meteen ook zichtbaar maken voor de vergadering, maar dank u wel.

Burgemeester Wienen: Goed. De, moet de burgemeester die bevoegdheid hebben? Nou, dat is hoe het in Nederland over het algemeen geregeld is. Ik denk eerlijk gezegd, als je dat in de commissie zou willen gaan bespreken, het is een, de weg ernaartoe, het is ongelofelijk ingrijpend, langdurig en overbodig. Dit soort dingen, denk ik, daar heb je nou een burgemeester voor, daarvoor is in de wet ook een aantal dingen veel verder gaand aan burgemeesters toegekend. En ik zou zeggen, het lijkt me ook de meest logische weg om het zo te doen. Dan de Partij van de Arbeid, je moet toch ook een beetje speelsheid in je stad hebben. Nou, dat klopt ook, alleen je moet ook kunnen zeggen, nou, op die plekken dan niet, want daar geeft het gewoon een groot probleem en overlast. Lachgas...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Sepers.

De heer Sepers: Ik...

De voorzitter: Ik wil even... Even van de orde, het is nu 5 voor 7. Om kwart over 6 zouden we eigenlijk gaan eten. Dus ik wil vragen of u, tenzij het echt niet anders kan, maar of u enigszins met enige terughoudendheid om wil gaan met de interrupties en ze misschien bewaart tot het einde van het verhaal van de burgemeester. Maar deze sta ik toe, gaat uw gang.

De heer Sepers: Nou, ik wou even de burgemeester melden dat de speelsheid die wij zoeken dat die, in zijn antwoord die ruimte geeft. Dank u.

Burgemeester Wienen: Fijn. Dan ten aanzien van lachgas. Lachgas is inderdaad een, nou, mevrouw De Raadt heeft het een en ander erover gezegd, maar het is een discussie die in Nederland is ontstaan omdat iets wat er eigenlijk geen probleem was in toenemende mate een probleem is geworden. Het heeft zich bij evenementen heeft het zich eerst bijna exponentieel voorgedaan. Als je het aantal mensen ziet wat daar staat lachgas te verkopen, dat is gigantisch daar. Er zijn toen ook vanuit deze raad trouwens vragen gesteld, kunt u daar wat

aan doen? Hebben we ook gedaan, we hebben gezegd van, bij de evenementenvoorschriften zeggen we dat het niet mag op het evenemententerrein, dus dat is geregeld. Vervolgens zie je dat ze samenklitten bij de ingangen en bij de toegangswegen en dat het vrij massaal gebeurt. Toen hebben we gezegd, we gaan een ventverbod aanpakken, nou, dat zat hier ook bij de stukken. En wij denken dat het ook zinnig is om het gebruik aan te pakken. Je ziet dat het inderdaad iets is wat snel toeneemt, er zitten heel veel negatieve kanten aan. De milieukanten zijn benoemd, die zijn best indrukwekkend als je ernaar kijkt. Van het is echt een heel erg slecht product. Of dat voldoende zou zijn, daar kun je discussie over voeren. Voor de ene partij misschien wel, voor de andere partij misschien niet, maar er komen een aantal dingen bij. De manier waarop dit spul gebruikt wordt, het gedrag van mensen die het veelvuldig gebruiken, de risico's die er bijvoorbeeld zijn als het gebruikt wordt bij deelname aan het verkeer zijn dusdanig dat wij gezegd hebben en dat, daarin zijn we niet uniek, in heel Nederland is dit op dit ogenblik echt een punt, is het een probleem. Er wordt aan de wetgever gevraagd, kunt u toch niet een list verzinnen om dit ook nationaal gewoon weer te regelen. Iedereen vindt het ook echt een probleem, dit is niet iets wat wij verzinnen, wat het college verzint. Kijk naar welke plaats je maar wilt, overal wordt deze discussie gevoerd. Het is slecht voor het milieu, het is slecht voor de betrokken mensen, het is slecht voor de openbare orde, het geeft een rotzooi. Er is een hele boel redenen voor ons om te zeggen, volgens ons moeten wij gewoon stevig oppakken en daarin loopt Haarlem dan misschien een beetje voor. En als het goed gaat, dan denk ik dat een hele boel gemeenten het Haarlemse voorbeeld gaan volgen, want dan zeggen ze, zoals Haarlem het heeft aangepakt, zo is het goed en werkt het. Heb ik dan een zekerheid dat het ook gaat werken? Nee. Het zou kunnen dat er juridisch in een procedure toch gezegd wordt van, nou, u gaat hier wel heel ver, dan zal ik als u hiermee instemt en de rechter zou zeggen, u gaat nou, we snappen het wel, maar u gaat toch iets te ver, u mag het eigenlijk niet voor de gehele gemeente bepalen, maar doe het dan voor gebieden. Nou, dan kom ik bij u terug en dan vraag ik u een toestemming om gebieden te mogen aanwijzen. Maar wij vinden het de moeite waard als college om te zeggen, gelet op die enorme negatieve effecten, om te zeggen, laten we gewoon eens beginnen met te zeggen, het mag gewoon niet.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw Leitner, geloof ik?

Mevrouw Leitner: Ik heb twee vragen. U zegt dus eigenlijk, als ik u goed beluister, zegt u, vind, ik vind de problemen met lachgas groter dan met andere drugs. Dus daarom doe ik, ga ik liever voor een algeheel verbod toets. Tweede vraag is, wat is uw indruk van de voortvarendheid van de wetgever om hier actie op te ondernemen?

Burgemeester Wienen: Nou, dat is een van de redenen waarom wij nu zelf de dingen doen, omdat dat allemaal en dat is niet zo vreemd, dat is in Den Haag gebruikelijk, maar dat gaat heel erg traag. Ze zijn er wel mee bezig, ze zijn aan het kijken, aan het delibereren en de commissie is aan het kijken, maar ik heb geen idee hoe lang dat gaat duren. Dus ik denk, laten we daar op vooruitlopen. Is dit probleem groter? Nou, ik moet eerlijk toegeven, een van de dingen die een rol speelt, is dat het een probleem is wat nu nog wat nu nog vrij aan het begin zit. We kunnen ook zeggen, laat het nog maar een tijdje doorgaan, maar wij denken eigenlijk, gelet op de veelheid aan problemen. Als het nou één bepaald element was, maar het is de veelheid aan problemen die het veroorzaakt en aan risico's die maakt dat wij zeggen, laten we dit nu in een heel vroeg stadium proberen duidelijk te maken, jongens dit kan niet. En overigens, het zit echt in samenhang met dat ventverbod, want ik weet niet of het jullie wel is opgevallen, ik ben er zelf van geschrokken op Bevrijdingsdag toen ik de door de Kleine Houtstraat liep en later toen ik over de Kruisweg liep, echt niet te geloven op hoe veel plekken... Ik was nog tamelijk naïef. Ten eerste dacht ik, wat zijn ze nou aan het doen? Maar het aantal plekken, gigantisch. Goed. Ik denk dat het goed is om het aan te pakken en nogmaals, het is en ik vind ook

terecht, het is aan u, u bepaalt of u vindt van, nou, laten we dit als Haarlem gewoon inderdaad doen of laten we het niet doen. Dan de...

De voorzitter: Burgemeester? Ik wil voordat u verder gaat, het is nu 7 uur, ik begrijp net van de griffie dat er tot kwart over 7 gegeten kan worden. Dus...

Mevrouw...: '...' komen '...'.

De voorzitter: O, we kunnen tot kwart over 7 daar komen, maar toch even daar los daarvan. Dat we tot een redelijk snelle afwikkeling kunnen komen.

Burgemeester Wienen: Ik ga, want ik heb... Bijna alle partijen hebben natuurlijk dezelfde principiële punten gemaakt en daar ben ik dus al een heel eind mee. Ik pak er nog een paar waarvan ik denk, dat is misschien toch goed. OPH, handhaving, ik denk dat juist dat dingen die op een bepaald gebied betrekking hebben, zijn heel erg goed te handhaven. Want daar ga je dan juist gericht naartoe en daar kun je ook optreden. En als je het niet geregeld hebt dan kun je daar niet optreden. Kun je zeggen, jongens, kan het een beetje rustig enzovoort. Het is een hele andere wereld waar je dan terecht komt. Is het college te gretig om stukken in de openbaarheid te brengen? Het klopt dat ik inderdaad zeg van, jongens, iedere keer krijgen wij, op zich snap ik de gevoeligheid, het verwijt van u moet vooral alles heel open doen. Wij doen voorstellen en als wij een voorstel doen, is het een besluit van het college om een voorstel te doen. En eerlijk gezegd denk ik, u weet zelf even goed als ik, regelmatig komt het voor dat de krant daar dan net eventjes iets anders mee omgaat, terwijl iedere journalist volgens mij zou moeten weten hoe het werkt. Eerlijk gezegd, vind ik ook dat u als raadslid zelf ook wetend hoe het werkt, daar niet al te veel van zou moeten schrikken.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Ik schrik verschrikkelijk, hoor, natuurlijk, mijnheer, ik schrik verschrikkelijk. Maar zou u kunnen overwegen, in ieder geval kunnen overwegen om een besluitenlijst te maken en een voorstellijst. Want nu kunnen we zeggen, we besluiten tot een voorstel, maar primair is het een voorstel, dus geen besluit. Dus als u die taalzuiverheid zou toepassen, dan heeft u die besluitenlijst en de voorstellenlijst. En misschien is dat voor de pers in ieder geval, creëert het enig terughoudendheid.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Het zou kunnen. Ik, overigens denk ik dat de pers heel goed weet dat het naar de, dat staat trouwens dan ook in het voorstel, hè? Dat staat er altijd dan bij, dus dan denk ik van, hoe lui kan je zijn om dat er dan niet bij te zetten? Maar ik, nou, ik denk dat het de moeite waard is om er eens over na te denken in ieder geval. En want, wij willen absoluut niet de pretentie hebben dat wij besluiten nemen die ons niet toekomen. Dan de moralistische elementen. Ik denk eerlijk gezegd dat er altijd iets van een soort moraal achter zal zitten. Kijk, als je zegt van, joh, het moraal moet er niet zijn, dan kunnen we stoppen met wetgeving en dan is het, joh, ieder voor zich en God voor ons allen.

Mevrouw...: Zelfs dat niet.

Burgemeester Wienen: Dat misschien dan ook niet. Maar ik denk van, zo gek is het niet dat je zegt, je hebt bepaalde redenen en die moet je goed motiveren en daar hebben we het hier over met elkaar. En als je dan vindt van, nou, dit niet, dan doe je het niet. En als je vindt, ja, dit wel, dan doe je het wel. Ik vind niet dat er

iets verkeerd aan is, het is precies de essentie waarom we met elkaar deze discussie voeren, dat je daar voor en tegen kunt zijn.

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Voor mij was de essentie dat het een openbare orde en veiligheidsbijdrage levert en als zodra dat zo is, hè, dan heb ik er ook vrede mee.

Burgemeester Wienen: Maar dat is trouwens, daar heb ik, dat vind ik...

De heer IJsbrandy: Maar daar moeten niet hobby horses insluipen die om andere redenen op het lijstje komen.

Burgemeester Wienen: U hebt absoluut een punt, de APV heeft ergens altijd een relatie met openbare orde en veiligheid. Soms is die relatie vrij ver en soms is die heel evident. Ik vind op het punt van bijvoorbeeld de milieueffecten zoals bij de ballonnen en het lachgas, ligt die wat verder weg. Maar wij volgen daar in een redenering om te zeggen van, uiteindelijk is dat toch in zijn effecten ook, zit daar ook een openbare ordeaspect aan. Maar dat is aan u om te beoordelen. Overigens het is ook absoluut niet verboden om dat soort dingen via de APV te regelen. Dus er is niet een soort formeel verbod waarom het niet zou mogen. Dat is bij roken wel ingewikkeld, daar is natuurlijk in Nederland al heel veel discussie over geweest. Wat er wel mag, mag je niet mag, wat je landelijk mag doen, wat je plaatselijk kan doen. Ik heb begrepen dat op dit moment een discussie plaatsvindt om gemeenten daar bevoegdheden voor te gaan geven. Nou, als dat zo is, ben ik heel benieuwd naar de discussie die u dan met elkaar gaat voeren. Maar goed, op dit moment is dat gewoon prematuur. Ten aanzien van...

De voorzitter: Burgemeester, u heeft twee interrupties. Van de heer Sepers en de heer Van den Raadt.

De heer Sepers: Voorzitter, burgemeester, u zegt over roken is prematuur. Zegt u daarmee dat het überhaupt op dit ogenblik niet via de APV geregeld zou kunnen worden? En waarom roken niet en ballonnen oplaten wel?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ik heb begrepen dat er wel pogingen geweest zijn en dat blijkt dat dat dan niet wordt geaccepteerd. En dat er op dit moment een wetswijziging in voorbereiding is die de gemeente de bevoegdheid geeft om rookvrije zones in te stellen in ieder geval, ook in de openbare ruimte. Dus dat wordt op het ogenblik in landelijke wetgeving. Is een coffeeshop ook openbare ruimte?

De voorzitter: U wilt nog een interruptie? Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Dat klopt. Want begrijp ik het dan dat als veel openbare discussie over is geweest, dat dat dan niet in de APV kan? Want bij roken dan, zegt u, daar is veel discussie over, dat zou prematuur zijn. En bij lachgas dan wat minder kennelijk, dan zou het wel kunnen. Klopt die, wat ik nu vroeg?

Burgemeester Wienen: Nee, u heeft ook, u heeft heel exact gezien in het verhaal wat dat betreft, soms denk ik ook van, het staat er gewoon in. Er staat in het verhaal dat het college geen garantie heeft dat dit stand zal houden. Kijk, bij roken is het bekeken en dan weet je het. En eerlijk gezegd, vind ik het uiterst merkwaardig om als raad of als raadslid of als overheid te zeggen van, nou, het is in strijd met de wet, maar laten we het

gewoon doen. Dat zult u van mij nooit een voorstel voor krijgen en als u het wel krijgt, dat sluit, laat ik niet te grote woorden gebruiken, dan zitten we in een heel bijzondere situatie, want dat zou ingaan tegen de eed die we hebben afgelegd. Dan moet het echt wel gaan om zo ongeveer de meest elementaire, humanitaire waarde waar je het over kunt hebben. Maar zeker niet over kleine dingen, we hebben niet voor niks die eed afgelegd, dus ik vind de wet is de grens. De rechter heeft het laatste woord, maar zo lang dat niet gesproken is, vind ik dat je ook en dan zeg ik het u ook eerlijk. Ik zeg u, ik heb geen garantie dat het stand houdt. Maar ik denk wel, we hebben overleg gehad met het Openbaar Ministerie, die heeft ons ook nog een aantal suggesties gedaan om de bewoordingen te verbeteren om daarmee het juridisch ook zo stevig mogelijk te maken. En wij vinden het de moeite waard om het te doen. Wij kunnen optreden op dat moment, want dat heeft in zichzelf heeft het betekenis. Dus wij kunnen er gewoon op basis van wat we nu regelen, kunnen wij optreden. Gaat iemand er een procedure over voeren, dan zal blijken of de rechter uiteindelijk zal zeggen van, dat houdt stand of niet. Nou, dat heb ik u voorgelegd en volgens mij mag dat ook gewoon en dat doen we wel vaker. Als het gaat om de ballonnen, wij denken inderdaad dat schadelijke effecten van die ballonnen dusdanig groot zijn dat het terecht is om ze te verbieden. En de argument van vogels, dat is maar één in een lange reeks van argumenten waarom deze ballonnen uiteindelijk in de openbare ruimte een schadelijk effect hebben. Dus ik denk niet dat we over dan één aspect een lange discussie moeten gaan voeren. Het effect is gewoon simpelweg dat wij zeggen, wij vinden het, dan is ons voorstel niet goed om die ballonnen in de openbare ruimte terecht te laten komen en dus doen we het voorstel om het te verbieden.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Die ballonnen in het algemeen begrijp ik het nog wel, maar die biologisch oplosbare ballonnen, daarvan staat in de tekst, de vogeltjes kunnen dat opeten, dus dat is dan het belangrijkste argument, want u zegt, er zijn veel meer redenen, maar waarom doet u dat dan niet in het stuk?

Burgemeester Wienen: Nou, het geeft rotzooi, dus het leidt tot gewoon een rommelige openbare ruimte. Het zijn spullen die heel lang duren voordat ze uiteindelijk verdwenen zijn. En naar onze mening en de risico's die dat voor vogels, voor vissen, voor andere dieren die dat gebruiken, maken dat wij denken van, laten we daar geen uitzondering maken, maar gewoon helder blijven. Bovendien, ook voor de handhaafbaarheid, dat zou u moeten aanspreken, is het natuurlijk ook nogal een punt. Want als iemand kan zeggen van, nou, deze ballon kan ik wel oplaten, want die is biologisch afbreekbaar dan moeten we dus gaan onderzoeken of dat dan inderdaad klopt. En dat vind ik bij veel van dit soort maatregelen ook, daarom vindt u die omschrijving ook altijd zo ruim. Omdat wij wel willen zorgen dat de handhavers die dit soort regels moeten gaan handhaven, dat die ook wel op een tamelijk eenvoudige manier hun werk kunnen doen en niet dat wij, als het ware, laboratoriumproeven nodig hebben om te gaan bewijzen van, joh, dit, nou, deze had dan inderdaad wel gemogen. Goed. Dan de motorclubs, dat vind ik nog wel even een punt, dat is mijn laatste punt. Dan heb ik de rest ook gehad.

De voorzitter: Daar heeft u nog twee minuten voor, want ik wil het ook even afhameren. Dus.

Burgemeester Wienen: Snap ik ook, snap ik ook. Die kledingvoorschriften, het gaat om verboden organisaties. Dat is, heb ik me laten vertellen door juristen, bij voorraad uitvoerbaar. Dus ook al is er hoger beroep aangetekend, dus is het nog niet onherroepelijk geworden. Op dat moment zijn het wel verboden organisaties. En dan kan je zeggen van, joh, we doen voorlopig nog niks. Het gaat niet om kinderachtige dingen, het gaat om grof geweld. Ik heb het u vaker verteld. De dingen waar de Hells Angels hier in Haarlem, daar heb ik het meeste zicht op omdat ik dat dossier ook heb gehad, dat gaat om gigantische hoeveelheden overtredingen, misdaden, echt buitengewoon ernstig. En ik vind dat we die club gewoon aan moeten pakken.

En ik vraag u daarvoor toestemming, het is een verboden club, je mag er niet meer mee naar buiten komen. Wij willen ze aanpakken in Haarlem en als u het goed vindt dan worden ze aangepakt als je met symbolen van die club door de stad gaat paraderen alsof je je niks aantrekt van het rechterlijk verbod. En we hebben eraan toegevoegd die club die op de dag voordat de Hells Angels werd verboden vanuit de gevangenis is opgericht door een Haarlemmer, waarbij hij in de krant heeft verklaard dat dat is om de overheid een lange neus te trekken, wij gaan gewoon door met onze criminele activiteiten, met waarbij wij zin hebben, wij zijn de baas, wij laten ons niet tegenhouden. Nou, wij in Haarlem accepteren het niet wat mij betreft. Ik zal mijn best doen om ze wel tegen te houden en wat mij betreft, zeggen wij, een club die in alles zo lijkt op een verboden club, daar gaan we ook tegen optreden. En daarin lopen wij ook voorop. En daar ben ik trots op.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nou, dat u voorop loopt, dat is prima. Dus zou je inderdaad ook dat rookverbod kunnen opnemen, maar dat kan dan weer niet. Maar kijk, mijn punt is dat u natuurlijk hier hele mooie sterke taal spreekt over die kleding en die motorclub. Maar het, zoals het nu staat in die APV, betekent het gewoon dat als ik bijvoorbeeld een shirt aandoe met een logo van Trots Haarlem in het rond op mijn rug, dan mag dat ook niet.

Burgemeester Wienen: [Microfoon] (buiten microfoon).

De heer Van den Raadt: Nee, want er staat, gelijkende kleding, dus het verzoek van Trots Haarlem is om het veel scherper te stellen, dat bijvoorbeeld als je door de rechter schuldig bent bevonden aan het lid zijn van een club, dat je dan niet meer kleding mag hebben die erop lijkt...

Burgemeester Wienen: Weet u...

De heer Van den Raadt: Want anders krijgen we die vriend van mijnheer Frans Smit, die toevallig binnen komt rijden, dat hij ook wordt aangesproken.

Burgemeester Wienen: Nee, daar is helemaal niks mee aan de hand als het gaat...

Mijnheer...: [Microfoon] (buiten microfoon).

Burgemeester Wienen: Nee, daar is echt helemaal niks mee aan de hand. Met uw kleding is niks aan de hand. U zou gewoon...

Mijnheer...: [Microfoon] (buiten microfoon).

Burgemeester Wienen: Maar zet het even naast elkaar, dan weet u ook waar het om draait. De Hells Angels en het symbool van die club, de Hardliners, want dat is de aanleiding voor ons geweest om het te doen. Het is zo, het is bijna een kopie, ze hebben het net ietsje scherper en heftiger gemaakt. Maar het is praktisch hetzelfde en dan zeggen wij, dat heb ik trouwens vandaag aan de directeur-generaal van Justitie gevraagd om dat en dat zal ik ook bij de minister doen, om dat landelijk te gaan regelen, want ik zeg... Er wordt gewoon een loopje met ons genomen. De rechter, die zegt, deze club is gewoon verboden, is een misdadige club. En degen die daar de voorzitter van was, die in de gevangenis zit, veroordeeld tot 9 jaar, die wordt nota bene, die richt gewoon een nieuwe club op en die zegt, [Microfoon] mij interesseert het niet. Ik denk, het interesseert ons wel en we laten je

merken dat wij hier de wetten en de regels bepalen en niet een club mensen die hun eigen gang gaat met geweld.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt...

De heer Van den Raadt: Voorzitter, één...

De voorzitter: U gaat... Ik snap dat u nog wat wilt zeggen, maar het is nu, we hebben nog 2 minuten de tijd om beneden te komen om te gaan eten. En ik wil eigenlijk niet deze commissie de dupe laten worden van nog een... Dus als u hem nog even kunt vasthouden, dan vrees ik dat we na de pauze even verder moeten gaan om het, met het onderwerp. Dan zie ik u hier graag terug om kwart voor 8.

8. 18.15 - 18.45 uur Pauze

De voorzitter: Goed, dames en heren, hartelijk welkom terug bij deze vergadering van de commissie Bestuur. Voordat wij verder gaan, even een punt van orde. U heeft misschien wel gezien dat de spreektijden vandaag niet worden aangegeven op het scherm. Dat is een experiment. En ik... Nou, dat is niet helemaal waar. Het systeem werkt niet helemaal mee vandaag. Maar dat is het slechte nieuws, het goede nieuws is dat we ze wel hebben bijgehouden, de spreektijd. Dus we kunnen precies zien wat er tot nu toe is opgebruikt. U kunt dat niet zien, dus mijn voorstel is dat ik dat nu even ga zeggen wat u per partij nog over heeft aan spreektijd. En ik doe u de belofte dat als u nog twee minuten heeft, dat ik, dat we dat dan even kenbaar maken, dat u even moet opletten op de spreektijd. Zo. Goed. We gaan, even kijken, hoor. GroenLinks heeft nog, let op, GroenLinks heeft nog 21 minuten en 46 seconden.

De heer...: O. En bij 2 minuten geeft u '...?'

De voorzitter: Ja. De PvdA heeft 16 minuten en 19 seconden. De VVD heeft 15 minuten en 44 seconden, wat veel eigenlijk, hè?

De heer...: Ja. Ik... Hoe laat moet dat gaan worden?

De voorzitter: Burgemeester, u heeft nog een half uurtje. D66 heeft 17 minuten en 7 seconden. CDA heeft 9 minuten en 37 seconden. Hart voor Haarlem heeft 12 minuten, 46 seconden, vind ik ook best veel eigenlijk. ChristenUnie heeft 10 minuten, 51 seconden. Actiepartij heeft 5 minuten en 4 seconden, die wordt een beetje opletten, mijnheer Trompetter. Trots Haarlem wordt ook even opletten, want u heeft nog 3 minuten en 39 seconden. En ik mag doorpraten tot ik erbij neerval. OPHaarlem, die is er nu niet, maar die heeft 8 minuten, maar dat zeg ik nog wel even tegen hem. De SP heeft 13 minuten, 42 seconden. Dat was hem.

De heer...: En Jouv Haarlem?

De voorzitter: O. Jouv Haarlem heeft 15 minuten en 43 seconden. Dat was mijn eerste mededeling. En vervolgens ga ik alvast nu aankondigen omdat wij zo enorm uitlopen en ik toch ergens ook een functie heb achter deze tafel, dat ik echt gewoon streng ga handhaven op de spreektijden. Mijnheer Garretsen heeft om 11 uur een date, dus we moeten echt zorgen dat we dan klaar zijn. En ik wil ook geen...

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Ik wil ook geen smeek, ik wil ook geen smeekbedes om coulance, want u weet, ik ben een zwak persoon, ik ga daar meestal in mee, maar dit keer, onthoudt mij dat. Ik ga niet, geen smeekbedes om coulance, we gaan gewoon spreektijden handhaven. Klaar, punt, op is op. Mijnheer Van den Raadt, dat u het alvast weet.

De heer...: Helemaal goed. Dank u wel.

De voorzitter: Prima, dan is nu even het laatste woord nog aan de burgemeester, want u moest het volgens mij nog een beetje afronden voordat wij besluitvorming...

Burgemeester Wienen: Nou, ik zou het als volgt willen... Ho. Ik zou de commissie in overweging willen geven om ondanks hier en daar een vraagteken toch akkoord te gaan met deze voorstellen.

De voorzitter: Dan heb ik ook een voorstel aan deze commissie, namelijk om het als hamerstuk met stemverklaring naar de raad te brengen. Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: O, sorry. U was me... Dat is een prima voorstel, want ik wil het nog wel even met de fractie bespreken namelijk.

De voorzitter: Prima. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Idem voor ons.

De voorzitter: Idem? Prima. Mijnheer Sepers, idem. Prima. Dan, vooralsnog is het een hamerstuk met stemverklaring. Tenzij ander aangegeven. Prima, dank u wel.

De heer...: Er zitten nog '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: O. Er zitten... Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: De SP stemt in met het stuk, dus een hamerstuk met stemverklaring is prima.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voor de pauze had u beloofd dat ik nog wat mocht zeggen. Dat vervalt nu kennelijk. Dat is dan jammer dat die belofte zo kort geldt.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, u mag altijd wat zeggen, alleen het gaat af van uw spreektijd, dus ik zou zeggen, neem het woord.

De heer Van den Raadt: Nou.

De voorzitter: 3 minuut 39 had u nog, dus gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Beetje geschrokken van daarnet dat bij de wetten en de regels maken qua '...' uit, punt. Maar de probleem is juist dat we hier proberen in die APV ons niet aan de wet en de regels te houden omdat we al dingen wil gaan beslissen voordat het juridische proces, waar GroenLinks ook op gewezen heeft, volledig doorlopen is, dat vinden wij uitermate vreemd. Opvallend dat we ballonnen gaan verbieden omdat

vogels daar van dood gaan, eerder heb ik al gewezen op het feit dat de huiskat een factor 10, dat was heel vroeger, heb ik erop gewezen dat de huiskat een factor 10 meer vogels doodmaakt dan een ballon. Dus wij komen waarschijnlijk met een amendement om dat ook op te nemen in de APV.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. Wij zien dat met plezier tegemoet, dat wou ik even zeggen. Goed, dank u wel. Hamerstuk met stemverklaring, bij dezen besloten. Wij gaan door naar agendapunt 8.

De heer...: '...' amendement, hè? '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: O, u wilt een, u kondigt nu al een amendement aan? Dus het wordt een besprekspunt dan in dat geval? Prima. Goed, agendapunt... Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Mogelijk komt de Actiepartij ook met amendement en dan tekstueel.

9.1 18.45 uur Wijziging van de Verordening op de behandeling van bezwaarschriften en benoeming van nieuwe leden voor de commissie voor bezwaarschriften (JW)

9.1.1. * 2019418641 Toezegging notitie vergoedingen commissieleden commissie beroep en bezwaar

9.2 Jaarverslag 2018 Commissie bezwaarschriften

9.2.1. * 2018278892 Toezegging vergelijken gegrond verklaarde bezwaren

9.2.2. * 2018278770 Toezegging verbeteringen onderzoeken termijn afhandeling

9.3 Jaarverslag klachten 2018

De voorzitter: Dank u wel. Dan staat het bij dezen genoteerd als een besprekspunt. Agendapunt 9, wijziging van de Verordening op de behandeling van bezwaarschriften en benoeming van nieuwe leden voor de commissie Bezwaarschriften. De raad wordt gevraagd de volgende wijzigingen vast te stellen van de Verordening op de behandeling van bezwaarschriften. Artikel 1 wordt toegevoegd, eenvoudige behandeling. Artikel 5, de instelling van de adviescommissie. Artikel 6, de samenstelling van de adviescommissie en artikel 7, de vergoeding en het tweede leven van de commissie van Bezwaarschriften te benoemen. En 3, de geheimhouding te bekrachtigen van de cv's van de te benoemen leden van de commissie voor Bezwaarschriften. Zoals aangekondigd, dit stuk of dit agendapunt bestaat uit heel erg veel verschillende stukken die hieronder hangen. Mijn verzoek was om het integraal te behandelen, dat betekent dat u niet op elk punt wat hoeft te zeggen, maar doe aan cherry picking, zeg waar u wat wilt zeggen en u kunt de andere punten dan eventueel ongemoeid laten. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Nou, ik ga aan cherry picking doen, mevrouw de voorzitter. Ik ga het uitsluitend hebben over artikel 12, de informele behandeling bij de Verordening op de behandeling van bezwaarschriften. Informele behandeling, dan gaat de secretaris, die neemt de behandeling over. Die gaat bijvoorbeeld als een bezwaar kennelijk gegrond is, gaat hij even met de afdeling overleggen en als de afdeling het ermee een is, dan is het bezwaar kennelijk gegrond. Maar ik las in de toelichting dat hij dan contact opneemt met degene die bezwaarschriften heeft ingediend en dan vraagt van, zou je niet kunnen intrekken? En daar is dan de SP een beetje huiverig voor. De meeste mensen die bezwaar indienen, die hebben geen jurist of een advocaat die

voor hun optreedt en het wordt nog erger als een bezwaarschrift kennelijk ongegrond is. Dus dan belt de secretaris op en die zegt, dat bezwaarschrift van jou, dat heeft geen schijn van kans, wil je het alsjeblieft intrekken? Nou en daar is de SP huiverig voor, dat mensen die vaak niet thuis zijn in verordeningen en de regelgeving, dat die dan zeggen, nou, ik trek mijn bezwaar maar in, want die mijnheer zal wel gelijk hebben. Dus dat vind ik een probleem en ik zie verder, verder zie ik ook in de praktijk geen problemen ontstaan, maar als een bezwaar kennelijk gegrond is, dan maak je toch even gauw een besluit? Van u heeft gelijk en u krijgt alsnog uw geld van Sociale Zaken. En kennelijk ongegrond, dan maak je toch ook even gauw een besluit, zegt, nou, u bent, nou, wat u zegt, dat is strijdig met de regelgeving van de gemeente. Dus u hoeft geen hoorzitting te houden op grond van de Algemene Wet Bestuursrecht als een besluit kennelijk ongegrond is. Dus veel tijd kost dat ook niet. Dus mijn punt is toch de informele behandeling, artikel 12, daar stelt de SP vraagtekens bij.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik sluit mij volledig en geheel aan bij het betoog van de heer Garretsen van de SP.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Ik ga ook aan cherry picking doen dan. En het hele korte verhaal is dat, voorzitter, wat er nu ligt met betrekking tot de vergoeding voor de commissie Beroep- en Bezwaarschriften juridisch niet juist is. Ik heb nog even contact gehad met de VNG om mijn lezing te checken en het lijkt te worden bevestigd. Goed. We hebben het natuurlijk eerder al over gehad, op dat, hè, de vorige keer dat we hierover spraken, toen kwam ik erachter door middel van technische vragen dat we de commissieleden van de Beroep- en Bezwaarschriften eigenlijk al een aantal jaren veel te veel betalen. Volgens onze verordening die toen geldig was, nu overigens nog steeds, want we hebben nog geen nieuwe vastgesteld. Maar volgens onze huidige verordening zouden ze recht hebben gehad op 113 euro per vergadering en wij gaven de voorzitter zelfs 350 euro per vergadering en de leden 250 euro per vergadering. Nou, 90 vergaderingen per jaar. Dus het loopt flink op, we hebben het over zo een 80.000 euro. Dat heb ik er aangekaart en het college probeert het nu te repareren. Alleen de manier waarop, daar is mijn fractie het niet mee eens. Er is op, nog eventjes, ik hoop niet dat ik heel technisch word, ik zal, probeer het zo veel mogelijk te beperken. Er is inmiddels een rechtspositiebesluit genomen, dat is in januari en dat rechtspositiebesluit stelt eigenlijk alle commissies gelijk. Dus, hè, het is niet voor niks dat iedereen 129 euro krijgt, dat is dus voor de schaduwraadsleden in de bestuurscommissies, maar dat is ook voor de leden van de zogenaamde adviescommissies. Dus we hebben 9 adviescommissies in Haarlem en de Beroep- en Bezwaarcommissie is daar één van. Nou, per ministeriële regeling is vastgesteld, iedereen krijgt 129 euro. Nou, is er dan geen ruimte om naar boven af te wijken? Voor schaduwraadsleden is die er inderdaad niet. En voor niet-raadsleden is die er wel, maar wel een heel klein beetje. Als ik het raadsstuk lees, gebruiken ze als grondslag gebruiken ze het rechtspositiebesluit en dan, even kijken, uit mijn hoofd artikel 3.4.2 sub a. Nou, daarvan, daarmee heb ik gebeld met de VNG en sub a is gewoon niet de juiste grondslag, je kan niet een hele zittende adviescommissie extra geld geven op grond van sub a. Dus alles wat daarover in het raadsstuk staat, is gewoon onjuist. Nou, dan hebben natuurlijk nog sub b. Zou het kunnen vallen onder sub b dat wij zeggen van, in Haarlem krijgen ze inderdaad 2 of soms zelfs 3 keer zo veel geld als in andere vergelijkbare steden. Nou, dan denk ik, dat dat ook niet duidelijk uit de stukken naar voren komt, er is geen vergelijking gemaakt met vergelijkbare steden. Er is wel iets van een lijstje over de ISD Bollenstreek en Servicepunt 71, dat zegt me echt helemaal niks, dit is niet het lijstje met vergelijkbare steden. Maar ook de vergelijking die gemaakt is, is niet juist. Er wordt gekeken naar het aantal zaken. En daar doelt de wetgever niet op. De wetgever zegt, ja, er is wat ruimte om naar boven af te wijken als de vergadering van de commissie Beroep en Bezwaar in Haarlem echt 3 keer zo lang zou

duren als in vergelijkbare gemeentes. Nou en als de, als het college dan vervolgens daarmee zou komen, met zo een vergelijking, dan hebben we weer een ander probleem, want dan is de vraag, waarom worden er bij ons 3 keer zo veel bezwaarschriften ingediend als in vergelijkbare gemeentes? Dus volgens mij, linksom of rechtsom, sub a kan niet en sub b lijkt me ook niet de juiste weg. Goed. Dus wat dit betreft, ik hoop dat ik zo duidelijk genoeg ben geweest, maar het CDA kan niet akkoord gaan met deze wijziging in de verordening. En dan ook nog het volgende. Ik zei net al...

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, u heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Kort maar krachtig. U zegt een van de bezwaarpunten is dat het juridisch niet goed houdbaar is. Heeft u gecheckt dat de VNG zegt dat het niet orde is? Dat zijn dezelfde punten die daarnet als risico en kanttekeningen waren bij het aanpassen van de APV. Hoe ziet u de vergelijking met net en nu, dat het nu wel kan en er straks was het geen bezwaar?

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Nou, misschien moet ik me dan iets zorgvuldiger uitdrukken. Ik heb aan de VNG gevraagd, moet je sub a lezen als een gehele commissie of als individueel commissielid? Nou, het gaat dus echt over individuele commissieleden. Dus dat heeft gewoon te maken met een bepaalde interpretatie van een wetsartikel. En wat zou dan wel onder sub a kunnen vallen? Dat je zegt van, nou, er is een speciaal persoon binnen die commissie, die hebben we speciaal daarvoor aangetrokken en die heeft zo veel kennis en we hebben hem echt nodig. Hem, Pietje Puk, die specifieke persoon, die gaan we extra geld geven. Nou, dan zou die onder sub a mogen vallen, maar je kan niet een hele zittende, een al zittende commissie onder sub a scharen. En dat heb ik gecheckt bij de VNG. Voor dat betreft, wat ik net ook al zei, we hebben 9 adviescommissies in Haarlem, waaronder de Beroep- en Bezwaarcommissie. En uit technische vragen blijkt dat het helaas dus in andere commissies ook niet allemaal goed gaat. De leden van de Ark bijvoorbeeld, die krijgen 125 euro per uur en ook de voorbereidingsuren worden vergoed. Maar in het rechtspositiebesluit en ook vroeger in onze eigen verordening staat dat ze 129 euro per vergadering horen te krijgen, inclusief voorbereidingstijd. Dus ook hier hebben we het weer over honderden euro's te veel per commissielid, tientallen vergaderingen per jaar. Geldt overigens ook voor de referendumcommissie. En dan dus inderdaad, nou, wat ik gezegd heb, dit voorstel wat ons betreft, is dus onzorgvuldig. Het gaat ook voorbij aan de wil van de wetgever en is juridisch niet juist. Daarom geen steun van het CDA. Wel zouden wij graag een notitie krijgen waarin uiteen gezet wordt van, wat hebben we de afgelopen jaren betaald aan de verschillende commissieleden? Aan de verschillende commissies? En wat hadden we moeten betalen op grond van onze eigen verordening en op grond van de wet? Want het politieke punt is natuurlijk dat het college zich gewoon niet houdt aan onze verordeningen. Wij zijn het hoofdorgaan, wij stellen de verordeningen vast, dat is onze belangrijkste en meest primaire taak. En het college moet zich daar gewoon aan houden. Gaat overigens bij een aantal commissies wel goed, hoor, dat ik dat ook even noem. Bij de commissie Cultuurstimuleringsfonds en de Klachtencommissie Inspraak gaat het wel goed, die worden gewoon betaald conform onze verordeningen. Ik denk dat dat het was, voorzitter. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Voorzitter, twee punten. Eentje bij agendapunt 9.1.d Romeinse 3. Daar staat de geheimhouding bekrachtigen van de cv's van te benoemen leden van de commissie voor Bezwaarschriften. Ik neem aan dat bedoeld is die geheimhouding te bekrachtigen tot het moment dat ze benoemd zijn. Want ik kan me wel voorstellen dat het als die leden eenmaal benoemd zijn, dat het interessant is voor de

rechtzoekende burger om gewoon iets te weten over de achtergrond van de mensen die in die commissie zitten. Dus ik zou de burgemeester willen vragen of ik dat goed zie en of inderdaad, als die mensen eenmaal echt benoemd zijn, dat we op de website iets over hun achtergronden kunnen zien. Net zoals van raadsleden ook dingen over hun achtergrond te zien zijn, etcetera. Dan. Nou.

De voorzitter: Mijnheer Sepers, u heeft een interruptie van mijnheer Drost.

De heer Drost: Even goed begrijpen, ik kan me wel iets voorstellen dat je weet, dat je wat info krijgt, maar een heel cv openbaren? Is dat uw punt?

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Dat is maar wat je onder een cv verstaat, maar ik vind dat de mensen die in de commissie zitten, dat die wel in ieder geval een minimum over hun achtergrond in openbaarheid mogen geven, want anders zijn het een soort sfinxen die ineens met de burger van doen krijgen. En ik weet niet wat voor cv ze ingediend hebben in hun sollicitatieprocedure. Daar mag dan nog wel eens even naar gekeken worden natuurlijk of dat ze die schonen, maar dat de burger in ieder geval iets ziet over de achtergrond van de leden van de commissie, dat is het pleidooi wat ik hier houd.

De voorzitter: Zeker, mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Dan bij agendapunt 9.3, het jaarverslag klachten. Dat is iets anders natuurlijk dan de commissie Bezwaarschriften, dat is op de agenda gekomen op ons verzoek. En daar haal ik de volgende ontwikkelingen uit. Er is in 2018 een stijging van het aantal klachten geweest van 18%. Van 300, van 275 naar 324 en het aantal afgehandelde klachten wat tijdig afgehandeld is, is een daling met 13%. Dus dat is, er zijn er meer en ze worden minder tijdig afgehandeld. Ik vind dat het college in de stukken nogal geruststellende woorden tot ons richt, maar ik vind het, dit baart me toch wel enige zorgen dat dit zo is. Dus mijn kernvraag aan de burgemeester is wat het college gaat doen om te zorgen dat deze scores substantieel gaan verbeteren en dat er volgend jaar een goede verbetering gaat zien. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, u heeft een interruptie op de heer Sepers?

De heer Trompetter: Ja, want ik had mijn termijn al gehad en dan kan ik deze vraag even erin zetten. Bent u ook nieuwsgierig naar wat er gebeurd is met of er verbeterpunten zijn doorgevoerd naar aanleiding van de klachten?

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ik kan niet anders dan ja zeggen.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Heel kort, wij sluiten ons aan bij de opmerkingen van het CDA met betrekking tot de vergoedingen. We vinden ook dat dat gewoon op één lijn gezet moet worden door alle commissies en commissieleden heen. We zien geen aanleiding om daar allerlei verschillen in te maken.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Op dat vlak willen we ons aansluiten bij het CDA. En wel even voor 9.2., dat is commissie Bezwaar jaarverslag. Nou, het ziet er allemaal mooi uit. Zijn we in principe blij mee. Echter hadden we graag bij de tijdtabel op pagina 10 ook de cijfers van 2017 willen hebben. En dat gaat in die zin daarom van, het kan zijn dat het wel gedaan is, maar voor hetzelfde geld is op één specifiek domein het echt flink gestegen. Dus het was op zich mooi geweest als we het daar misschien voor de volgende keer ook de cijfers van 2017 ernaast kunnen hebben. Een ander ding, weet ik niet zeker, het kan gewoon puur mijn onkundigheid zijn. Misschien dat de meesten wel het weten, maar als een beslis wordt vaker wat afgehandeld in die zin gewoon door de secretaris, was op zich niet, geen punt is, maar de vraag is, stel dat iemand die klaagt, klager, kan die ook zeggen van, maar ik wil wel graag dat de commissie het doet en niet afgehandeld wordt door de secretaris. Dus had ik een antwoord op willen hebben.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Wij beginnen ook dat het CDA goed heeft ingesproken, dat we daar ons in kunnen vinden. Het zou toch mooi zijn, zeker aangezien ik ook jaren in de Bezwaarcommissie heb gezeten, dat ik nog met terugwerkende kracht 125 euro per uur terugkrijg, dat zou toch schitterend zijn. Dus ik hoop dat dat uitgezocht kan worden. Dan...

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: Ja. 2 minuten en 125 euro per uur. Dan hadden wij nog de opmerking van, is het iedereen duidelijk wat de rol van de secretaris is bij de Bezwaarcommissie en af en toe zijn adviserende rol, of dat niet een beetje dubbel loopt? En bij 9.3, jaarverslag van de klachten, daar willen wij graag dat daar wordt opgenomen een indicator van klachten over na openbaarheid van bestuur. Kan daar een toezegging over komen? Anders komen we met een amendement.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. Wie mag ik het woord geven? Niemand meer? Dan geef ik het woord graag aan de burgemeester. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Dank u wel. Ten aanzien van die informele behandeling, daar hebben we het de vorige keer ook uitvoerig over gehad. Ik denk dat het gaat om een vorm van klantgericht zijn, wat je ziet, dat is dat heel erg vaak in de praktijk mensen ook gewoon niet begrijpen hoe het precies in elkaar zit. Dan maken ze bezwaar en dan, soms is het kennelijk is het niet begrepen en dan wordt er contact opgenomen, wordt dat toegelicht. Wil iemand gewoon doorgaan, dan gaat die gewoon door, niks aan de hand. Als iemand zegt van, o, wacht even, nou begrijp ik het en dat gebeurt nogal eens. Dan kan dat ertoe leiden dat hij zegt, nee, laat maar zitten. Ik zie niet in wat daar mis mee is, het is eerlijk gezegd volgens mij in heel veel gemeenten zo dat er gezegd wordt van, doe dat nou. Waarom... En natuurlijk, u hebt gelijk, hè, je kunt ook gewoon een besluit nemen. Maar het zijn wel kosten die we met elkaar maken en die als het nodig is, moet je ze ook gewoon maken. Maar als het een kwestie is van mensen uitleggen hoe het zit en dan maken ze zelf de conclusie, dan denk ik, wat kan daarop tegen zijn? Als zij willen doorgaan, gaan ze gewoon door. Als ze zeggen van, nou, dan, nee, dan, nee, het is me duidelijk, dan heeft het geen zin, dan trek ik het in. Dat is, ik zou zeggen, dan zijn we toch met elkaar goed bezig. Goed voor de burger en goed voor de gemeente.

De voorzitter: En toch heeft u twee interrupties. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Zo zal het in de praktijk vaak gaan en dan gaat het natuurlijk goed. Maar het punt is, er ligt niks schriftelijk vast. Er wordt overlegd, er wordt uitgelegd u begrijpt het niet goed, die regel. En natuurlijk is

secretaris integer, maar die kan ook fouten maken en je loopt dus het gevaar dat de burgers hun recht wordt ontnomen. Dus wat de SP dan graag wil, is dat die oplossing, er wordt gesproken over in de verordening, dat die op zijn minst schriftelijk wordt vastgelegd. Dat dus de burger krijgt dat de opper aangeboden oplossing of zijn wanbegrip krijgt hij schriftelijk uitgelegd. En dan kan hij alsnog beslissen, ik trek mijn bezwaar in of niet. Dus dat is het grote punt, het moet niet alleen mondeling worden, er moet ook iets schriftelijk zijn vastgelegd, dan biedt je tenminste waarborg tegen wanbegrip bij de burger, dat hij iets niet goed begrijpt. Of dat er fouten worden gemaakt bij de gemeente omdat ze iets gegrond hebben verklaard, maar dan vergeten ze het uit te voeren.

Burgemeester Wienen: Ik kan mij voorstellen dat dat goed is, want dit punt snap ik ook. En als wij nou afspreken van, kijk, ook het intrekken van het besluit moet natuurlijk bevestigd. Dus dat wij in die bevestiging ook meteen wat er is afgesproken ook vastleggen. Dus dan heb je aan de ene kant het intrekken helder, dat je daar ook geen onduidelijkheid over hebt, dat een burger zegt, ingetrokken, maar ik had het helemaal niet willen intrekken. Dan is het ook, ligt het goed vast. En dan ligt het goed vast wat er precies is afgesproken.

De heer Garretsen: Nou, dan hebben we elkaar helemaal gevonden. Dan zal ik nadenken of dan misschien dan nog een puntje bij moet bij de informele behandeling en dat stuur ik u dit weekend.

Burgemeester Wienen: Dan het...

De voorzitter: Burgemeester, u...

Burgemeester Wienen: Grote... O.

De voorzitter: Nee, het is vervallen.

De heer Rutten: Ik wou u bijvallen en wilde deze oplossing suggereren, van het schriftelijk bevestigen.

Burgemeester Wienen: Dan het springende punt van het CDA, dat is eigenlijk het punt waar wij deze verordening, die al een aantal maanden geleden aan de orde geweest is, voor teruggenomen hebben, was een goed punt van het CDA. Alleen hier heb ik het gevoel, begint het zijn doel voorbij te schieten. Wat is er aan de hand? Wij hebben met elkaar geconstateerd dat we in het verleden op een aantal punten het niet gedaan hebben zoals we zelf hadden vastgelegd. Nou, dat is een terecht punt, heb ik ook gezegd tegen mevrouw De Raadt. Goed dat u daar de vinger bij legde, ook knap dat u het gevonden hebt. Dat ging via van, hoe kan het nou zo veel extra kosten als er zo veel mensen bij komen? Als je dan naar de vergoedingen gaat kijken en dan, nou, dan blijkt dus inderdaad dat die vergoedingen hoger zijn en dan blijkt van hé, maar dat klopt niet. Dus op zich goed punt, helder. Vervolgens en daar hebben wij ook nog contact over gehad tussendoor, hebben wij een aantal dingen geconstateerd. In de eerste plaats, dat was ook een van de vragen. Jongens, zijn we nou helemaal achterlijk geworden hier in Haarlem? Dat wij mensen veel meer betalen dan eigenlijk de bedoeling is. Waar is dat goed voor? Waar komt dat vandaan? Hoe zit het eigenlijk? Dus we hebben een vergelijking gemaakt, zit ook bij uw stukken, van hoe zit het bij andere gemeenten? En dan zit daar inderdaad de Bollenstreek bij, maar daar ook bij de buurgemeente Bloemendaal, de buurgemeente Haarlemmermeer, Velzen, Zaanstad, lijkt mij, Utrecht, lijkt mij. Ik zie totaal niet in wat er mis is aan die vergelijking. Dat zijn gewoon gemeenten, denk ik, waar je heel goed naar kunt kijken om te kijken van joh, hoe zit het daar dan? En wat blijkt dan? Dan blijkt dat wij in ieder geval één heel specifiek punt hebben waarin wij afwijken van de meeste andere gemeenten. En dat is het aantal zaken wat er in een vergadering aan de orde komt. Ik heb begrepen dat u daar als raad heel erg gevoelig voor bent, want als ik het goed begrepen heb, maar misschien

heb ik het verkeerd begrepen en dan ga ik het zo meteen onder een luid mea culpa ook weer intrekken. Maar ik heb begrepen dat u zelf gezegd hebt, van als commissieleden vroeger twee vergaderingen hadden en nu nog maar één, maar die duurt wel twee keer zo lang, kunnen we dan niet iets verzinnen? Bijvoorbeeld dat we halverwege zeggen, we stoppen de vergadering en we beginnen weer een nieuwe vergadering. Want dan kunnen ze gewoon twee keer de vergoeding krijgen en dat is toch rechtvaardige zaak, want ze doen nog steeds hetzelfde werk. Nou, dat is exact wat hier ook aan de orde is. Er wordt een flink aantal zaken behandeld en er wordt ook een beloning gegeven en als je dan kijkt in dat lijstje, de vergoeding van een lid per zaak, dan zit Haarlem plotseling helemaal niet meer hoog, maar dan zit het bij de allerlaagste. In Almere is het nog lager. Maar alle andere gemeenten zitten hoger. Dat vind ik wel een heel belangrijk punt om in ieder geval even met elkaar vast te stellen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ik heb twee bezwaren op uw verhaal en dus ook op de stukken. Eerste is dat blijft staan dat het geen vergelijkbare gemeentes zijn, er wordt overigens ook verwezen naar gemeentes die het ook zelf niet goed doen, dus volgens mij mag dat sowieso nooit een argument zijn. Ik zou ons toch vooral willen vergelijken met gemeentes die het wel goed doen. Dus dat is één. En twee en daarom heb ik ook contact opgenomen met de VNG. Kijk, het aantal zaken is volstrekt...

De heer...: '...' (buiten microfoon).

Mevrouw De Raadt: Wilt u mij even laten uitpraten? Het aantal zaken is volstrekt irrelevant, vooral omdat we in Haarlem soms wel tien of elf zaken tegelijk doen. Het gaat om de duur van de vergadering en in Haarlem duurden de vergaderingen drie uur. Als u gelijk zou hebben, zou dat betekenen dat in vergelijkbare gemeentes de vergadering maar één uur duurt. Als in vergelijkbare gemeentes de vergadering maar één uur duurt en in Haarlem inderdaad drie uur, dus drie keer zo lang, dan is het gerechtvaardigd om de voorzitter drie keer zo veel geld te betalen. In alle andere gevallen niet. En mijn, eigenlijk mijn derde bezwaar en dat is gewoon in zijn geheel, er is gewoon sprake van een doelredenering. Er is een fout gemaakt, die mensen worden, er is te veel geld betaald en de oplossing van het college is om die mensen te veel geld te laten blijven betalen. En daar zijn argumenten bij gezocht en dat is een oneigenlijk gebruik van artikel 3.4.2.

De voorzitter: Burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Nee, dat is absoluut, absoluut niet waar. Ik vind dit trouwens ook echt heel vervelend dat dit nu hier zo technisch gaat worden. Maar goed, dat zij dan zo. In de eerste plaats, er is niet alleen sprake van vergadertijd, er is ook sprake van voorbereiding van zaken. En nogmaals als ik de vergelijking maak met hoe u kijkt naar het functioneren van uw eigen commissieleden dan vind ik het buitengewoon merkwaardig dat op het moment dat je dat doet voor een andere commissie, dat er dan plotseling gezegd wordt van schandelijk, dat mag niet, dat is in strijd met weet ik allemaal niet wat. Terwijl de eigen commissieleden, als je zegt van, er is duidelijk sprake van een zwaardere belasting, dan wordt er een hulpmiddel gezocht. Of dat juridisch wel of niet terecht is, dat laat ik aan u, want dat bepaalt u om te zeggen, wij willen die beloning toch wat hoger maken dan alsof het één vergadering zou zijn, terwijl het dat natuurlijk in feite wel is. Goed. U, wij proberen iets te repareren. Ik heb tegen u gezegd, het college is van mening dat u een goed punt hebt opgepakt en wij willen kijken hoe we dat goed kunnen repareren. En hoe wij dat hadden gewild, dat was door te zeggen, wij gaan toe naar de gewone vergoeding, de standaardvergoeding. En dan gaan wij het aantal zaken gaan wij terugbrengen. En dat is wat ik wilde. Vervolgens heb ik te horen gekregen van de juristen van, dat willen we wel graag, want dat zou het mooiste zijn en dat moeten we ook gewoon gaan doen. Maar bij de

mensen die nu hebben gereageerd, die hebben een beloning, is die aangegeven, dit is wat de gemeente Haarlem als beloning geeft voor dit werk. Als je dat nu gaat doen, dan heb je juridisch zit je gewoon volkomen fout. Nou, dat is leuk voor een jurist zoals u. Heerlijk als je aan twee kanten fout zit, dat heb ik trouwens meermalen meegemaakt, daar verdienen juristen gigantisch veel geld aan. Het lost absoluut niks op. Wij moeten gewoon iets doen wat en juridisch klopt en werkt. En deze oplossing, die geeft dus enorm veel problemen, heel groot afbreukrisico, is onheus naar de betrokken mensen toe. Ik zou het veel liever gedaan hebben, want ik zou veel liever zeggen van, joh, laten we vanaf dit moment gewoon zeggen van, die vergaderingen, die gaan wij naar de standaard brengen en de beloning wordt ook standaard. Nou, als dat dan niet kan, dan laten we die vergaderingen gewoon langer duren en dan laten we die beloning voor nu hoger zijn en de volgende periode gaan we dat repareren. Hoe gaan we het dan nu doen? In de wet staat en u hebt het inderdaad mooi uitgezocht, dat ben ik blij mee, want ik heb dat natuurlijk ook gedaan. Ho. Artikel... Ho, sorry. Wetten en regelingen. Artikel 3.4.2, Hogere vergoeding. Je mag, zegt het arbeids-, rechtspositiebesluit, sorry, je mag bij verordening bepalen dat de vergoeding voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie naar boven afwijkt van de vergoeding bedoeld in artikel 3.4.1 eerste lid. Mag, dus dat kan. Dat is precies ook wat wij hier voorstellen. En dat kan en dan wordt er gezegd dat kan bij a en dat kan bij b, dus er zijn twee manieren waarop dat kan.

De voorzitter: Burgemeester, ik, u heeft een interruptie van mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dit vind, nu vind ik het echt een beetje vervelend worden. ik heb volgens mij in 5 minuten tijd heb ik uitgelegd waarom sub a gewoon echt niet kan.

Burgemeester Wienen: U hebt dat gesteld, u hebt het helemaal niet uitgelegd, u hebt het gesteld.

Mevrouw De Raadt: Nou, ik heb dat uitgelegd en ik heb het, ik heb bevestiging gevraagd aan de VNG en ik heb die bevestiging '...'.
[redacted]

Burgemeester Wienen: [redacted] medewerker van de VNG. Ik ga morgen ook bellen en ik ben heel benieuwd wat ik te horen krijg. Mij zegt het eerlijk gezegd...

Mevrouw De Raadt: Goed.

Burgemeester Wienen: Heel weinig. En dat is het enige argument wat ik van u gehoord heb. U hebt verder alleen maar gezegd, het kan niet.

Mevrouw De Raadt: Prima. Blijft u gewoon bij uw lezing van het wetsartikel, ik heb mijn lezing van het wetsartikel. Het CDA gaat hier niet mee akkoord. Nog even terug op het vorige punt. U zegt van, maar we kunnen die vergoeding niet terugbrengen, want in het stuk staat van, het is een schending van het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel. Maar ook dat, ook daar ben ik het niet mee eens, want het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel ziet op een verticale relatie tussen overheid en burger. En wij hebben het hier over een stukje privaatrecht, dit gaat over een bepaalde vergoeding. Dus u kunt hem ook omdraaien, je kan ook tegen die mensen zeggen, jullie hebben drie jaar lang te veel gekregen. Wees daar blij mee en vanaf nu krijgen jullie gewoon de wettelijke vergoeding. Willen jullie niet door als commissielid, gaan jullie niet door als commissielid, zoeken we iemand anders. Dat zou de juiste oplossing zijn. Juridisch gezien, zou dat ook de juiste oplossing zijn. En een tweede mogelijkheid is inderdaad, de vergaderingen splitsen, maar daar zou ik zelf geen voorstander van zijn. En dan puur om het feit dat u mij niet

heeft kunnen overtuigen dat in Haarlem de Beroep- en Bezwaarcommissie echt drie keer zo lang duurt als in vergelijkbare steden.

Burgemeester Wienen: Maar dat zou ook absurd zijn, want dat wordt ook helemaal niet gesteld, dat het drie keer zo lang duurt. Er wordt alleen gezegd...

Mevrouw De Raadt: Dat zou de enige reden zijn...

Burgemeester Wienen: Dat het aantal zaken... Nee.

Mevrouw De Raadt: Waarom we drie keer zo veel zouden mogen betalen.

Burgemeester Wienen: Nee. Dat is uw stelling. Hier staat gewoon en daarom denk ik, u praat met heel veel stellingen. Wat er staat, heb ik hier voor me staan. Daar staat dat allemaal niet. Het is uw interpretatie en iemand heeft u gezegd van, ja, lijkt mij een redelijke interpretatie. Of dat daarmee ook dwingend is, is een hele andere kwestie. Een commissielid, we hebben het over a en b, zijn twee mogelijkheden op grond waarvan je naar boven kunt afwijken. Wat wij willen, is dus, wij willen gewoon terug naar het gewone, normale tarief. Dus er is geen, eigenlijk helemaal geen misverstand. Wij willen hetzelfde. Alleen ik heb mij laten overtuigen, je begeeft je in een juridisch moeras als je aan mensen via een advertentie vraagt om zich aan te melden en je zegt dit is het salaris wat je krijgt. En op het moment dat ze dan zijn aangenomen, zeg je, nou, dat was een vergissing, je krijgt nog de helft. Dat schijnt nogal ingewikkeld te zijn en ik snap dat ook. Als ik zou reageren op een advertentie en er zou in staan, u krijgt deze beloning en op het moment dat ik benoemd wordt, wordt er gezegd, o, er was een vergissing, u krijgt de helft. Dan zou ik ook het gevoel hebben van, zijn ze daar nou belatafeld? Wat is dat voor een bananenrepubliek? Dat kan niet zomaar en daarom hebben we een andere oplossing gezocht.

De voorzitter: Mijnheer Ijsbrandy.

De heer Ijsbrandy: Ik ben heel blij dat u deze opmerking van de bananenrepubliek maakt, want dat is namelijk precies wat er met de commissieleden in deze commissies, de reguliere raadscommissies, zojuist gebeurd is, hè, met het invoeren van het nieuwe rechtspositiebesluit. Een halvering van de beloning.

Burgemeester Wienen: Bedoelt u hier in deze club?

De heer...: '...' (buiten microfoon).

Burgemeester Wienen: Nee. U hebt er zelf voor gezorgd via een slimme actie om ervoor te zorgen dat u gewoon uw beloning gelijk houdt. Nou, dat kan.

De heer...: '...' (buiten microfoon).

Burgemeester Wienen: Toch? Door te zeggen, we hakken een vergadering in tweeën en daar krijg je twee keer een vergoeding. Dat kan. Nou en wat wij doen, is zeggen...

De heer...: '...' (buiten microfoon).

Burgemeester Wienen: Nou, dat is in ieder wat ik te horen heb gekregen over hoe het gaat werken hier. Maar goed. Is het niet waar? Want dan ga ik dus mea culpa roepen, want dan heb ik het verkeerd begrepen. Maar dat is wat ik begrepen heb.

De heer...: '...' Dat komt volgens mij '...' besloten worden.

De heer Sepers: Volgens mij komt dat als we de...

Burgemeester Wienen: Jawel, maar goed.

De heer Sepers: Als we de verordening op de commissies zouden gaan veranderen.

De heer...: Precies.

Burgemeester Wienen: Zeker. Dat is... Maar dat heb ik begrepen, dat daar een redelijke consensus over was. En ik vind verder ook... Ik snap het. Het is precies namelijk het punt waarvan u ook zegt van, dat kan toch niet zomaar? Nou, dat is een gevoel wat ook terug te vinden is in zo een relatie, want de, u hebt niet gereageerd op een bepaald aanbod van, nou, voor deze vergoeding gaat u het doen. U hebt een politieke strijd bent u aangegaan of althans, u bent beschikbaar voor het vervangen van iemand die die politieke strijd is aangegaan. En daar gelden bepaalde regels van over hoe dat werkt en daar wordt op een inventieve manier gezocht naar een manier om te voorkomen dat dat de manier waarop wij vergaderen, namelijk zo ongelofelijk lang, van 's middags 5 tot 's avonds 11. Dat is ook heel erg lang. En ik zou het ook een beetje wonderlijk vinden als gezegd zou worden, nou, maakt niks uit. Dat geldt hier dus ook, het maakt wel wat uit. En wij hebben gezocht, hoe kunnen we het doen? En wij willen het gaan doen met ingang van de volgende periode door gewoon een normale vergadertijd aan te houden en een normale vergoeding daaraan te koppelen voor deze periode omdat dat nou een keer al met mensen was overeengekomen, zeggen we van, dan zit hier die hoge vergoeding erin, dan blijft ook die zwaardere vergaderdruk er gewoon in zitten. En wat is dan het motief? En daar komen we dan van, wat is dan het motief? Het heeft te maken met de bijzondere deskundigheid die wij in deze commissie vragen, want wij vragen bij een aantal commissies vragen wij helemaal geen bijzonderheden, maar hier wel. Hier worden opleidingseisen gesteld, vrije hoge opleidingseisen en dat is ook niet gek, want het is nogal wat, wat de mensen moeten doen, want ze moeten heel zorgvuldig die zaken kunnen wegen, kennis van de wet algemene, Algemene Wet Bestuursrecht. Er zijn juridische eisen die we eraan stellen, dat is de ene kant. Dat heeft te maken met het feit dat een lid van zo een commissie, dat die deze bijzondere kwalificatie moet hebben. En de tweede, dat is dus a, nou, daar zegt mevrouw De Raadt van, dat geldt niet, want dat moet individueel en dat moet je als het ware per individu moet je dat gaan regelen. Nou, wij zeggen, dat geldt hier voor iedereen die lid wordt van deze commissie. En het tweede is de zwaarte van de taak. En de zwaarte van de taak, het voorbereiden van de vergadering, het horen van de betrokkenen, het delibereren en het maken van een beslissing. Dat is een forse hoeveelheid werk, meer dan alleen maar de commissievergadering zelf. En het rechtvaardigt naar onze mening die beide artikelen en wat mij betreft zouden we kunnen zeggen, gelet, dat zouden we kunnen toevoegen aan de verordening, gelet op de specifieke deskundigheid en de zwaarte en de omvang van het werk, stellen wij voor om af te wijken van de beloning. Voor deze periode is dat dan en de volgende periode trekken we het gelijk, want dan zeggen we van, jongens, we gaan die extra zwaarte eraf halen qua tijd en voorbereiding en we gaan gewoon een normale beloning geven. En als u zegt, wij willen dat niet, dan hebben wij met elkaar ook een heel groot probleem. En we moeten echt wel die knoop gaan doorhakken. Als u zegt, we willen het niet, dan gaan we de andere kant doen, want ik vind het echt, ik ben er niet voor om te zeggen, wij gaan mensen te veel geven. Dus dan zou ik zeggen, dan gaan we het aantal vergaderingen verdubbelen en gaan we volgens de beloning halveren. Dat is

de andere, dat is het alternatief, kan ook. En dan lopen we het risico dat we allemaal juridisch gedoe krijgen. En ik denk van, jongens, waarom kunnen we dat niet op een gewoon nette uitlegbare manier doen. Is niks mis mee. Er staat in het besluit dat je bij verordening dat als gemeenteraad kunt regelen en dan moet je laten zien dat je die eisen stelt en dat die zwaarte in het geding is. En als dat zo is, dan regelen we het op die manier en aan het eind van deze periode passen we het aan, krijgen we gewoon de vergaderduur en de gewone beloning. Dat is mijn voorstel en als u daar niet voor bent dan stel ik voor dat we er niet langer over blijven doorgaan, want we hebben die mensen gewoon nodig. Want op dit moment hebben we veel te weinig mensen dus de zaken stapelen zich op. Lijkt me gewoon ongewenst. Ik heb het gevoel dat we er verstandig aan doen om de knoop door te hakken en als u zegt, wij willen methode die wordt voorgesteld niet, krijgen we de andere methode. Dan halveren wij het aantal zaken, krijgen we twee keer zo veel vergaderingen. Dus we zijn evenveel geld kwijt, dat verandert allemaal niet, de mensen moeten alleen twee keer op een vergadering komen. We zouden het, als we het op dezelfde manier doen als de raadscommissie, twee vergaderingen achter elkaar kunnen doen. Dan is het verschil bijna helemaal niet meer terug te vinden. Het enige is dat we een flink risico lopen dat je juridisch gedoe krijgt.

De voorzitter: Is het voor de leden van deze commissie duidelijk wat voor ligt? Mijnheer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: Nog even een vraag dan, want er worden twee richtingen voorgesteld door de heer Wienen. Bij de ene wordt er gewaarschuwd dat we dan juridisch gedoe krijgen. Nou hadden we daarnet de APV-aanpassing en dat hoort bij twee punten gezegd, bij twee punten kunnen we juridisch gedoe verwachten. Maar dat is dan geen enkel probleem.

Burgemeester Wienen: Nee, maar dat is ook niet zo, want er zit een wereld van verschil tussen. In het ene geval weten we nog niet of een rechter, als die deze regel toetst, een verbaal op basis van deze APV-regel, weten we nog niet of een rechter zal zeggen van, ja, dat kan. Dat zal dan moeten blijken. De enige manier om er zeker van te zijn, is ook de uitspraak van de rechter. En dan zeggen we, wij hebben het idee dat dat kan op deze manier, maar we weten het pas definitief zeker als de rechter zich heeft uitgesproken. Als het om deze regeling gaat dan zeggen we van, je kijkt naar wat daar staat en vervolgens hoor ik van de ene jurist van, nou, dat kunnen wij dus uitstekend op deze manier doen en de andere jurist, mevrouw De Raadt, die zegt van, nee, dat kan echt niet. Nou, wij denken dat het wel kan en als we het niet doen op deze manier, we doen het op die andere manier, dan lopen we het risico dat iemand zegt van, ik heb gereageerd voor deze beloning en nu doet u mij de helft, dat kan niet zomaar. En ik heb geen idee wat de rechter dan gaat doen, ik wacht het gewoon netjes af en als het, als we heel erg ongelukkig uitkomen, dan betalen we voortaan twee keer zo veel voor minder werk. Dat zou dan mogelijk de consequentie kunnen zijn. En daar doen we dan niks meer aan denk ik, want dat is dan gewoon de definitieve uitspraak van de rechter.

De voorzitter: Goed. Er ligt dus een voorstel van het college ligt nu voor ter advisering, wij moeten daar wat van vinden. Dus de vraag is nu, gaan wij akkoord met het voorstel zoals het er nu ligt of willen wij de wijziging die de heer Wienen net heeft aangegeven, namelijk het vermeerderen van het aantal vergaderingen, waardoor de prijs per saldo die de mensen krijgen gelijk blijft, maar ook de uitgaven van de gemeente Haarlem gelijk blijven. Nou, volgens mij begrijpt u ongeveer wat er voor ligt, dus ik ga vragen, gaat u akkoord met dit voorstel? En hoe gaat dat dan naar de raad? Mijnheer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: Wij nemen het terug mee naar de fractie, want als juristen het hier al niet over eens zijn dan moeten wij ook even goed overleggen.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Er waren nog een paar andere punten die bij de burgemeester lagen dus daar hoor ik graag ook nog een antwoord op.

De voorzitter: Dat lijkt me verstandig. '...' gaat u, die is al verteld, geloof ik. Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Nou, de derde optie is gewoon dat het college niet aannemelijk heeft gemaakt dat onze Bezwaarschriftencommissie drie keer zo zwaar is als andere bezwaarschriftencommissies. Dus we kunnen gewoon tegen die mensen zeggen, jullie hebben mazzel gehad, jullie hebben drie jaar lang hebben jullie veel te veel gekregen. En vanaf nu gaan we gewoon het wettelijke tarief betalen. En ik geloof niet dat er mensen daarvoor naar de rechter zullen stappen, maar doen ze het wel dan zullen we inderdaad die uitspraak afwachten. Maar het is, dat is gewoon een legitieme optie en die is in ieder geval helemaal conform de wet.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Nou, in ieder geval niet, geef je mensen dan waar ze op gereageerd hebben en waar je dus, je reageert op een bepaalde zaak en dan maak je het rond, want je wordt geselecteerd en dan zit daar een bepaalde beloning bij. En eenzijdig zeggen van, nou, we hebben nog eens even gekeken, maar dat was gewoon veel te veel dus we doen het de helft. En ik denk dat dat juridisch, dat is wat ik me heb laten vertellen, want kijk, mij persoonlijk maakt het eerlijk gezegd niks uit. Maar juridisch vind ik het lastig omdat ik snap, gewoon ook nadenkend van hoe je dat zelf zou vinden. Maar als je reageert op iets en plotseling als je wordt, wordt er gezegd van, je krijgt nog maar de helft. Ik vind dat een ingewikkeld verhaal, maar goed, daar, u bent de raad dus daar moet u zelf over nadenken. Dan de vraag van de heer Sepers, als mensen benoemd zijn, kunnen we de cv wel openbaar maken. Nou, ik denk dat dat niet helemaal correct zou zijn, maar ik zou wel mee willen gaan met uw suggestie van, zet dan op de site dat mensen enig idee hebben, dan zouden we ze kunnen vragen van geef even heel kort aan wat je zelf ook vindt dat op de site kan staan, zodat mensen een klein beetje idee van wat zijn dat eigenlijk voor mensen die daar nu hun oordeel over gaan geven? Dus dat lijkt mij een goede suggestie. Ten aanzien van de stijging en de daling. De stijging van het aantal zaken en daling van het tijdig afgehandelde zaken. Ik meen te weten, maar ik heb, ik zou nu even de tijd moeten hebben om het na te zoeken, maar ik meen te weten dat het iets te maken heeft met een heel specifiek soort klachten, waardoor het omhoog ging. Maar ik zou dat echt even na moeten kijken hoe dat precies zit. Dan...

De heer Sepers: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Betekent dat dat we daar een nadere notitie van de burgemeester over krijgen?

Burgemeester Wienen: Dat is goed. Ik zal u even een aantekening sturen van hoe dat zit als ik dat heb uitgezocht. Dan even kijken, de cijfers van 2017, de volgende keer erbij. En als die beschikbaar zijn, lijkt me dat uitstekend. Ik heb net als u over het algemeen vind ik het heel informatief om te zien hoe ze het over een aantal jaren dingen ontwikkelen. Dus als we die hebben, denk ik, dat het goed is om die erbij te doen. Overigens de volgende keer zit er sowieso een extra jaarschijf bij. Dus. En o, klachten over openbaarheid, om daar een soort aparte categorie van te maken. Eerlijk gezegd, weet ik niet wat we daar nou precies mee op zouden schieten. Het lijkt mij weinig zinvol om daar een aparte categorie van te maken, maar als u denkt dat dat zinvol is, dan misschien moet je daar dan een discussie over voeren. We weten dat er een paar mensen zijn en eerlijk gezegd, het is een heel ander onderwerp. Ik denk dat we er nu ook niet al te veel tijd aan moeten besteden, maar dat onderwerp van openbaarheid, dat is een aantal mensen wat daar voortdurend

zaken over heeft en voert. En ik wil, net als u, denk ik zo snel mogelijk daarvan af. Het hele idee dat er een soort neiging is om zo veel mogelijk verborgen te houden, dat is echt, heb ik al heel vaak ontkend, daar is geen sprake van. Alleen je moet proberen wel binnen de regels te houden van, aan de ene kant privacy en aan de andere kant wat openbaarheid en integriteit van bestuur. En ik denk niet dat we het daarover snel eens zullen worden. Dus het aantal klachten, ik weet niet of het veel zin heeft om dat te gaan noteren en wat we daar dan mee denken te bereiken. We weten ongeveer, u weet ook ongeveer hoe het zit. Het gaat om een beperkt aantal mensen die we ook allemaal kennen. En u weet over welke zaken het gaat en ook welke geding daarover bestaat.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dat is nog een subvraag. Of er met de klachten ook iets gebeurt in verbetertrajecten?

Burgemeester Wienen: Ja, dat is absoluut de bedoeling. En ik meen ook, ik zou, dat is nou vervelend, want het is een tijdje geleden dat dit langs geweest is, dus ik zou het weer even na moeten kijken. Maar dat is zeker terecht dat u het punt maakt. Een klacht is ook een gratis advies. Ze hoeven niet altijd terecht te zijn, maar het is in ieder geval een indicatie van waar problemen zitten en waar je kan kijken van hoe kunnen we dingen beter doen? Dus dat is een van de doelstellingen die we hebben met de klachtenregeling. De ene is als iets niet goed gegaan is, hebben burgers er ook recht op dat we dat aangeven. En vervolgens is het ook goed dat wij dan zorgen dat we dat soort fouten of dat soort, nou, onjuistheden of wat het ook precies moge zijn, dat we het niet opnieuw doen.

De voorzitter: Zijn er verder nog vragen of opmerkingen? Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Want dit is dus fout gegaan, met die vergoeding van schaduwraadsleden is het ook fout gegaan. Ik... Komt er een keer een interessant artikel hoe dat zo is gekomen dat dat soort belangrijke dingen toch fout gaan? Krijgen raadsleden van vroeger nog bakken met geld omdat ze in die commissies hebben gezeten? En u heeft een vergelijking met een aantal steden gedaan. Is dat een willekeurig rij steden die u eruit pikt, want ik heb ze nagezocht en het zijn allemaal steden waar ze geen hondenbelasting betalen. Dus kunnen we die steden altijd gebruiken?

Burgemeester Wienen: We hebben zitten zoeken van, jongens, wat zullen we doen? Nou, zoek degene die er geen hondenbelasting... Briljant dat u het gevonden hebt, wij dachten, dat vindt hij nooit.

De voorzitter: En uw antwoord op de vraag van mijnheer Van den Raadt? Gaat het met terugwerkende kracht nog iets betaald worden? Dat was u vraag, hè?

De heer Van den Raadt: Ja, dat is '...' (buiten microfoon).

Burgemeester Wienen: De heer Van den Raadt?

De heer Van den Raadt: '...' voor mij persoonlijk niet, hoor. Ik '...' (buiten microfoon).

Burgemeester Wienen: Nee, dat was niet de bedoeling.

De heer Van den Raadt: O.

Burgemeester Wienen: Nee, niet de ene kant uit en ook niet de andere kant uit.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Een kort vraagje. Hoe lang, die, hoe lang duurt de termijn van de commissieleden nog?

Burgemeester Wienen: De raadsperiode, dus dat is deze raadsperiode.

De heer Linder: O.

De voorzitter: Dat was het? Hoe gaat dit naar de raad, dit stuk? Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Als ik heel eerlijk ben, vraag ik me af of het wel naar de raad kan zonder een toelichting op de juridische discussie die zich hier ontspint tussen enerzijds mijn collega van het CDA en anderzijds de burgemeester, denk ik. We kunnen het mee terugnemen naar de fractie, dat zal allemaal wel. Ik kan er geen touw aan vastknopen, de burger kan er geen touw aan vastknopen. Het lijkt mij gewoon goed als de burgemeester bij, voordat het voorstel naar de raad gaat, even daar een reactie op geeft.

De voorzitter: Het probleem is een beetje dat het in mijn optiek, er zijn twee verschillende meningen over de wet, of in ieder geval de letter van de wet, hè? Dat is, daar ligt dus een probleem. Volgens mij is het interpretatie, maar volgens mij gaat het over...

De heer Rutten: Maar een staande vergadering wordt een tweede voorstel ingediend, een voorstel a en een voorstel b. Dit voorstel a...

Burgemeester Wienen: Het voorstel van het college is gewoon het voorstel zoals het er ligt. Wij denken dat dit de beste oplossing is.

De heer Rutten: Maar er kwam nog even een keuze langs...

Burgemeester Wienen: En...

De heer Rutten: We kunnen het ook anders doen. Dan wil ik die, dan moeten we die misschien daar gewoon naast kunnen leggen.

Burgemeester Wienen: Dat is de reactie op het CDA, die zegt van, wij vinden dat het niet kan, wij zijn hier tegen. Wij, het college zegt, dit kan en laten we het nou zo doen. Het is praktisch en het is goed mogelijk. Maar als de raad het niet wil, dan zou ik zeggen, laten we niet nog eindeloos tijd erover heen laten gaan, want dit duurt ondertussen, dit hele dispuut duurt al vanaf voor de zomer, ruim. Ik denk dat we al, hoe lang is het? Misschien al wel een jaar ongeveer. En ondertussen worden mensen niet benoemd en wordt het steeds penibeler om het goed te doen. En bovendien zit daarachter ook nog een keer dat wij de Zandvoortse leden moeten benoemen. Dus wij... En de raad was het volgens mij unaniem eens, iedereen, dat we die secretaris uit de commissie moeten halen. Want dat is eigenlijk, was dat een van de grootste wensen die we met elkaar hadden van jongens, haal nou, haal die secretaris daar nou uit. En dat willen we nou langzamerhand ook een keer laten gebeuren, want dat blijft ook allemaal maar liggen.

De heer Garretsen: Wat dat betreft is deze verordening een grote verbetering. Nou, met een aanvulling op artikel 12 stemt de SP volledig in.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ik heb nog een oplossing, dat is namelijk eigenlijk wat ik al voorstelde bij het agendapunt, wat was dat dan, 6. Dat we daar de vergoeding voor de commissieleden gewoon in laten staan, in die verordening. Dus dat hoofdstuk 4 niet als vervallen laten zijn. En dan stellen wij deze verordening vast zonder de hoogte van vergoeding erin, want hij is sowieso, wat u ook vindt van mijn verhaal, is het sowieso niet handig om de vergoeding op deze manier te regelen door gewoon een vast bedrag in te zetten, want dan moeten we elk jaar de verordening gaan indexeren. Dus dat is sowieso niet handig. Dus, want dat is er toch later bij gekomen. Dus de verordening die de vorige keer, de laatste keer dat we het hier bespraken, werd, was voorgesteld, die zouden we dan kunnen vaststellen. En dan minus dat stukje van die vergoeding, want dat laten we er gewoon in zitten in die Verordening Geldelijke Vergoedingen. En volgens mij zijn we er dan. En dan kunnen die mensen ook genoemd worden. En als laatste wil ik er nog wel even bij zeggen dat het niet aan deze commissie ligt dat het zo lang geduurd heeft, want wij wilden het gewoon eerder bespreken, maar toen zat u in het buitenland.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Zeker, dat geldt voor de vorige vergadering. Dus dat is één maand, die verklaring die is in ieder geval correct. En overigens ook het andere ligt aan ons. Ik bedoel het gaat er hier helemaal niet om dat het college het allemaal zo geweldig goed gedaan zou hebben of de organisatie. Wij hebben iets over het hoofd gezien wat mevrouw De Raadt op dat punt goed gezien had, dus daar is geen misverstand over. En daardoor heeft het zo lang geduurd, anders waren wij al een jaar geleden zo ver geweest. Alleen de wijze waarop het gerepareerd wordt, volgens mij zou het, ik vind het voorstel wat er nu gedaan wordt overigens niet bijdragen aan de oplossing, want het betekent gewoon eigenlijk een andere vormgeving voor dat voorstel b. Namelijk gewoon die vaste beloning vaststellen en die betalen en ondertussen wel de werklust houden zoals die is. Dus ik zou eerlijk gezegd willen voorstellen het college heeft een voorstel, laten we dat naar de raad sturen en dat ik, dat is wat ik nu van een paar mensen ook hoor, dat wij nog eventjes een check doen met een extern juridisch advies. En dat we dat er gewoon bijvoegen. Van geef aan of dit op deze manier kan, ja of nee. En dan kunt u dat beoordelen en uw oordeel ook laten afhangen mede van dat advies.

De voorzitter: Het zou, voor mijn duidelijkheid, dat zou dan dat stuk wat er dan bijkomt, daar moeten de fractie over overleggen of het dan überhaupt, of het...

Burgemeester Wienen: Mijn voorstel zou zijn, ik, echt waar, ik word langzamerhand ook een beetje, ik, wij komen gewoon in de problemen. Mijn voorstel zou zijn, laten we gewoon een besluit nemen. En eerlijk gezegd, laten we het elkaar nou niet nog moeilijker maken, want eerlijk gezegd, begrijp ik ook echt gewoon niet wat voor een toegevoegde waarde het zou hebben. Er zijn twee mogelijkheden, of wij zeggen, wij geven nu die hogere beloning voor de rest van deze raadsperiode, wordt niet geïndexeerd trouwens, gaan we het ook niet volgend jaar ietsje verhogen of zo. Dat is voor deze raadsperiode, is dit gewoon het bedrag. Punt. En de volgende raadsperiode passen we het aan. Dat is mogelijkheid één, gaan we juridisch advies vragen of dat inderdaad correct is en kan op deze manier. En als dat niet zou kunnen of ongewenst is, de raad wil het niet, dan stel ik voor dat we kiezen voor mogelijkheid b en mogelijkheid b is dat wij gewoon het tarief vaststellen zo hoog als het, het normale tarief. En dat betekent dat u ons ook de ruimte geeft om te zeggen, wij zorgen ervoor dat we in ieder geval een verhaal hebben. Namelijk, dat we zeggen, we passen dan ook het aantal zaken aan. Dan lopen we nog steeds het risico dat mensen er geen genoeg mee nemen. Maar dan hebben we in ieder geval een verhaal. Maar zeggen van, we willen het aantal zaken niet aangepast hebben en we willen de beloning halveren, dat is echt vragen om ongeluk.

De voorzitter: Ik kan me voorstellen dat bij de leden van deze commissie nog iets voor nodig is om dat besluit te kunnen nemen, tussen a of b. En volgens mij ligt dat in het verschil van mening over de interpretatie van de wet zoals tussen mevrouw De Raadt en tussen het college. Laat ik even mijn gedachten even bij elkaar houden en even mijn zin afmaken. Als er een document wordt geproduceerd waar onweerlegbaar aangetoond wordt het zij het één of het ander. Ik kan me voorstellen dat dat deze commissie zou helpen bij de besluitvorming welke optie gekozen wordt. Klopt dat? Is dat ongeveer? Dus als het college er nou voor zorgt dat door een externe expert en het moet wel een externe expert zijn, dat die uitspraak doet over welke interpretatie van de wetgeving klopt. En volgens mij is het niet eens de interpretatie maar is het gewoon de wetgeving zelf waar u het niet over eens bent, maar goed, dat. Als dat stuk erbij geleverd wordt, dan kunnen we volgens mij overgaan tot besluitvorming in de volgende raadsvergadering.

De heer Smit: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: En als dan inderdaad dan, mijnheer Smit, volkomen gelijk, dan is er inderdaad, dan moet er afgewogen worden hetzij het een, hetzij het ander, wat dan de afweging wordt. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel. Ik ben geneigd het voorstel van het college te volgen, maar wil dat nog wel even in de fractie bespreken. En als die externe juridische toetsing leidt tot de onmogelijkheid van het voorstel van het college, dan moeten we naar iets anders zoeken. Maar verder ben ik geneigd het college te volgen.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Eén voorwaarde, dat het dan niet die externe expert is van de VNG, want ik ben totaal geschokt dat het, de burgemeester zegt tegen mevrouw De Raadt, u heeft één medewerker van de VNG gesproken en als ik iemand anders bel, dan krijg ik daar een ander advies uit.

Burgemeester Wienen: '...' (buiten microfoon).

De heer Van den Raadt: Dat vind ik heel, dus niet van de VNG, anders gaan we überhaupt niet akkoord.

De voorzitter: Mijnheer Drost.

De heer Drost: Het sluit er wel leuk op aan, want er was een bepaald dispuut tussen de VNG. Hoe kunt u die hierin meenemen? Hoe kijkt u ertegen aan?

Burgemeester Wienen: Nou, ik ga zeker even bij de VNG vragen van, joh, hoe doen jullie dat nou? Iemand belt op en die zegt, joh, ik lees dat zo en zo, klopt dat? En dan zegt de medewerker zegt waarschijnlijk, tenminste, dat neem ik dan aan, ik neem aan dat niet de hele VNG hier dagen over vergaderd heeft. En die zegt van, ja, volgens mij klopt dat, heb je daar gelijk in. Nou en vervolgens denk ik dat het goed is om ook bij de VNG sowieso nog eens even te checken hoe kijken jullie daar dan naar, met een wat bredere discussie. Maar dat juridische advies gaan we ergens anders halen.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dan als laatste, want ik denk dat u dat wat dat betreft... Kijk, uit dat juridisch advies zal inderdaad niet komen dat het onmogelijk is, het kan wel, maar mijn stelling is dat het oneigenlijk gebruik is van sub b. Onder sub a, dat mag echt niet, onder sub b zou kunnen, maar het is gewoon oneigenlijk gebruik van dat wetsartikel. Dat is mijn stelling, dus die juridische check, die kunt u achterwege laten, want er zal

inderdaad niet uitkomen dat het onmogelijk is. Dus wat mij betreft, kijk, het CDA kan hier gewoon niet mee akkoord gaan. Wat ons betreft is het juridisch gewoon niet juist, is sprake van een doelredenering. Maar als de rest van de commissie daar anders over denkt vanwege die argumenten die u heeft aangedragen, dan zij het zo.

De voorzitter: Nou, dan hoor ik hier... Mijnheer IJsbrandy?

De heer IJsbrandy: Volgens mij is er niks tegen doelredenering als het doel nuttig is.

De heer...: Wat is een doelredenering?

De heer IJsbrandy: En mijn punt is ook vooral dat het, hè, ik bedoel, ik zal mijn linkse vrienden hier eventjes aanspreken, gelijk loon voor gelijk werk. Hè? Dat dat ook voor taken geldt die in dienst van de gemeenschap in welke vorm dan ook verricht worden. Dus zo lang...

De heer...: '...' linkse vrienden aanspreken op gelijk '...' (buiten microfoon).

De heer IJsbrandy: Zo lang dat principe maar gehandhaafd blijft, maakt de hoogte mij eerlijk gezegd ook wat minder uit, maar ben er wel, hecht er wel aan dat er in ieder geval gelijkheid heerst op dat vlak.

De heer Garretsen: Vraag nog even.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Het is dus de bedoeling dat deze verordening de komende raadsvergadering wordt behandeld?

De voorzitter: '...' Zou kunnen dat het voor het benoemen '...' (buiten microfoon).

De heer Garretsen: En dan neem ik aan, hoe, hamerstuk met stemverklaring?

De voorzitter: Bij voor, nou, dat, nou, mijn voorstel zou zijn dat dit dan op deze manier vormgegeven, een hamerstuk met stemverklaring wordt. Nog wel even een vraag van de burgemeester, artikel 12...

De heer Garretsen: Bestuur...

De voorzitter: Bestuur en voorspraak dat moet nog aangepast worden dan, neem ik aan?

Burgemeester Wienen: Nee. In principe, mijnheer Garretsen kijkt er nog even naar of hij het gevoel heeft met de afspraak die we net gemaakt hebben, of dat dat...

De heer Garretsen: Ik... Precies. Ik heb alle toevoegingen opgeschreven, ik stuur hem morgen aan de burgemeester toe en dan hoor ik zijn mening. Als we eens worden, dan, nou, dan kan hij misschien nog wijzigen en als we het niet eens worden, dien ik een amendement in.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik zou graag meegenomen worden in die e-mail.

De voorzitter: Ik stel voor dat de hele commissie wordt meegenomen in die e-mail.

De heer Smit: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Mijnheer Smit, was dat ook uw vraag? Of is dat nog iets anders? Mijnheer Smit...

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat het een bespreekpunt moet worden omdat er nog een aanvullende notitie van het college bij komt. En om het dan die constatering te geven dat het een hamerstuk met stemverklaring is, alsof die notitie niets meer uitmaakt, lijkt me niet helemaal correct. Dus ik pleit voor een bespreekpunt.

De voorzitter: Kunnen we eigenlijk ook afwaarderen? Kunnen we van een bespreekpunt terug naar...

Mevrouw...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Nou, dan stel ik voor dat we gewoon, dan doen we maar bespreekpunt.

Burgemeester Wienen: Ik begrijp overigens dat, mevrouw De Raadt, die zei, ik weet niet of juridisch advies dan nog nodig is, want dat zult u heus wel krijgen dat het kan. Maar wilt u het hebben of niet? Want dan...

De heer...: Ja.

Burgemeester Wienen: U wilt het wel hebben? Uitstekend, dan krijgt u het.

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Dus, de, we doen bespreekpunt.

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Er komt nog een juridisch advies komt erbij. Dat wordt toegestuurd aan deze commissie.

De heer Rutten: Ik hoor ook mensen... Kijk, ik zal het voor de microfoon ook zeggen. Hamerstuk stemverklaring, dan kunt u het opwaarderen naar een bespreekpunt als er in de notitie aanleiding toe is. Ik heb gehoord, mevrouw De Raadt zegt, ik vind het heel prettig dat er collega's in de commissie zijn die ook gewoon zo diepgaand erop ingaan. Dat zet mij wel aan het twijfelen. Aan de andere kant denk ik ook, het college is hier uitvoerend, het college legt de kop op het hakblok als er regelingen worden voorgesteld en door ons worden aangenomen die kloppen. En het gaat niet zo zeer om onrechtmatig, dat het niet klopt, maar u zegt, hè, het is daar eigenlijk niet voor bedoeld, dus het is een oneigenlijk gebruikt daarvan. Nou, dat is uw afweging. Ik zal in mijn fractie dat ook bespreken, maar op dit moment kan je het volgens mij gewoon neerzetten als met de stemverklaring en als er echt nog gereede twijfel is dan komen we er volgende week wel over te spreken.

De voorzitter: Ik zie alleen maar knikkende hoofden, dus dat is een heel goed voorstel, mijnheer Rutten. U heeft u waarde alweer bewezen in deze korte periode, waarvoor dank.

De heer Rutten: Onbezoldigd.

De heer Garretsen: '...' de gemeente of de burgemeester heeft een oplossing, die vond ik heel doordacht gevonden voor artikel 12 voor mijn probleem en dat leg ik op schrift vast en stuur ik naar alle commissieleden toe en dan...

De voorzitter: En mocht er nog reden zijn om daar nog iets aan te wijzigen dan wordt het alsnog een amendement en dan wordt het alsnog een bespreekpunt. Dat is dat. Mevrouw De Raadt?

Mevrouw De Raadt: Ik wil het wel graag een bespreekpunt houden, want ik wel echt tegen stemmen. Dus en een hamerstuk met stemverklaring, dat is dan, denk ik, niet voldoende.

Burgemeester Wienen: U kunt dan zeggen, ik ben tegen en dan krijg je die aantekening, krijg je ook. Maar goed, ik, mij maakt het niet uit.

De voorzitter: Ik denk dat we zojuist besloten hebben dat het een bespreekpunt of een hamerstuk met stemverklaring wordt en mocht u inderdaad om moverende redenen tegenstemmen, dan krijgt u dan de mogelijkheid om tegen te stemmen. Dat wordt het ook vastgelegd in de papieren.

Mevrouw De Raadt: En dan het laatste, ik heb nog geen antwoord gekregen op mijn vraag of er ook een notitie naar deze commissie komt waarin uiteen wordt gezet dat inderdaad een aantal andere commissies ook veel te veel geld hebben gekregen en hoe veel geld ze precies hebben gekregen in de afgelopen jaren, hoe lang dat heeft geduurd en wat ze eigenlijk hadden moeten krijgen. Daar had ik nog om gevraagd.

De voorzitter: Kunt u dat toezeggen, burgemeester?

Burgemeester Wienen: Nou, ik... Het lijkt mij uitstekend om even een overzichtje te geven van de commissies, dat lijkt me goed. Het gaan uitrekenen van joh, wat zijn nou precies die verschillen? Ik weet niet precies wat we daarmee kunnen en mee moeten. Dus ik...

Mevrouw De Raadt: Nou, dan weten we exact wat de schade is als het college zich niet houdt aan de verordeningen van de raad. Ik vind dat wel belangrijk.

De voorzitter: En is het ook belangrijk om dat te hebben voor de raadsvergadering of mag het eventueel nog daarna?

Mevrouw De Raadt: Dat mag gewoon daarna, dus ik zou zeggen, zoek het ook goed uit.

Burgemeester Wienen: Nou, zeker met deze motivering lijkt me op zich uitstekend als u ergens iets behoefte hebt om bepaalde informatie te krijgen, dan gaan we dat natuurlijk doen. Maar die motivering, denk ik, daar zou je ook met elkaar nog eens over na moeten denken wat je daar nou mee wilt. Ik bedoel, er zijn regelmatig ook mensen die zeggen van, je zou eens inzichtelijk moeten maken wat het kost als er vragen gesteld worden, als er noem maar op.

De heer...: '...' (buiten microfoon).

Burgemeester Wienen: Nee, je kunt wel zeggen van er is hier iets gebeurd en kijk, dat heeft zo veel gekost. Nou, dat zou kunnen, daar...

Mevrouw De Raadt: Maar nog even aanvullend, dat is niet de enige reden.

Burgemeester Wienen: Waarschijnlijk komt daar dan ook een verhaal bij, want er zit ook een verhaal bij, want dan zouden wij, als we het goed geregeld hadden, dan zou het dus niks gekost hebben en dan hadden hetzelfde gehad. Alleen het feit dat het niet helemaal goed geregeld is, dat is nog niet voldoende om te zeggen van, dat heeft de gemeente zo veel gekost.

Mevrouw De Raadt: Maar we moeten het toch opnieuw regelen, want die mensen, die krijgen veel te veel geld en dat is in strijd met onze verordening en in strijd met het rechtspositiebesluit. Dus het moet sowieso opnieuw geregeld worden.

De heer...: '...' (buiten microfoon).

Mevrouw De Raadt: Nou, goed, dan is er toch geen probleem? Dan kunt u toch gewoon komen met die notitie?

De voorzitter: Goed. Dus we hebben bij dezen afgesproken hamerstuk met stemverklaring. Er komt een notitie vanuit het college, een juridische notitie over de kwestie die speelt.

Mevrouw...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Ja. Er is een... Nog even, mijnheer Sepers, er is een toezegging aan u gedaan waar, wat betrof die ook alweer? Een notitie, waarover ging dat?

De heer Sepers: Dat was een notitie...

Burgemeester Wienen: Nou, kort nog even terugkomend....

De heer Sepers: Over die klachten, want dat was een heel ander onderwerp dan de commissie Bezwaarschrift.

Burgemeester Wienen: Op het feit het aantal klachten stijgt. Ik heb ondertussen al gehoord hoe het zit. Maar u krijgt het gewoon nog even op schrift met...

De voorzitter: Even voor de...

De heer Sepers: En daar kunnen dan mede de antwoorden op de vragen van de heer Trompetter over die verbetertrajecten, maar dat komt er vanzelf dan wel in. Ja? Voorzitter, ook nog de toezegging...

De heer...: '...' (buiten microfoon).

De heer Sepers: Ook die toezegging van...

De voorzitter: We gaan door naar het volgende punt...

De heer Sepers: '...' van die leden.

De voorzitter: Maar niet voordat ik gevraagd heb, er hangt een aantal stukken, toezeggingen die al dan niet zijn afgedaan. Hebben we die allemaal bekeken en zijn die allemaal afgedaan of is daar nog iets tussen waarvan u zegt van, nou, het is niet afgedaan. Er is een...

Mevrouw...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Dat is één punt, 9.2.1, toezegging vergelijken geground verklaarde bezwaren. Dat is niet zo zeer een toezegging, maar het is een tussenbericht van de burgemeester. Dus die telt dan niet mee. Die andere punten, 9.2.2 en eens even kijken.

Mevrouw...: 9, 9, 1, 1, 1.

De voorzitter: 9, 1, 1, 1, 9, 1, 1. Zijn die afgedaan?

Mevrouw...: Ja.

De heer...: Wij willen verder.

De heer...: Hoe veel kans heb ik dat mijn '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Wat klinkt... Ik denk wat klinkt dat, wat een bekende stem, wat een prachtige stem dacht ik ook. Die '...', goh, die moet wat geld gaan verdienen met die stem, zeg.

10. 19.45 uur Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

Overige punten ter bespreking

11.1 19.55 uur Stand van zaken Informatiebeveiliging (JB)

11.1.1. * 2019355441 motie 14.1 ICT behoeft integraal risicomanagement

11.2 Vaststellen Collegeverklaring ENSIA 2018

11.3 Motie 14.2 Testen doen we met geanonimiseerde gegevens

11.3.1. * 2019262485 Motie 14.2 Testen doen we met geanonimiseerde gegevens

11.4 Opvolging RKC aanbevelingen Informatiebeveiliging

11.4.1. * 2019221144 Toezegging plan van aanpak informatiebeveiliging

11.4.2 * 2019221138 Toezegging benodigde formatie en middelen voor informatiebeveiliging

De voorzitter: Goed. Eens even kijken, hoor. Agendapunt 10, Spreektijd voor belangstellenden niet op de agenda staande onderwerpen hebben wij. Insprekers? Ja dan nee? Neen? Heeft zich ook niemand meer tussentijds aangemeld? Nee? Kunnen wij door naar agendapunt 11. De geplande tijd was 5 voor 8, ik zeg het gewoon maar even, want het is misschien wel grappig om... De stand van zaken informatiebeveiliging, dat is een agendapunt van de heer Botter. Dus er wordt even stoeltje geruild.

De heer...: Jawel '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: En wie mag ik dan als eerste op dit onderwerp het woord geven? Ik ga even kijken, mijnheer Garretsen, wat uw spreektijd nog is. U kunt nog even voort, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ik wou zeggen dat ik het een uitstekend stuk vind en als SP geen enkele aan- of opmerkingen heeft, dus ik vind dit een hamerstuk, voorzitter.

De voorzitter: Soms ben ik echt zo verrast door u, mijnheer Garretsen, maar goed, prima, we nemen het mee. Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. De laatste keer dat we de ICT bespraken, waren er 25 kwetsbaarheden eigenlijk geconstateerd. '...' nog 17 kwetsbaarheden die zijn in 28 taken uitgesplitst en daarmee is ook gezegd dat door de getalsmatige voortgang, daardoor de getalsmatige voortgang niet meer te volgen is. Doet me wel een beetje denken aan een vorige bestuursperiode waar we dat altijd te horen kregen dat het met de ICT helemaal snor zat, maar dat dat niet het geval bleek te zijn. Derhalve denk ik dat de opvolging van de RKC-aanbevelingen nog niet afgedaan zijn. Vele zaken zijn nog in uitvoering en wat onze fractie betreft pas afgedaan als ze allemaal volledig uitgevoerd zijn. En daarbij merkt de Actiepartij op dat de Open Source software minder gevoelig is voor hacks en veel geld bespaart. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Uit de stukken maak ik op dat wat gedaan moet worden, moet gedaan worden. Dus inhoudelijk heb ik daar niet zo vreselijk veel over te zeggen. Ik constateer wel dat het geld wat we er aan moeten besteden, dat dat aanzienlijk is. We hebben dus bij de begroting daar ook nog extra geld voor beschikbaar gesteld en het college geeft aan dat we ook niet gek moet opkijken als bij de kadernota straks ook weer extra geld gevraagd zal gaan worden. Dat baart me zorgen. Dus ik zou de wethouder willen vragen hoe hij extra financieel alert blijft, want dit soort projecten hebben natuurlijk überhaupt al de neiging om financieel uit de hand te lopen dus ik zou vragen een soort financiële, extra financiële dijkbewaking en hoe gaat u dat doen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Nou, voorzitter, dank u wel. Ik ben een klein beetje verbaasd over de snelheid waar mijnheer Garretsen instemde. Ik heb daar namelijk andere gedachten bij, want wat willen wij als raad? Dat is zicht en grip en we willen zekerheid en we willen zekerheid dat de informatie en informatiebeveiliging in goede handen zijn. Ik ga even terug naar 2013, SUWI-net, ik stelde dat toen aan de orde, fijne motie over ingediend en het werd mij niet in dank afgenomen. Het is allemaal goed, u wekt onrust. We zijn zes jaar later en ik ben blij dat ik toen die onrust heb gewekt en ik voel de zekerheid nog niet. De presentatie van de informatie die we nu hebben, die zorgt voor mij niet voor overzicht. We hebben een nota uit juni, we hebben een nota uit oktober en die bieden heel veel informatie over informatiebeveiliging, maar geen grip. Als we elk halfjaar een nota krijgen met steeds weer nadere, andere info, is het voor de raad onmogelijk om de voortgang te monitoren. ENCIA, voor wie is het verbeterplan nou eigenlijk bedoeld? Voor de raad vind ik het onleesbaar en daar was ook een aanbeveling van de RKC 3A Samenvatting met duiding voor de raad. Die is in ieder geval niet opgevolgd. De situatie vindt de VVD toch zorgwekkend. Wethouder geeft aan bezig te zijn met de opvolging van de RKC-aanbevelingen, maar dat blijkt dan weer niet specifiek en duidelijk uit de nota. Het college is bezig met het informatiebeveiliging, maar dat blijkt onduidelijk of dat conform de aanbevelingen gebeurt. Hoe dan wel? Weer een raadsmarkt, een technische sessie, een nieuwe nota. Lijkt mij niet handig, we hoeven geen specialist te worden en te zijn, we willen de zekerheid voelen dat de orde in orde is en dat er grip en zicht is. Laat ik positief eindigen. Waar de wethouder dit voorjaar nog van mening was dat het allemaal wel meeviel en zich in de kuif gepikt voelde door de RKC als ik de band terugluister. Erkent u nu dat het ernstig is in een nota

en bent u ermee aan de slag? Ik hoor wel graag hoe u ons daarin op een ordentelijke en begrijpelijke manier mee gaat nemen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, dank u wel. Ik zal beginnen waar de heer Rutten is geëindigd en dat is namelijk met een groot compliment. En dan begin ik ook even terugkijkend en blijven we een beetje in dezelfde lijn. Want toen ik aantrad in 2014 heb ik herhaaldelijk een punt gemaakt van de noodzaak van een ordentelijke informatiebeveiliging en privacybeleid en met name het mitigeren van risico's op het IT-domein. Uw voorganger nam mij dat zo nu en dan zeer kwalijk. Het is een van de redenen geweest dat ik meermalen heb gewezen op een aantal servicemanagementprocessen in de organisatie wat ervoor moet zorgen dat we meer in controle zijn over de, toen ik het, hè, ik noemde het toen de zwakste schakel, de medewerkers die vanuit onwetendheid wellicht iets doen wat leidt tot, nou, een aantal incidenten. Die zijn er ook geweest, daar zijn ook meldingen van geweest. Die zijn hier ook besproken en uiteindelijk heeft het geleid tot een RKC-onderzoek waarbij ik betrokken ben geweest en daar zijn een groot aantal interne en externe bevindingen uit naar voren gekomen. Nou, in die wissel heeft u het overgenomen en ik heb u ook al bij de vorige bespreking bedankt voor de voortvarendheid waarmee u het oppakt. En daar kom ik weer even bij het compliment. Nou, wat ligt er nu voor ons? U doet in ieder geval datgeen wat u heeft beloofd namens ons als commissie en raad twee keer per jaar informeren, dat staat ook in het stuk, waarvoor dank nogmaals, want dat betekent dat we vinger aan de pols kunnen houden en kritisch het een en ander kunnen blijven volgen. Tegelijkertijd zie ik nu een plan wat meer handjes en voeten heeft gekregen dan het vorige wat nogal abstract van niveau was. U geeft aan dat u zowel intern als extern een groot aantal maatregelen heeft getroffen en gaat treffen. U geeft ook aan waar de problemen zich bevinden, veel legacy-systemen, in de keten veel zaken die niet 1, 2, 3 aangepakt kunnen worden. En dat het tijd en geld gaat kosten. Die tijd, die krijgt u van ons, het geld zal elke keer weer een afweging worden, maar we zijn in ieder geval zeer blij met hoe u het oppakt en daarvoor nogmaals dank. Ik wil eindigen met het feit dat we, wat we ook doen, nooit 100% controle en grip kunnen hebben op wat er gebeurt. Dus laten we ook vooral inzetten op als er wat gebeurt dat we dan de damage control in ieder geval goed hebben geregeld. En dat we een noodplan hebben om zo snel mogelijk weer het een en ander draaiende te krijgen. En laten we alstublieft en ik zie dat wel terugkomen in het stuk, maar ik wil er toch nog een keer op wijzen dat we vooral ook het risicobewustzijn in de organisatie zelf zo hoog, zo optimaal proberen te houden. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mijnheer Trompetter, u heeft een interruptie op de heer Gün?

De heer Trompetter: Mijnheer Gün, vindt u dat de extra aanbevelingen nu al afgedaan zijn, terwijl het traject nog loopt? Vindt u dat de RKC-aanbevelingen al afgedaan zijn nu het traject nog loopt en er nog niks af is?

De heer Gün: Dat heb ik niet gezegd en ik bewaarde het eigenlijk als toetje voor de vraag van de voorzitter van, vindt u dat? Want mijn antwoord daarop nee, want de RKC gaat ons daar apart over informeren en als mede-initiator van het onderzoek wacht ik natuurlijk ook die resultaten en dat advies af. Is uw vraag beantwoord?

De heer Trompetter: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Prima. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Een hele korte vraag. Hè, u zit wat verder in dit dossier dan ik, aan de andere kant moeten we ook als raadsleden niet zo ver in dossiers hoeven te kunnen, moeten of hoeven te moeten om te kunnen volgen wat er gebeurt. Als ik u nu als burger vraag, is mijn informatie veilig bij de gemeente Haarlem? Zegt u dan, ja, zegt u, nee of zegt, ik weet het niet helemaal zeker?

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Het is een vraag die het college zou moeten beantwoorden. Als u zegt van, joh, je...

De heer Rutten: Maar ik stel hem aan u als volksvertegenwoordiger.

De heer Gün: U zit er als lekenbestuurder, als volksvertegenwoordiger, dan kan ik met droge ogen zeggen dat zeker na het RKC-onderzoek en de korte termijn'...' die zijn getroffen en de lange termijnambities die zijn gesteld, dat de informatie voor zover mogelijk binnen de kaders van het onmogelijke nog veilig zijn, absoluut.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mijnheer Gün, dat kan ik niet beamen. Maar dat geeft niet, ik zal mijn betoog houden. 28 maart 2018, de motie van OPHaarlem en mede-indieners ICT behoeft integraal risicomanagement en medewethouder, toen was u eigenlijk een beetje pissig, een beetje grimmig dat de motie werd aangenomen. Wat mij dan opvalt, is dat er nu in de informatienota staat, de CISO heeft de stand van zaken grondig beoordeeld en is tot de conclusie gekomen dat er veel meer moet gebeuren. Toen het duidelijk werd, is dit op vijfde '...' bij de mededelingen vermeld van de commissie Bestuur en is na deze toegezegde informatienota verwezen. Dat is een compliment waard, de constatering dat er inderdaad flink wat moest gebeuren, los van het RKC-rapport. De wereld was omvangrijker, de ICT-wereld. En dan hebben hier nu een document met een informatienota en met bijlage a tot en met j. En mijnheer de wethouder, ik heb ze allemaal doorgenomen. En ook bij mij stopt op een gegeven moment de meest actuele kennis van technieken, maar dat vind ik niet zo relevant. Ik constateer wel dat er in deze opvolgende bijlagen een lijn zit, een lijn waarin je de techniek steeds meer uitgerafeld ziet worden naar de manier waarop het uiteindelijk in Haarlem allemaal opgepakt moet worden. En als je mij dan vraagt, is de informatie nu veilig? Misschien even veilig als bij een andere gemeente. Maar is hij superveilig? Nee, mijnheer Rutten, nog niet. Vind ik geen schande. Als je de constatering maakt dat je eraan werkt, vind ik dat alleen maar de constatering. En ik heb het gevoel en daarmee kom ik toch niet op het niveau van de deskundige, want dat is de CISO met een hele hoop mensen daarachter nog, want in zijn eentje weet hij het ook niet. Dat ik het gevoel heb dat de complexiteit van het veld en de risicoplekken daarin inmiddels herkend zijn. En dan vul ik, nee, dan versterk ik een opmerking van de heer Gün, is dat ik hier me een paar keer afgevraagd heb in die bijlagen die soms steeds dieper ingaan op de materie. Waar haakt nu 98% van de ambtelijke formatie af? Nou, dat kon al wel eens zijn bij bijvoorbeeld c. En als dat een constatering is, dan denk ik dat je twee klussen hebt. Een eerste in de technologie, zowel van de beveiliging als van de integriteit, als van de techniek, als van de mogelijkheden dat de wereld ons kan bombarderen met onbedoelde dingen. Dat je in die techniek heel ver gaat en dat daarvoor de organisatie met een heel straks protocol moet werken. En de voorbeelden worden gegeven met heel leuk in de latere bijlagen ook, als dit gebeurt dat, dan stapt de wethouder op en de burgemeester en, maar vervolgens is het probleem er al geweest. En dat kan dan door een simpel verloren telefoontje zijn. Hoe zorg je ervoor dat deze organisatie met 1400 mensen bijna inderdaad zich zo gedraagt dat zij niet het grote risico vormen in het traject van verbetering van technologie in de breedste zin. En ik hoop dat de wethouder daar nog op in wil gaan, hoe de komende tijd die organisatie van laag tot hoog, van hoog tot laag, zo meegenomen wordt dat men geïnvolveerd is met het proces.

De voorzitter: U heeft een tweetal interrupties. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Mijnheer Smit, kunt u een voorbeeld geven? Dan gaat het voor mij ook meer leven van, wanneer een ambtenaar zich zodanig gedraagt dat er een risico ontstaat voor de veiligheid. Dat zei u toch toen net? En dus ik wou gewoon daar graag een voorbeeld bij.

De heer Smit: Op het moment dat iemand onzorgvuldig speelt met bestanden, met zijn telefoon, met techniek, met mensen die bij hem zitten, die in kunnen loggen, die in de souplesse van het werk in alle goede bedoeling dingen doet die een kwaadwillend iemand op dat moment kan misbruiken, dat bedoelde ik.

De heer Rutten: Hoorde ik u zeggen...

De voorzitter: Mijnheer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Hoorde ik u zeggen of bent u het met mij eens dat de informatie die we nu hebben gekregen vooral heel veel op die technische dingen ingaat en op die technieken en veel te weinig aandacht besteed aan dat wat nodig is in het gedrag van de mensen die met die data werken?

De heer Smit: Nou, ik vind niet dat dat onderbelicht is, zo bedoel ik het niet. Maar tussen wat op papier staat en dat is een van de grote problemen geweest ook bij het RKC-rapport. Dus wat op papier staat en wat de praktijk is, daar heeft het RKC op de onderzoeksvelden waar zij op zaten geconstateerd dat er een wereld van verschil kon zijn of soms ook was. En het is nu de kunst van de wethouder om aan te geven dat deze organisatie zijn eigen praktijk bij de theoretische technische opdracht brengt die nodig is om de optimale informatiebeveiliging tot stand te brengen, dat bedoelde ik. Dan ga ik naar een paar eindjes toe. Ten eerste denk ik dat het dat ik mis, ik mis, maar dat is op zich een bijzaak, maar niet onbelangrijk. De vertaling van de uitgerafelde complexiteit naar de risicoparagraaf in de jaarrekening. Daar staan een paar grote bedragen globaal toegelicht, maar je bent nu in staat met die risicoanalyse die gemaakt is, veel beter in te schatten wat je in je risicoparagraaf als vermogen moet reserveren voor de theoretische optelsom, de Monte Carlo-optelsom van risico's. Ik hoop dat u dat ook in het college inbrengt richting Concern Control dat hier nu de specificatie uiteraard zonder geheime dingen te zeggen op papier, maar verbeterd wordt. Moet ik even kijken. En dan heb ik ook nog een opmerking terzijde. Deze CISO, mijnheer de wethouder, daar heeft u vermoedelijk het gevoel van dat die beter is dan de vorige. Goede zaak. Maar het risico van eenlingfuncties en dat is iemand die boven de organisatie staat met veel kennis, is dat de creativiteit en de kennis opdroogt. En ik hoop dat u de boodschap mee wilt nemen dat deze persoon optimaal ingebed wordt in externe ondersteuning en in de continue informatieoverdracht van buiten naar binnen zodat deze persoon, als hij inderdaad, als hij dat beaamt, heel goed is, ook heel goed blijft. Risico van eenlingfuncties is dat je op een gegeven moment toch opdroogt, hard werkt, maar kennis kwijtraakt of motivatie kwijtraakt.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik kan helemaal volgen wat u zegt en dat is ook zinvol. Maar stel die persoon krijgt een burn-out of valt weg tegen zitting. Ik denk dat dan ook belangrijk is dat je informatie die die persoon heeft, dat die ook binnen de organisatie blijft bestaan. Dus dat het niet iemand '...' die op zijn eentje die kennis draagt en kennis overdraagt voor zover nodig naar anderen, maar dat als hij wegvalt voor wat voor reden dan ook, hij kan ook een andere baan krijgen, dat toch in de organisatie gedurende dat wegvallen, voort kan. Dus dat niet alleen via externe beveiliging moet, maar dat er ook intern informatie voorhanden blijft.

De heer Smit: Als organisatieadviseur beaam ik dat, je moet aan twee kanten moet je de support bij die persoon hebben, dat is de kennisoverdracht die in de organisatie geeft zodat zijn kennis ingebed raakt. En je moet ook aan de buitenkant mensen hebben staan die weten wat de CISO doet, dat is een heel klein groepje mensen die weten wat de CISO doet. Die ook de CISO in raad en daad terzijde kunnen staan. Maar als de CISO uitvalt, want het is inderdaad een hele griezelige eenmansfunctie, dat er dan redelijk veel opvang is en de processen doorlopen, want dat is een groot risico dat de wethouder hopelijk zich ook realiseert. Laat ik het voor de eerste termijn zo houden, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Wie mag ik het woord...

De heer Smit: Mag ik nog één ding zeggen?

De voorzitter: U wel.

De heer Smit: Dat is naar aanleiding van de woorden van collega Rutten. Ik vind het dus opgeteld een heel goed samenhangend stuk.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer...: ... (buiten microfoon).

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Nou, ik kon niet alles lezen, maar wat ik er kon lezen, in die zin ben ik wel blij dat het op deze termijn zijn werk is verricht aan dat, aan die onzekerheid die wij, die ook de RKC-commissie heeft aangegeven, waar wij ons toentertijd echt ook flink zorgen over gemaakt hebben. Wat echter wij wel wat zorgen baart en dat had ik graag willen weten hoe het ermee zit. Wij hebben in eerste instantie, was er 8 miljoen begroot voor ICT, urgente ICT-investeringen. En er is uiteindelijk 1,5 miljoen uitgeschoven naar 2024 en we weten dat in de ICT-wereld 4 jaar is een eeuwigheid, kan er heel veel gebeuren. Dus ik vraag mij af, is het niet gewoon zo dat wij over een aantal jaren weer het precies hetzelfde hebben omdat we er ons in een schijnveiligheid hebben gewogen van goh, we hebben het nu opgelost, maar achteraf blijkt er uiteindelijk dat we die 1,5 miljoen toch eigenlijk wel harder nodig hebben, want als het project al als urgent gaat benoemen en uiteindelijk het toch niet zo urgent is dat die 1,5 miljoen kan op besparen op korte termijn. Is zachtjes gezegd, vind ik een beetje vreemd. Dus ik had daar graag even wat willen zien hoe dat ligt met deze onderzoeken, met die 1,5 miljoen zit.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Verder geen... Ja, mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: ... veel goede dingen gezegd. Ik zal daar niet, dat niet herhalen. Het is goed te zien dat er nu inderdaad professionele aandacht is voor dit probleem, dat was natuurlijk begin van het jaar was dat nog niet zo. Inmiddels is die functie weer ingevuld en zie je ook duidelijk in de stukken dat er een professionaliseringsslag gemaakt wordt in dat denken over dit onderwerp. En daarmee ook het bewustzijn, hè, bij het college en bij de raad ook stijgt over wat er daadwerkelijk allemaal mis kan gaan, want zo moet je er toch naar kijken. The worst case scenario's moet je oefenen. Ik denk dat dat ook een belangrijk punt is, hè, je kan technisch natuurlijk een hoop doen. Je kan aan de cultuur werken en het bewustzijn in de organisatie, maar het zal toch altijd nodig zijn om ook de rampoefeningen te blijven doen en ook de, hè, de back-ups te hebben en ook echt die te gebruiken. Ik heb een organisatie meegemaakt die elke maand van het ene systeem naar de back-up wisselde en de volgende maand weer terug, hè, gewoon om te oefenen van wat er gebeurt er

als, om dat ook in de vingers te hebben. Want als dat drie jaar op de plank ligt en niemand weet eigenlijk hoe het echt moet, dan heb je alsnog een probleem.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, u heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Collega, ik ben ooit een keer medehoofd IT geweest in mijn functie en we hadden elke dag een back-up. Tot we één keer hem nodig hadden en toen bleek dat de back-up onleesbaar was. Dus uw opmerkingen zijn terecht, je moet precies weten wat je doet en geen automatisme maken, maar de kennis van al je finesses in je systeem hebben.

De heer IJsbrandy: Dat... Dank u. Ik ... wel uit.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Verder nog opmerkingen, bijdragen van deze commissie? Dan is het woord aan de heer Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik heb eigenlijk een heel breed spectrum van reacties teruggekregen van, nou, heel positief tot, nou, wat is er nou eigenlijk allemaal gedaan? En in principe is dat ook zo. Er is heel erg veel gedaan, maar ik bedoel, echt beginnen met een opmerking te maken ook naar de vorige CISO. Dat was echt een heel erg goede persoon en dat is hij nog steeds. Hij zat alleen wel klem tussen een aantal activiteiten die hij voor onze organisatie moest verrichten en ook voor de VNG. Wat maakte dat het gelopen is zoals het gelopen is. Maar ik bestrijd dat we echt niet een kwalitatief hoogwaardige persoon in dienst hadden die dat, die ook voor de nieuwe CISO, die naast mij zit, al aanwezig was. Dat neemt niet weg dat ik ook zelf, ik wil niet zeggen een boot op mijn hoofd heb gehad, maar wel even in dit dossier in moest komen. Als het gaat over de vraag van en je kunt het uitleggen als gepikeerd zijn of als het gevoel hebben van dat ik het misschien nog niet snapte. In de reactie op het Rekenkamerrapport heb ik toen ook al gezegd van, er is eigenlijk best al veel in gang gezet. Wat ik mij niet of onvoldoende heb gerealiseerd, was dat we eigenlijk spreken over twee parallelle processen. Het Rekenkamerrapport ging vooral om de schil naar buiten en hoe wij de beveiliging hadden geregeld om in de organisatie te komen. En waar ik en waar dit rapport ook met name over gaat, deze voortgang, is veel meer van, hoe is het nou intern georganiseerd? En welk risico loop je nou als je eenmaal binnen bent of hoe we het intern hebben georganiseerd? En vaak wordt daarvoor de metafoor gebruik van de kokosnoot, de schil van buiten is hard. Het is best wel ingewikkeld om binnen te komen, maar als je eenmaal binnen bent, dan heb je veel mogelijkheden om in het vruchtvlies en in de melk te roeren. Nou, dus dat is iets wat we ons heel erg bewust zijn, waar we ook heel erg hard aan werken en waar af en toe ook de CISO wel eens met de blokken, met een steen om zijn maag naar kantoor komt van, gaat het allemaal nog goed? Nou, dat is in beeld gebracht. Ik vind ook dat u daarvan op de hoogte moet zijn, van die worsteling die we doormaken. Ik heb helemaal niks aan mooie verkooppraatjes en de zaak mooier voordoen dan dit hier doet. En als ik ook zo een opmerking hoor van, mijnheer Rutten, van ik heb 6 jaar geleden over het SUWI gesproken en het is nu nog niet in orde. Dat is zo en dat vinden we heel erg vervelend en daar gaan we ook keihard aan werken en we gaan echt zorgen dat we dat heel snel geregeld hebben. Maar dat geven wij dus ook aan dat dat inderdaad in de bijlagen de nodige aandacht behoeft. Dan iets over...

De voorzitter: Mijnheer Botter, u heeft een interruptie van de heer Rutten.

De heer Rutten: Nou, een korte toelichting, misschien heb ik het wat negatiever geformuleerd dan u eer aan doet. Het werd destijds afgedaan van, u creëert onrust en het is allemaal veilig en er is niks aan de hand. Zes jaar later zijn we in ieder geval zover en dat vind ik heel prettig, terwijl de risico's signaleren en ook eerlijk dat ik u ook eerlijk hoor zeggen, we worstelen ermee. Dat was zes jaar geleden niet bespreekbaar, er was niks aan

de hand en alles wat we erbij haalden, was onzin. En die slag is in ieder geval gemaakt, dus ik deelde uw observatie daarin.

Wethouder Botter: En dan gaat het om de vraag van, als je die constatering allemaal maakt, hoe zorg je dan dat het geld geborgd is? En hoe zorg je ervoor dat er een andere werkwijze ontstaat? Want het is inderdaad zo, het kan niet afhankelijk zijn van één persoon, zou ook helemaal niet goed zijn. Volgens mij is dat ook nu niet zo, dat hebben we in een team georganiseerd en de kennis wordt ook gedeeld, ook met de privacy officer. Die is daar nou bij betrokken. En de eerste bijeenkomsten met alle managers zijn er al geweest, om die awareness, die bewustwording bij de managers tussen de oren te krijgen en ook als het gaat om bijvoorbeeld andere vormen rondom ICT, om dat echt binnen het aandachtsgebied van zo een line manager neer te leggen zodat hij dat ook integraal behandelt.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Een korte vraag, meneer de, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de wethouder, er is, er zijn al gesprekken met het management belicht, maar zijn zij zich ook bewust van het afbreukrisico en voor hun positie daarin en het risico dat zij lopen bij falen in dat proces?

Wethouder Botter: Niet, nog niet allemaal, maar het begint te komen en het wordt ook steeds duidelijker. En daar is ook een rol in vanuit directie, van de directeur die dit ook in zijn portefeuille heeft, die heeft daarin echt een ambassadeursfunctie te spelen om dat in orde te maken. En die status die is zo ook in de raad daarbij om dat te realiseren. En nogmaals, ook het hoofd ICT die gaat daarmee de boer op en we hebben nu ook al vanochtend ook weer afspraken gemaakt over hoe we dat het komende jaar verder vorm en inhoud gaan geven om dat te laten beklijven binnen de organisatie. We zien ook en daar ben ik heel erg blij mee dat weliswaar de beperkte capaciteitsuitbreiding die u bij de afgelopen begroting hebben kunnen vaststellen, hebben we in ieder geval twee FTE gereserveerd voor dit onderdeel. En dat is pure winst, dat is heel erg fijn. En ik kan eenieder die vraagtekens zet bij hoe gaat dat nou met de kosten en lopen die niet uit de hand? Met de hand op het hart beloven dat we daar gewoon, hè, echt ernaar streven om dat binnen de begroting te houden. En mocht dat om welke reden niet mogelijk zijn, dan kom ik echt ruimschoots van tevoren op bij u terug. En dan zal ik dat ook in scenario's aan u voorleggen van wat de consequenties kunnen zijn als we bepaalde dingen wel of niet doen. En eventueel met mogelijke alternatieven van hoe je dat dan zou kunnen gaan organiseren. Dan de opmerking die gemaakt is in financiële zin van, is het niet tegenstrijdig dat je aan de ene kant heel veel geld nodig hebt om die achterstanden weg te werken en dat je dan toch 1,5 miljoen uitstelt? Nee, dat kan, dat hebben we ook in die zin bewust gedaan omdat niet alle ICT-gelden hebben hiermee te maken en niet... En je heb het ook natuurlijk in bepaalde tijdsspanne van dat je ook weer andere investeringen moet doen. Dus wij hebben daar heel goed naar gekeken of dat wel of niet mogelijk was en dat kan, hoe tegenstrijdig misschien dat ook lijkt. De grip, die krijgen we steeds beter op het dossier, op de activiteiten. We zijn er nog niet. Volgens mij is het ook niet de bedoeling dat door middel van de stukken die nu hier liggen, dat de boel ook wordt afgedaan. Dat kan ook niet, want daar volgt inderdaad, zoals u dat al gezegd heeft, mijnheer Gün, het Rekenkamerrapport, rapport in. En ik kan het toch niet laten en misschien doe ik daar weer heel, doe ik daarmee heel ingewikkeld, maar ik, het mooie van deze commissie vind ik dat er juist een hele boel mensen zitten met expertise ook op dit terrein, die met elkaar ervoor kunnen zorgen dat we een aantal stappen verder komen. Ik heb het heel erg gewaardeerd dat we de vorige keer dat vanuit OPHaarlem werd aangegeven van, ik zou best wel over de schouder mee willen kijken. Ik zou best willen... En de expertise van een deskundige die hier aan tafel zit, kunnen we gewoon heel er goed gebruiken, want dat zijn dingen die je komt tegen, je leest vakliteratuur, je kunt dat niet allemaal juist bij die ene persoon niet

meenemen. En als volksvertegenwoordiger met deskundigheid, want we vragen ook deskundigheid van burgers uit de stad wel eens in het kader van Nieuwe Democratie. Dus waarom zou je die deskundigheid, ook al moet je natuurlijk wel het laten bij de verantwoordelijkheden zoals we die georganiseerd hebben, maar de deskundigheid die hier zit, die zou ik heel erg graag willen gebruiken om ook te zorgen dat we op zo een dossier als dit verder komen. Want dat maken we met zijn allen, juist daarom heb je die verschillende kwaliteiten en capaciteiten ook in zo een raad. Een burger neemt ook zijn deskundigheid mee.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Met dank voor uw woord, mijnheer de wethouder. Wat er nog niet an gekomen is, is het kopje koffie op de werkplek. '...' gekregen.

Wethouder Botter: Maar dat wordt in het vroege voorjaar wordt dat geregeld. Ik hoor ook en heb daar ook nota van genomen dat u het op dit moment echt heel erg druk hebt. Dat de ene na de andere uitnodiging voor bijeenkomsten en activiteiten over elkaar heen buitelt. Dus we moeten wel zorgen dat u niets, hè, er wordt gerefereerd aan dat de CISO niet overwerkt moest raken, maar we moeten ook voorkomen dat u overwerkt raakt. Dus volgens mij heb ik op hoofdlijnen antwoord gegeven op alle vragen en opmerkingen die zijn gemaakt. Het is zo dat we druk bezig zijn, we zijn er ook niet, maar naar mijn idee zijn we wel op de goede weg. En we hebben een aantal mensen die zeer capabel en deskundig is en die mij met raad en daad bijstaat.

De voorzitter: En dat leidt tot een aantal vragen, opmerkingen. Ik ga het rijtje af, mijnheer Gün.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Dank voor de mooie woorden van de wethouder. Het belangrijkste is en dat heeft de heer Rutten eigenlijk ook al gezegd, dat u gewoon erkent, we zijn er niet, maar we zijn wel op weg. Nou, inmiddels kan ik constateren op basis van, hè, de vele pagina's die bij dit dossier horen vanavond, dat we meer op weg zijn dan de voorgaande keren. En dat we in de informatievoorziening, twee keer per jaar dus, want daar houd ik u echt aan, ook de voortgang daarop kunnen meten. Dus per stukje. Want nu is het elke keer een stuk in een hele andere stijl, in een heel ander format. Er zit niet echt een lijn in. En wat ik graag zou willen zien, is dat we de voortgang op al deze punten kunnen meten. En dan voeg ik eraan toe en zonder al te technisch te willen worden en te zijn, maar doe het dan ook in opzet bestaan en werking. Dit hebben gereed op papier, zo, hè, hebben we het georganiseerd. En zo werkt het in de organisatie, want daar zit, denk ik, het grootste leereffect wat we voor onze organisatie kunnen gaan bereiken. Want dan kun je elke keer zeggen van, we gaan en hier en hier plussen om het iets beter te maken. Ik heb al gezegd dat we nooit risicovrij zullen zijn en kunnen zijn, maar ik ben blij dat we inmiddels meer risico's hebben erkend en herkend en geïdentificeerd dan in de beginperiode dat ik er was. En ik wil buiten deze vergadering om graag een keer teruggekoppeld krijgen en dat mag tijdens een kopje koffie ergens in het voorjaar of gewoon via een schriftelijke afdoening aan de hele commissie, een antwoord op de vraag die ik toen heb gesteld in de periode waar, nou, van uw voorganger, hebben we het nou het autorisatiebeheer bij instroom, doorstroom en uitstroom meer op orde? Want daar zaten toen megahiaten. En die vraag is eigenlijk de afgelopen vier jaar nog niet beantwoord, dus daar wacht ik nog even op. Dank.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Nou, mijn vragen waren exact dezelfde als van de heer Gün.

De voorzitter: Prima. Dan ga ik door naar mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ik denk ook van, wat ga ik nou nog anders vragen dan wat mijnheer Gün zei? Ik vind, de wethouder geeft aan te veel pagina's, dat, hè, we hebben veel pagina's nodig, nou, het zijn te veel pagina's. Ik vind de uitnodiging aan de commissie om mee te denken over hoe dan wel, vind ik heel fijn, vind ik heel prettig. Ik ben daar ook graag toe bereid. En ik zit vooral te spinnen, maar dat is volgens mij ook wat ik de heer Gün hoor zeggen, die voortgangsinformatie, dat is ook mijn kritiek van, we krijgen twee nota's, moet ik dat dan nog met elkaar gaan vergelijken? Hoe kunnen we komen tot iets wat twee keer per jaar komt, waarvan we weten dit is in, dit is betrouwbaar en ik kan deze rapportage vergelijken met de vorige en we zien die voortgang. En dan hebben wij ook veel kortere gesprekken met elkaar daarover, want volgens mij zitten we heel goed op één golflengte over de urgentie.

Wethouder Botter: Nou...

De voorzitter: Ik weet niet of er nog meer op- en aanmerkingen... Mijnheer Smit.

Wethouder Botter: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: O. Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Het hoeft niet, een rondje.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Wat ik al zei, het loopt allemaal beter dan het liep. En het, aansluitend ook bij de heer Gün en daarbij wil ik aanvullen dat wat mij betreft, mijn fractie betreft, de extra aanbevelingen pas afgedaan zijn als het traject rond is. Heb ook nog hele oude vraag, ik weet niet of we dat nu moeten vertellen over dat lijstje van welke organisaties maken nou gebruik van...

De heer...: '...' ben ik vergeten '...'. (buiten microfoon).

De heer Trompetter: Maken nou gebruik van data van de gemeente. Het zouden er eerst tegen de 20 zijn, toen 15, toen 10, niemand weet het en we wachten er al 6 jaar op. Maar goed, dus dat zou ook een aardige zijn. Maar voor de rest goed bezig, maar nog even de extra aanbeveling aanhouden wat mij betreft.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik had nog een paar punten waar de wethouder niet of niet helemaal op ingegaan is. De CISO, die heeft een rol om in de organisatie zijn kennis neer te zetten, maar de CISO werkt hard en hem moet ook, vind ik, gefaciliteerd worden in het continue ondersteund worden van buitenaf in kennisoverdracht en die moet goed voor hem beschikbaar zijn zodat hij het gevoel heeft dat hij ook in zijn vak toch blijft, niet alleen maar loopt te tobben in de organisatie. Dat is één. Een tweede is, per half jaar, heeft hij toegezegd, maar ik wil graag die punten in de jaaragenda benoemd zien. Is dat maar, is dat mei, is dat juni? Dus graag even wanneer per half jaar komt het? Dan kunnen we dat ook in de agenda goed rekening mee houden. Dan hoop ik graag van u te horen dat u het doorneemt in het college en in ieder geval aan de concern controller meegeeft dat, in het kader van het weerstandsvermogen, de berekening van de IT-risico's nader gespecificeerd worden zodat we ze kunnen relateren aan de risico's die beschreven zijn. Dan ga ik even naar college Rutten. Frappant dat hij zei, niet zo veel pagina's, want ik heb al die bijlagen doorgelopen en het trof mij dat ze de meeste zo beknopt waren. Dus voor het eerst dacht ik van, hier is nauwelijks te veel tekst gemorst in de beschrijving van de complexiteit van vandaag en de stappen die gemaakt moeten worden. Dus collega, ik vond juist deze keer dat ik dacht van, hè, hè, men heeft niet alleen maar geschreven, maar ook

geprobeerd puntig te zijn en vooral in goede overzicht dat zichtbaar te maken, bijlage van soms maar één pagina. En mijnheer Gün, ik weet niet welke cabaretgroep dat was, maar die zei het zo mooi, dit is het spel, zo zijn de regels en zo wordt het gespeeld. Nou, als je met die drie stappen ons per half jaar kunt uitleggen hoe het elke keer weer gespeeld wordt, dan blijven wij volgens mij ademloos meelopen in het proces van optimalisatie van...

Wethouder Botter: Wij spreken dezelfde taal.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Het was Niet Uit Het Raam, want ik herken die tekst. Mijnheer Botter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ga het, denk ik, zo aanpakken dat ik even dit verzoek van hoe we dat rapporteren het beste kunnen doen in de staf van komende maandag bespreek. Voordat we dat dan gaan invullen en helemaal gaan uitwerken, zal ik met het opzetje eerst even bij u komen om te kijken of dat een manier is die werkt voor u. Dus dat lijkt me verstandig. Wij hebben in ieder geval...

De voorzitter: Er is een interruptie van de heer Gün.

De heer Gün: Om daar alvast in mee te willen denken en een handreiking te doen, alstublieft geen micro-management. Dat is de taak van het college. Wij zitten hier om op hoofdlijnen te besturen en soms vanuit het echt mee willen denken en helpen, vallen we misschien soms in details, maar hou het alstublieft op hoofdlijnen.

Wethouder Botter: Ik waardeer ook die zelfreflectie. Het punt is dat ik zal zorgen dat we het gewoon echt op de manier ook gaan doen zoals u het net heeft gezegd. Ik weet het niet meer allemaal uit m'n hoofd, maar gelukkig staat het op de band. Dus, ja, we gaan ook koffie drinken, maar we kijken gewoon de band ook nog even na van hoe we dat kunnen doen. Ik denk dat dat een goede werkwijze zou kunnen zijn die we kunnen gebruiken en dat leg ik eerst dan nog even aan u voor. Het liefst ga ik toe, op een gegeven moment, naar de reguliere rapportages op de daarvoor beschikbare momenten, dus voor -en najaarsnota, zodat we dat gewoon daar in meenemen. Verder, de risicoparagraaf rondom financiën, dat zal ik doorgeven aan Concern Control en dat gaan we na hoe we dat gaan regelen zodat we dat ook inzichtelijk hebben en daarmee ook voor de toekomst steeds een duidelijker beeld hebben van wat er op ons afkomt. Ik herinner mij nog de discussie daarover ook in de begroting van vorige week. Wat betreft de partijen die gebruik maken van de digitale diensten en data die wij hebben, dat zullen wij inventariseren en dat zullen wij beschikbaar stellen, want het kan niet zo zijn dat u daar inderdaad al meer dan zes jaar op moet wachten. Dus, volgens mij zijn dat mijn toezeggingen die ik kan doen. De SiSo kapselen wij heel bij in, in de organisatie. Niet dat die geïsoleerd raakt, maar dat die ondersteund wordt van alle kanten die nodig is om zowel als spin in het web naar buiten als naar binnen ervoor te zorgen dat iedereen in dit proces wordt meegenomen.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Want, mijnheer de wethouder, u erkent het risico van deze stand alone functie, ook al wordt die in de organisatie geborgd.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Als ik daarmee u een plezier kan doen door dat te erkennen, dan erken ik dat graag.

De voorzitter: Dit onderwerp hing van de kopjes koffie en meedenken aan elkaar. ICT heeft nog nooit zo warm gevoeld, als een warm bad. Over koffie, zo is het wel, mijnheer Rutten. De rondvraag, laten we die even doen.

De heer...: Voorzitter, de heer Botter wil graag de rondvraag.

De voorzitter: Ja, we gaan voordat we koffie gaan drinken, gaan we nog even de rondvraag voor de heer Botter doen. Wie heeft er een rondvraag voor de heer Botter? Mijnheer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Die is ook schriftelijk ingediend. Kort geleden is de Nationaal ombudsman in het licht van de constatering dat de samenleving voor veel burgers te ingewikkeld is geworden, gekomen met een voorstel dat iedere gemeente een balie zou moeten inrichten waar de burger met alle vragen terecht kan, niet alleen dus vragen over gemeentelijke kwesties. Ik heb drie vragen voor de wethouder. Heeft de wethouder kennis kunnen nemen van het voorstel van de Nationaal ombudsman? Zo ja, dat is vraag twee, wat is zijn eerste reactie op dat voorstel? Vraag drie is: is de wethouder bereid een discussienotitie op te stellen over de vraag hoe één en ander in Haarlem gerealiseerd zou kunnen worden inclusief een inschatting van de daarmee gemoeide kosten? Dank u wel.

Wethouder Botter: Deze discussie heeft ook recentelijk weer plaatsgevonden in de Commissie Samenleving, dus dat wil ik daar even aan voorafgaand zeggen, waarbij het vooral ging over de vraag van de relatie met een ombudsfunctie al dan niet. Kijk, wij hebben, de discussie hier in Haarlem hebben wij op in andere leest geschoeid. We hebben dat op een andere manier ingericht, niet met één vaste balie of één vaste contactpersoon of club die dan mensen hierin helpt, maar wij doen dat langs verschillende wegen. We hebben het sociaal wijkteam, we hebben het CJG en we hebben op een aantal andere manieren de informatie, naar ons idee, geregeld. Of dat nou de meest juiste en de meest adequate is, daar willen we heus wel naar kijken, maar we zijn ook inmiddels bezig met het AEF-rapport waarin staat hoe we kunnen kijken of we het CJG en het sociaal wijkteam meer samen kunnen brengen, hoe we meer kunnen zorgen dat die informatiefunctie op één centrale plek in de buurt en de wijk terecht komt. Dus mijn voorstel is om in ieder geval even deze ontwikkelingen af te wachten en dan te kijken of, als we in het voorjaar met elkaar daarover komen te spreken over de uitkomsten van het AEF en de opvolging van een aantal van die maatregelen die daarin staan waaronder dus ook die betere samenwerking tussen CJG en sociaal wijkteam en zorgen dat burgers beter weten waar ze terecht kunnen, dat we dan kijken of dat wel of niet voldoende is. Dus dat zou mijn antwoord zijn.

De voorzitter: Verhelderende vragen?

De heer Sepers: Ja, op zich lijkt mij dat een prima benadering. Maar bent u dan ook bereid in dat proces steeds even na te gaan of datgene wat de ombudsman bedoelde, of dat op die manier inderdaad naderbij komt?

Wethouder Botter: Maar kijk, dat ben ik sowieso. In het kader van mijn functie als wethouder Jeugd ben ik nu bezig met het laten maken van een infographic om te laten zien: hoe is nou de toegang tot de jeugd en de jeugdzorg georganiseerd. Het feit dat we er nu weer een partij naast zouden moeten gaan zetten om duiding te geven aan waar je moet zijn als burger, vind ik eigenlijk de verkeerde weg. Ik zou heel graag aan de hand van zo'n overzicht eens willen kijken: waar zit nou de overlap en waar kun je nou zorgen dat je daar partijen tussenuit gaat halen die misschien niet meer nodig zijn of het met elkaar beter kunnen samenwerken. Dus het plaatsen van een soort gidsfunctie of een vraagbaakfunctie bovenop hetgeen wat er al is, ik weet echt nog niet of dat de juiste weg is.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder.

De heer Sepers: Ik weet het ook niet, maar mijn vraag was: is het een weg?

Wethouder Botter: Laten we eerst met elkaar die discussie voeren in de lijn zoals ik hem net geschetst heb. Wij staan open als college om dan met u van gedachten te wisselen of dat de juiste weg is.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Eerst een definitie voor rondvragen: kort, eenduidig met een kort antwoord. Mijnheer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Dank u wel. Ik had een vraag gesteld over de nieuwe gemeentesecretaris die, zoals de heer Botter al gezegd heeft, aanstaande is. Het is een belangrijke functie in de organisatie als hoogste ambtelijke baas. Dat is ook altijd een goed moment om dan weer even stil te staan bij, laat ik zeggen, de specifieke missie waarmee je zo'n persoon op pad stuurt. Ik neem aan dat de persoon geworven is op basis van een standaardprofiel gemeentesecretaris, maar het is natuurlijk goed om te kijken: wat zijn nou de issues in de organisatie die we de komende jaren opgelost willen zien? Wat zijn nou de specifieke taken die we zo iemand dan meegeven? Ik vroeg me af of er een moment ontstaat om ook in deze commissie of in de raad om daarover met elkaar van gedachten te wisselen? Wat zien we nou als de grote issues in de organisatie van de gemeente Haarlem op dit moment? Hoe kunnen we dat gebruiken om, laat ik zeggen, ook de opdracht voor deze nieuwe gemeentesecretaris goed scherp neer te zetten?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Ik wil niet heel vervelend doen, maar er zit wel natuurlijk een strikte scheiding tussen de rol van de raad ten opzichte van de gemeentesecretaris als wel de directeur van de ambtelijke organisatie en de eerste adviseur van het college. Als je kijkt naar het, ik weet niet of u kennis heeft kunnen nemen, want het was gewoon een openbaar stuk, het functieprofiel van waarmee we hebben geworven of waarmee het bureau heeft geworven, dat is eigenlijk, denk ik, een heel erg evenwichtig beeld en beschrijving van hoe Haarlem er op dit moment voorstaat, met welke zaken we worstelen, zaken die goed gaan en zaken die minder goed gaan. Dat heb je echt nodig al aan het begin, aan de voorkant wil je iemand gaan werven zodat die persoon in ieder geval niet op een gegeven moment het idee heeft van: er is mij een heel mooi verhaal beloofd en nou zit ik hier en dan wil ik eigenlijk weer weg want het komt niet overeen. Dus, volgens mij, heeft u het profiel gezien? Nee. Oké.

De voorzitter: Het staat op mijn Facebook pagina als u het nog wil nalezen.

Wethouder Botter: Het is misschien goed om daar nog eens naar te kijken en dan te zien of u daar nog verder andere accenten voor heeft, want volgens mij wordt u op uw wenken bediend als het gaat over de manier zoals wij een beschrijving hebben gemaakt van de situatie zoals die in Haarlem is en wat de opgave is voor deze persoon voor de toekomst. Hij is ook in overleg met de OR tot stand gekomen, de OR heeft ook naar het profiel kunnen kijken. Dus volgens mij is er verder geen reden om dat hier te behandelen. Natuurlijk zal de desbetreffende persoon op het moment dat hij of zij benoemd is met u ook gaan kennismaken en het oor te luisteren leggen van wat u belangrijk vindt en hoe u vindt dat het gaat.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Verder nog een rondvraag voor de heer Botter? Dan mag u, u mag naar huis. Fijne avond. Ik zie de commissie graag terug om 21:55 uur hier.

12. 21.00 – 21.15 uur Pauze

13. 21.15 uur Evaluatie Project Lelie (JW)

De voorzitter: Hartelijk welkom terug bij deze commissievergadering van de Commissie Bestuur. We gaan verder, we hebben zojuist koffie gedronken, we hebben dus even pauze gehad. Hij was heerlijk en wij zijn nu aanbeland bij agendapunt 13, 'Evaluatie Project Lelie'. Wie mag ik hierover als eerste het woord geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Mijn fractie is blij met deze evaluatie. In eerste instantie waren wij kritisch. Nu, ook met die schriftelijk sociale componenten een plaats heeft gekregen middels de service van de week Cronjé van 1A, kijken wij anders tegen de zaak aan. Uit informatie uit onder andere het steunpunt blijkt dat er, nou, het is nog wel één punt, dat er, het gaat dus goed, er wordt minder huur betaald, er is goede ondersteuning aan de burgers. Alleen uit informatie uit het onder andere het steunpunt blijkt dat er nu partijen zijn die vastgoed te kopen in de wijk waarvan niet vaststaat of die helemaal zuiver op de graat zijn. Dat weet, als het goed is, de ambtelijke top ook. Daar heb ik dus enkele vragen. Wordt standaard de Bibob toegepast bij vastgoedtransacties en verdachte transacties? Wat doet de gemeente nog meer om deze vormen van potentiële ondermijning tegen te gaan? Er zat ook nog ergens zo'n zin te lezen dat er meer fietswrakken zijn dan meer bewoners. Die opmerking kan mijn fractie niet helemaal plaatsen. Meer fietswrakken door meer bewoners, staat in het stuk. Nee, door meer bewoners zijn er meer fietswrakken. Het is goed verder dat het splitsen van woningen in de wijk is gestopt, maar het einde is nog niet in zicht. Voor de sluitingsdatum van het stoppen van de aanvraag voor splitsingsvergunningen zijn er nog heel veel aanvragen gedaan, heeft het college een overzicht van het aantal en aard van deze vergunningen? Dan voor het vervolg: Actiepartij is het eens met drie jaar verlengen van dit project, het woonsprekkuur mag worden uitgebreid naar andere wijken en dus de vastgoed aankopen zien wij toch graag minimaal een KVK-check, zeker Bibob et cetera. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Mijnheer Trompetter die haalt mij de woorden uit de mond. Ik vind het stuk goed en helder geschreven. Ik snap nu ook waarom het probleem zo hardnekkig is. Er zit heel weinig jargon in het stuk. Het enige wat ik heb moeten opzoeken en niet kunnen vinden is signature evenement. Ik weet nog steeds niet wat het is, ik heb in de Oxford Dictionary heb ik gekeken, het Amerikaanse woordenboek, maar dat zal de burgemeester ongetwijfeld weten. Verder ben ik het eens met de Actiepartij dat problemen ligt bij vastgoed en doorverkoop. Ik heb bij !WOON een verhaal gehoord van, hadden ze eindelijk een malafide verhuurder weg en toen werd het pand gekocht door iemand die zeer bekend was in Amsterdam, lid was van een bekende criminele organisatie, dus eigenlijk van de regen in de drup. Daar zit dus de Achilleshiel, ook omdat veel mensen kopen daar meerdere woningen op en wij kunnen de zelfbewoningsplicht zoals we bij nieuwbouw met overeenkomsten met projectontwikkelaars wel kunnen eisen, die kunnen we niet opleggen in een bestaande buurt. Dat is dan ook mijn vraag aan de burgemeester: ik zie de enige mogelijkheid om daar wat aan te doen is via het bestemmingsplan. Dus is er om één of andere manier mogelijk omdat malafide vastgoedeigenaren meerdere panden opkopen, is er enige manier mogelijk om dat aan banden te leggen? Verder heb ik natuurlijk ook dezelfde vraag als de Actiepartij: als er transacties zijn, voorbeeld wat ik geef van de Stichting !WOON, een welbekende crimineel koopt een pand op wat een malafide verhuurder heeft moeten verlaten, dan raak je van de regen in de drup. Dus dat is de Achilleshiel zoals ik het de notitie analyseer. Verder ben ik het ook van harte eens met drie jaar verlenging. Ik vind dat er op een aantal punten

heel goed gewerkt is. Maar nogmaals, op dat ene punt is het misschien werken tegen de klippen op, dus misschien heeft de burgemeester handvatten om daar toch nog wat juridische maatregelen of wat dan ook te treffen om dat een halt toe te roepen, die vastgoedtransacties van malafide eigenaren.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Ja, mijnheer Van den Doel, u bent echt aan de beurt. Gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Ook GroenLinks is blij met wat er gebeurd is met Project Lelie. Het nadeel van de derde persoon die hier mag spreken is dat mijn vragen zijn weg. Ik heb er nog wel eentje waar ik wel over zou willen laten nadenken, is: je ziet dat het eerste jaar was vrij succesvol, het tweede jaar was iets minder succesvol met betrekking tot het aantal geconstateerde oplossingen op problemen. Dus het laaghangend fruit is weg. Het is nu wel een termijn van de lange adem en het is, denk ik, wel de vraag die we moeten stellen is: we gaan deze drie jaar nog door, wat GroenLinks betreft, omdat we willen het vooral nu niet afbreken, maar het is misschien wel interessant om ook te kijken of we het over drie jaar niet in een andere wijk kunnen doen, want er zijn wel meer hotspots in Haarlem die zo'n methode als deze, die zich in onze ogen behoorlijk heeft bewezen, uit te zetten. Dus dat was mijn laatste ding.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik wil toch zorgen dat mijnheer Van den Doel wat meer aan het woord is nog. Zijn voorstel om ook in een andere wijk te beginnen. Dit is een wijk waar, dat beschrijft het stuk ook, criminaliteit en ook georganiseerde criminaliteit wortel heeft geschoten. Ik vind dat we die strijd nooit moeten opgeven. Ik zou eventueel als er ook in een andere wijk een probleem speelt het ook willen uitbreiden naar andere wijken, maar we moeten nooit en te nimmer ondermijning in welke wijk van Haarlem dan ook toelaten. Dus ik, als er over drie jaar nog steeds daar georganiseerde criminaliteit is op enige schaal, dan vind ik ook dat we het project moeten doorzetten. Voortzetten. Dat ook, mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u. Ja in principe wel maar ik zie ook dat we bescheiden middelen hebben en we niet zomaar elke wijk een post kunnen uitzetten die dit soort dingen tegengaan. Dus we moeten prudent met de middelen die we hebben omgaan en dan zullen we soms keuzes moeten maken. In principe ondersteun ik uw betoog, maar ik zie ook dat we niet in elke wijk waar dit aan de hand is daar een post kunnen openen, want dat kunnen we op dit moment gewoon niet financieren.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: De regioburgemeesters, dus als ik de krant goed heb gelezen, die zien hetzelfde probleem als u, dat er een tekort is aan mankracht. Die zeggen ook: geef niet op, geef ons meer geld, geef ons meer mankracht. Er is ook een groot project nu gestart tegen ondermijning vanwege het doodschieten van een advocaat. Een tweede advocaat is zwaargewond geraakt. Dan zou ik aan GroenLinks willen vragen om de regioburgemeesters richting Den Haag via een Tweede Kamerfractie te ondersteunen, dat de politie echt meer geld krijgt om mankracht te werven en inlichtingen die de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit meer kracht kunnen geven. Is daar de heer Van den Doel het mee eens en wil hij de GroenLinks-fractie in de Tweede Kamer ook vragen?

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel u bent opgewaardeerd tot Tweede Kamerlid, gewoon.

De heer Van den Doel: Ja, dank je, dat is fantastisch. Nee, ik bedoel, we hebben het over een, ik zeg het wat voorzichtig, relatief nieuw fenomeen dat zich zo sterk voordoet. Dat heeft in het verleden zich wat minder pregnant getoond. We zien het steeds vaker oppoppen dat de onderwereld steeds meer met de bovenwereld verweven raakt. Dus ik denk: ja, dit is een toenemend probleem en dat kan je alleen maar oplossen door daar toenemend op actie te voeren. Dat betekent dat er meer geld heen moet. Dat ondersteun ik zeker, maar ik denk dat we binnen het gemeente Haarlem soms ook moeten erkennen dat we moeten roeien met de riemen die we hebben. Dan moeten we verstandige besluiten nemen. Dat is waarom ik dit even naar voren heb gebracht.

De voorzitter: Ja, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Laatste vraag. Bent u het met de SP eens? U constateert: dit is vrij recent. Bent u het met de SP eens dat het probleem eigenlijk is ontstaan sinds VVD'ers minister van Justitie en Veiligheid zijn?

De heer Van den Doel: Mijnheer Garretsen, u moet niet naar de bekende weg vragen.

De voorzitter: Oké. Mijnheer IJsbrandy, u had een interruptie? U heeft de keuze tussen een termijn of een interruptie. Ik maak het heel makkelijk voor u. Oké, mijnheer Trompetter, die van u is een interruptie. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Mijnheer Van den Doel, u zei dat het probleem van het vastgoed iets van de laatste tijd is. Ik wil dat graag bestrijden. Ik heb dat toch veel eerder meegemaakt, in de jaren 90 al en dat heb ik toen al aangegeven, alleen hebben we er nooit wat mee gedaan.

De voorzitter: En uw vraag is? Dank u wel, mijnheer '...'

De heer Trompetter: Moeten we daar op terugkomen?

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, ik neem aan dat u een interruptie heeft in dezelfde trant. Weet u wat, gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Dank u, voorzitter. Toch?

De voorzitter: Oh, want u was nog niet klaar?

De heer Van den Doel: Nee, ik wou wel antwoord geven op de interruptie.

De voorzitter: Oké, gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Dat laat ik me niet ontnemen, voorzitter, neem me niet kwalijk. Ik maak er vol gebruik van, van dit. Ik zal op de tijd letten. Nee, ik beschouw de jaren '90 nog als redelijk recent. Het is aan de andere kant ook wel weer 20 jaar terug, dus dan kan je je afvragen: wat is recent? Maar het is wel iets wat we, met name nu, steeds meer zien en steeds meer willen adresseren en we dat ook steeds meer zullen doen. Maar we zijn niet onbeperkt in onze middelen.

De voorzitter: Goed. Mijnheer Linder, een interruptie of termijn? Nou, dan geef ik het woord aan mijnheer IJsbrandy, die wil zijn termijn. Gaat uw gang.

De heer Ijsbrandy: Ik wilde graag nog iets aan toevoegen. Ik denk dat Project Lelie een interessante pilot eigenlijk ook is. Het is natuurlijk niet zo dat alle bad guys in Haarlem alleen maar in die wijk zich op zullen houden. Maar wat je hier ziet, is als dat je zo'n intensieve aanpak loslaat en je haalt alle diensten erbij die daar een rol in kunnen spelen en die wisselen informatie uit, versterken elkaar et cetera, dan kun je tot een bepaalde effectiviteit komen die bij een gefragmenteerde aanpak wellicht moeilijker te bereiken is. Wat ook heel positief is, is natuurlijk ook, door wat de heer Trompetter ook net zei, ook de positieve kant is toegevoegd. Niet alleen maar het zoeken naar de rotte appels maar ook het bieden aan service en hulp aan bewoners om een betere leefomgeving, lagere huren et cetera te bereiken. Maar wat ik nog wel een beetje mis in de evaluatie, is: wat hebben we nu geleerd van deze proef? Dan gaat het om thema's die ook in de rest van de stad toepasbaar zijn. Ik ben het eens, we kunnen niet natuurlijk deze intensieve aanpak wijk voor wijk gaan toepassen, waarschijnlijk, maar je kunt waarschijnlijk wel een aantal punten uit deze aanpak licht, uit deze pilot die buitengewoon effectief zijn gebleken en waar je ook thema's in kan herkennen. Bijvoorbeeld, pandjesbazen of noem het maar op, of huurders helpen met het bereiken van realistische huren. Dus je zou kunnen zeggen: op die specifieke speerpunten gaan inzetten, maar dat dan ook stadsbreed toepassen zodat ook iedereen daarvan kan profiteren en niet alleen deze wijk onder het vergrootglas blijft liggen wat misschien nodig is nog gedurende enige tijd, maar waarvan je toch ook hoopt dat het een keer kan ophouden.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ook wij zijn heel blij met de bevindingen ook van dat project. Ook complimenten voor het duidelijke verslag, ik heb het gevoel dat ook de burgers ook dat, ik het goed kan lezen, dus de burgers dan ook. We staan ook positief tegenover voor een uitbreiding, het liefst een uitbreiding en niet in principe een verplaatsing, want we vinden: je moet de druk erop houden, want anders is het net zo een beetje als je slaat op een kurk en die komt aan de andere kant komt het weer omhoog. Maar we begrijpen ook wel natuurlijk van GroenLinks: je hebt maar bepaalde beperkte middelen. Ik begrijp uit de stukken dat zijn € 140.000. En dan valt mijn vraag van: als ik het zo lees, dan in eerste instantie begon ik bijna te watertanden, ik dacht: jeetje, wat wordt er veel geld opgehaald, en dan zie ik: maar het kost ons € 140.000? Dus ik vraag mij even af: is ergens een mogelijkheid, of is het niet gewoon zo dat wij eigenlijk veel geld uitgeven waardoor het Rijk nou uiteindelijk heel veel geld opstrijkt, doordat ze er weet-ik-niet-wat voor mooie auto's afpakken en allemaal dingen, de Belastingdienst gaat er flink wat geld binnenhalen, en de gemeente Haarlem moet er in principe voor dokken. Is er niet ergens een mogelijkheid om of ergens een, weet ik niet, een deal te sluiten of ergens ervoor te zorgen dat er ook een beetje een evenwicht ontstaat waardoor niet gewoon al het geld wegzwemt en wij alleen maar met de kosten overblijven? Of vergis ik mij en gaan wij daar ook zelf ook wat geld innen erbij?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: U realiseert zich wel dat je niet aan de ene kant kan zeggen: als wij iets handhaven, dan gaat het geld naar de andere kant. We kunnen dat niet op de andere manier zeggen, dan kan de ander zeggen: als wij extra geld krijgen moeten we het ook weer afstaan. Dus ik vind die redeneringen altijd vrij lastig, dat de inspanning die je als gemeente moet doen en daar komt een bepaald rendement uit, dat dat altijd terug moet vloeien naar de gemeente omdat het ook standaard bij je taken hoort die je moet doen. Ik vind het dan altijd een intrigerend idee wat ik graag aanhang, maar ik zie ook dat het vervelende effecten kan hebben, namelijk dat men ook kan zeggen: u verdient heel veel, dat willen wij nu hebben, omdat wij er ook wat aan doen.

De voorzitter: Ja, mijnheer Linder, gaat uw gang.

De heer Linder: Maar toch denk ik: als wij € 140.000 uitgeven, die we dus niet gewoon op de plank hebben liggen en gewoon het Rijk heel veel geld opstrijkt. Wij geven het Rijk daarmee ook de mogelijkheid om de Belastingdienst om daar zijn acties in te doen. Het is, natuurlijk levert het ons een buurt op die iets leefbaarder wordt, maar toch zal ik toch graag willen zien of ergens een manier van dat geld wat binnenkomt ook aan de kosten kan delen van die wij hebben aan dat Project Lelie.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik ben benieuwd naar het antwoord van de burgemeester daarop, maar het gaat mij in eerste instantie om de mensen en in tweede instantie pas om de opbrengst.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik vind dat de overheid, of dat nou provincie, waterschappen, Rijk of gemeente is, die hebben de plicht om misdrijven en fraude te bestrijden. Je kunt niet zeggen: het Rijk verdient er veel geld mee, dus wij als gemeente laten onze plicht maar na. De regioburgemeester en ook de burgemeester van Haarlem die heeft daar een speciale verantwoordelijkheid in en die heeft de wet hem gegeven. Die verantwoordelijkheid dient hij waar te maken van de SP en de SP vindt dus dit project hartstikke goed en het interesseert de SP minder wie daar geld mee verdient. Wat voorop staat: misdrijven moeten worden bestreden, fraude moet worden bestreden en de leefbaarheid van de buurt moet worden verbeterd.

De voorzitter: Ja.

De heer Linder: Nou, ik wil even hier, volgens mij ontstaat hier een beetje een verkeerd beeld. Want wat mij betreft mag het hele project voor heel Haarlem gelden, dus gaan we heel Haarlem de ronde doen dus, we zijn heel enthousiast erover. Het enige wat ik gewoon iets dacht van: ik baal ervan dat ik er zelf € 140.000 voor betaal en een ander er gewoon met het geld vandoor gaan.

De voorzitter: Bij parkeren hebben we daar een oplossing voor gevonden. Bij parkeren hebben we het gefiscaliseerd, dus misschien zit daar nog een oplossing in. Is een beetje hetzelfde verhaal. Mijnheer Sepers, u was nog niet aan de beurt geweest. Gaat uw gang.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Kort geleden hebben we een hele interessante raadsmarkt Ondernijning gehad waar een presentatie was, ook over het Project Lelie. Ik wil zeggen dat ik zeer onder de indruk was van de commitment van de mensen die in de dagelijkse praktijk dat project uitvoeren. Daarvoor alle complimenten. Ik hoop dat u die ook wil overbrengen. Als ik nou kijk naar deze evaluatie, wat we daaruit leren is dat je daar meer tijd voor nodig hebt dan oorspronkelijk voorzien. Dat is op zich niet zo gek, want projecten van wijkverbetering, ik noem het een project van wijkverbetering, die kosten tijd en die kosten misschien ook wel permanente aandacht. Dus wij zijn van harte, ondersteunen wij het voorstel om drie jaar, in ieder geval drie jaar, verder te gaan. Ook dat de Cronjé 1A met Stichting !WOON et cetera doorgaat zijn we heel erg blij mee, maar ook die gebiedsvisie die dan ontwikkeld gaat worden. Ik vind, eerlijk gezegd, drie jaar voor € 140.000 vind ik heel weinig geld. Als we, wat dat betreft, zou ik vanuit de PvdA naar voren willen brengen dat als we gaan nadenken over hoe we in de toekomst onze stad willen verbeteren, dat we inderdaad naar meer wijken gaan kijken waar je dit soort aanpakken zou willen zien en dat je, ik zou wel eens van de burgemeester willen horen welke wijken zich, in zijn visie, voor een volgende Project Lelie-aanpak zou lenen. Die middelen, het zijn op zich, denk ik, toch beperkte middelen voor een enorm belangrijke, structurele ontwikkeling van onze stad. Daar moeten we ook bereid zijn om ruimte voor te vinden. Dat kan bijvoorbeeld

een leuke discussiepunt worden bij de kadernota of later bij de herijking, maar dat zien we dan wel. Maar wij zijn heel enthousiast over dit project en de voortzetting daarvan en willen zoveel mogelijk andere wijken in de stad ook in de vaart der volkeren opstoten wat deze aanpak betreft. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. U heeft een interruptie van de heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Mijnheer Sepers, bent u het met mij eens dat met het geld wat we hier inzetten zeker tot verbetering van woningen en het helpen van huurders, dat dan het verbeteren van de wijk niet betaald wordt door gemeente Haarlem maar door de partijen die het zouden moeten doen, namelijk bijvoorbeeld huiseigenaren. Namelijk bijvoorbeeld huiseigenaren, dus door de ondersteuning gaan derde partijen de wijk helpen verbeteren in plaats van wij. Daarom kost het maar € 140.000.

De heer Sepers: Dat is toch prima?

De voorzitter: Oké. Is iedereen aan het woord geweest die aan het woord wilde komen? Dan geef ik nu het woord aan de burgemeester. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Heel hartelijk dank voor de brede steun en de waardering die geuit is. Ik zal het zeker ook doorgeven. Begin ik bij deze al mee aan de mensen die daarbij betrokken zijn, dat zijn er best aardig wat. Het is gewoon goed dat we zien dat dat ook gewaardeerd wordt. Mooi. Ten aanzien van een aantal van uw aandachtspunten, misschien ook goed om het nog even langs te lopen. Het vastgoed, dat is inderdaad een probleem, het wordt duidelijk beschreven. Het idee om daar met Bibob iets mee te doen, in directe zin kan dat niet, want het gaat normaal gesproken om transacties tussen twee particulieren waar wij geen specifieke rol bij hebben. Het enige wat, denk ik, wel zou kunnen, dat is, want je kunt namelijk zo'n onderzoek doen, een Bibob onderzoek, daar gaat het eigenlijk om, en vervolgens het verstrekken van een vergunning, kun je afhankelijk maken van dat daar geen contra-indicaties uitkomen. Dat zou misschien ook bij bouwvergunningen kunnen. Maar goed, dat is natuurlijk maar heel beperkt in deze wijk, want er wordt niet zo heel veel gebouwd. Maar daar zou je wel wat mee kunnen, maar niet bij transacties op zich. Wij vinden het ook wel de moeite waard om te kijken: zijn er andere manieren om daar toch invloed op uit te oefenen? In ieder geval hebben we door te zeggen: die splitsingen die, als je die vergunning-plichtig maakt en zegt: daar gaan wij niet mee akkoord, in ieder geval niet bij voorbaat, dan moet je echt een heel goed verhaal hebben. Ik denk dat dat in ieder geval een hele goede is, want het is echt een manier waarop je de leefbaarheid van een wijk onder druk zet, bovendien wat gebruikt wordt om maximaal te profiteren van een woning, zo min mogelijk ruimte voor zo veel mogelijk huur beschikbaar stellen.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ik zou ook op prijs stellen als u een keer zou willen kijken of zou willen laten kijken naar wat voor mogelijkheden een bestemmingsplan zou kunnen bieden, want dat is dan, ik heb van tevoren even voor deze vergadering even met een ambtenaar gepraat en al pratend kwamen we erop uit dat er misschien de enige mogelijkheid is om bijvoorbeeld nog een zelfbewoningsplicht in te voeren of dat soort dingen die.

Burgemeester Wienen: Dat kan. Er zit ook wel, overigens, een nadeel aan, vind ik zelf. Maar dat kan, en in een aantal gemeenten wordt daar nu meegewerkt. Maar goed, je hebt sowieso al bestaande rechten en daarnaast op zichzelf is het verhuren op een reële manier is natuurlijk ook niet iets verkeers. Maar het misbruik wat er van gemaakt wordt, dat is het kwalijke. Hoe dan ook, elke manier om daar iets aan te doen, moeten we, denk ik, bekijken en voorkomen dat we verzanden in een stuk bureaucratie waar een hoop mensen ook weer

ellende van hebben, want als je overal vergunningen voor gaat vragen, dat kost ook weer een heleboel geld. Maar we zijn het volstrekt eens over de bedoeling. Het gaat om het sociaal functioneren van zo'n wijk en niet om het zo makkelijk mogelijk, zoveel mogelijk geld verdienen, vaak over de rug van mensen met een laag inkomen. Dus ook over dat verhaal van splitsingen, er werd gevraagd om een overzicht, ik weet niet of we dat hebben en hoe ingewikkeld dat is, maar ik zal in ieder geval even natrekken of wij dat kunnen nagaan, dat beeld. Een signature evenement, ik moet eerlijk zeggen dat ik zelf ook wel een beetje denk dat het in een zo leesbaar stuk een beetje een slip of the tongue is, maar het is inderdaad een technische term die kennelijk nog niet in de woordenboeken is doorgedrongen. Maar als je even op internet gaat zoeken, vind je werkelijk prachtige beschrijvingen over hoe vaak verbonden aan een goed doel mensen aan de ene kant hun eigen identiteit neerzetten en aan de andere kant hulp verlenen en zo, maar goed, ik zou zeggen: zoek het even op en je krijgt er prachtig beschrijving van. Op zich goed, maar misschien zijn er ook wel mooiere, Nederlandse woorden voor te vinden. Dan vraagt GroenLinks: hoe over drie jaar, zou je dan naar een andere wijk moeten gaan. Anderen zeggen: eigenlijk denken we niet zozeer een andere wijk maar kun je het, of althans, hier stoppen en dan weer daar verder gaan, maar je zou het moeten uitbreiden. Daar stuiten we wel een klein beetje op een probleem. In de eerste plaats denk ik dat als je het doet, moet je het goed doen en moet je ook een beetje lange adem hebben en laten zien dat de overheid niet even leuk bezig is en daarna weer vertrekt, maar consequent volhoudt en niet zomaar weer uit zo'n wijk weggaat maar er achteraan blijft zitten. Dat is, denk ik, ook een heel belangrijk signaal naar zo'n wijk. Ja, dank u wel. Het tweede punt dat is, er werd gezegd € 140.000 voor drie jaar. Dat is niet helemaal waar, drie jaar € 140.000, dus $3 \times € 140.000$. Dat zijn de kosten die wij maken. Maar wij mee werken samen met een aantal diensten, dus het is ook niet helemaal terecht: wij geven het geld uit en anderen die harken het geld binnen. Die zetten ook menskracht in en ook daar zijn kosten aan verbonden en halen ook geld binnen. Dat kunnen wij soms trouwens ook doen, ook voor ons geldt dat als wij bijvoorbeeld uitkeringsfraude vaststellen, dat wij daar ook gewoon financieel baat bij hebben als we daar een eind aan kunnen maken.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Linder.

De heer Linder: Ik zou daar wel graag een overzicht willen hebben van wat dan onze inkomsten daarin zijn. Want ik denk dat dat voor de discussie namelijk over eventueel verlengen of eventueel weet-niet-wat, dat dat...

Burgemeester Wienen: Is dat misschien goed om eerst eventjes het hele verhaal te horen? Natuurlijk, het is ook voor ons ook mogelijk, althans, als we de administratie daarvan bijhouden, want soms komt dat dan weer binnen in een ander deel van de organisatie en de vraag is even of we dat bijgehouden hebben precies, maar ik geef toe, het zou wel aardig zijn als we niet alleen zeggen: de Belastingdienst heeft zoveel extra geïnd, maar wij hebben bijvoorbeeld ook zoveel besparing bereikt, bijvoorbeeld op uitkeringsfraude. Ik denk dat we ons wel moeten realiseren: het is een inspanning dus van meerdere partijen. Daar wordt geld geïnvesteerd. Wat wij met het Rijk in ieder geval overleggen, dat is bij de minister ook meermalen aan de orde gesteld: laten we kijken in hoeverre het mogelijk is om de verdienelementen die zitten in een stevige aanpak van ondermijning, om die in een soort bijna revolving fund of zo weer te kunnen gebruiken om de aanpak langer te laten duren. Toch nog eventjes om het in dat bredere kader van ondermijning te zetten: één van de dingen waar wij tegenaan lopen op dit moment, dat is: er is 100 miljoen beschikbaar gesteld voor ondermijningsaanpak. Dat is allemaal hartstikke leuk, maar dat is voor drie jaar. Als je in heel Nederland voor drie jaar projecten moet gaan doen, waar komen die mensen vandaan? Er zijn weinig mensen met een vaste baan die zeggen: daar ga ik werken en daarna sta ik weer op straat. Dus dat is lastig. Ze worden vaak uit bestaande diensten gehaald. Dat trekt ook de bestaande, bijvoorbeeld politieorganisatie, leeg. Of het wordt binnengehaald bij consultants, die

kosten hartstikke veel geld. Dus wij zeggen ook: als wij zouden kunnen komen tot meer structurele financiering, dan helpt ons dat om en die lange adem beter in de gaten te houden om de verdiensten die er zijn ook toe te laten vloeien aan continue bestrijding van die criminaliteit en om het effectiever te doen omdat datgene wat je in huis haalt, kun je ook langer inzetten en kun je ook vaste contracten geven. Dat is even een uitweiding, maar het gaat er dus, wat mij betreft, niet alleen om dat wij zeggen: wij kunnen ons geld als gemeente Haarlem misschien nog wel in twee wijken extra in gaan zetten. Want ook die andere partijen moeten die extra inzet plegen. U leest vast ook wel eens hoe het bij de Belastingdienst op het ogenblik gesteld is. Dat is een toch wat lastig verhaal, dus die, zo ongeveer iedere vergadering zeggen ze dat zij eigenlijk weinig extra's kunnen leveren. De meerwaarde zit hem wel in het gezamenlijk optrekken. Natuurlijk hebben wij een aantal dingen geleerd. Het belangrijkste wat we geleerd hebben is dat je het sociaal verbeteren van een wijk, het echt opknappen van een wijk en bestrijding van criminaliteit, dat dat heel goed hand in hand gaat. Sterker nog, dat alleen als je het op die manier doet, denk ik, dat je ook echt een kans maakt dat je blijvende resultaten boekt. Daar zit voor ons ook de muziek, vind ik. Want dat is en criminaliteit bestrijden en zo'n wijk gewoon weer beter laten functioneren, mensen zich beter laten thuis voelen in hun eigen wijk. Die combinatie is fantastisch en ik vind dat we elementen daaruit in ieder geval ook breder in Haarlem moeten inzetten. Want datgene wat we leren, wat we oppakken, kunnen we elders ook inzetten. Maar zo'n brede, gecombineerde aanpak is op dit moment, denk ik, heel erg lastig om te zeggen: dat gaan we gewoon op nog een plek doen, vanwege de kosten die daar voor al die partijen bij betrokken zijn. Maar we zijn in gesprek met het Rijk om te kijken: zijn er geen manieren om de inkomsten die er zijn te gebruiken om dit soort projecten te kunnen bestendigen en daar ook meer mee te gaan doen? Goed. Eens even kijken. Er zijn ook echt wel andere wijken waarvan ik denk dat je daar ook aan de slag zou kunnen. Aan de andere kant moeten we ook heel nuchter zijn. Deze wijk is niet voor niks uitgekozen. Hier was echt veel aan de hand op die schaal en in die combinatie hebben we, gelukkig, niet tal van dit soort wijken in Haarlem. Dat zou eerlijk gezegd ook wel heel erg droevig zijn als het wel zo was. Even kijken. Ik denk dat ik eigenlijk de belangrijkste vragen en opmerkingen op gereageerd heb.

De voorzitter: Dan heeft u nog een vraag van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. De best practices, of het geleerde, dus dat u zegt: in andere wijken is het niet zo erg als in deze wijk of liever gezegd, dit was een wijk waar de urgentie was. Zou je niet een afgeleide daarvan van wat je hebt geleerd, zou je dat niet wel kunnen toepassen op andere wijken? Want je hoeft niet gelijk met zoveel inzet als nu is gepleegd, maar de quick winst die je hebt, of zoals je wilt noemen in het Nederlands, het laaghangend fruit of de makkelijk te scoren kansen, die methode kan je wel eventueel inzetten op andere plekken zonder dat daar heel veel geld in hoeft te gaan.

Burgemeester Wienen: Zeker, die hoofdles waar ik het over had, dat is er eentje waar we natuurlijk ook kijken: wat kunnen we daar elders mee? Dat je tegelijkertijd het sociale element en het bestrijden van malafide gedragen en criminele activiteiten dat je dat hand in hand laat gaan. Er zijn andere wijken waar we ook bezig zijn met een wat andere projectmatige aanpak. We zijn in het Rozenprieel bezig. Alleen, wat dat betreft probeer je ook weer voor iedere wijk een gerichte aanpak te vinden die recht doet aan de problematiek zoals die in die wijk, in Rozenprieel heb je ook te maken met gewoon de hele funderingsproblematiek, met de huizen en de opknappen van huizen, maar die zijn vaak weer van corporaties. Dus dat zit toch weer anders. Iedere wijk probeer je op die manier met andere, soms ook andere samenwerkingspartners, te komen tot een aanpak die daar past. Zo intensief als hier, dat kunnen we, denk ik, op dit moment niet beloven dat we dat nog ergens anders ook kunnen gaan doen. Maar de lessen die we leren, die proberen we zeker breder uit te zetten.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik zou het op prijs stellen als zinnen als 'er zijn meer fietswrakken omdat er meer bewoners zijn', dat zie ik liever niet terug in die stukken. Dat geeft toch een bepaald soort idee, een bepaald soort van. Maar in ieder geval heel erg blij dat tegenwoordig het sociale en de repressie hand in hand gaan, dat de gemeente ook ziet dat dat op zich heel goed werkt.

Burgemeester Wienen: Los overigens even van het woord 'fietswrak': het is wel heel beeldend. Kijk, waar het om draait, dat is dat je in een wijk waar mensen niet in goede woonomstandigheden zitten, ook te weinig geld hebben, dat je ziet dat ook op straat zie je dat terug op allerlei manieren, en onder andere ook in het aantal fietsen wat daar gewoon staat en verloedert. Wat wij willen proberen dat is door het aanpakken van straten, van het openbaar gebied maar ook van woningen zorgen dat bewoners ook meekrijgen om samen ervoor te zorgen dat ook het openbaar gebied weer zo goed mogelijk functioneert. Volgens mij moeten wij in ieder geval wel de realiteit zien en beschrijven of dit, er is in ieder geval een simpele suggestie die hier niet is, van als er meer mensen zijn, heb je dus meer problemen. Dat is helemaal niet vanzelfsprekende zaak. Maar de combinatie van de sociale problematiek, lage inkomens, uitbuiting, dat leidt ook tot een verloederd straatbeeld. Dat is wat daar gezegd wordt.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Nog één zin. Mijn moeder woonde ook nog in die wijk. We weten als mensen bellen, bijvoorbeeld, om naar de gemeente om fietswrakken weg te laten halen, dat dat heel lang duurt voordat die ook weggehaald worden.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen gaat uw gang.

De heer Garretsen: Wij hebben met een aantal raadsleden hebben we !WOON bezocht dit voorjaar. Ik kan me herinneren dat toen door mensen van verhuurteam Amsterdam die in !WOON dus spreekuur houden dat die zeiden dat sommige criminelen in Amsterdam het heel moeilijk wordt gemaakt om daar nog onroerend goed aan te kopen en dat ze dat daarom in Haarlem doen. Ik zou misschien, ik zie hier naast mij ook mensen knikken, die herinneren zich dat ook. Het zou misschien aan te bevelen zijn om na te gaan op wat voor manier het ze dan in Amsterdam moeilijk wordt gemaakt.

Burgemeester Wienen: Ja, dat is één. Het tweede is, en dat is iets, toevallig heb ik daar vanmiddag nog contact over gehad of gesproken met vertegenwoordigers van ministerie van Justitie, het is vaak makkelijker om binnen een bepaald gebied op basis van een convenant informatie te hebben waardoor je bijvoorbeeld weet dat bepaalde mensen dat daar criminele antecedenten zijn, maar diezelfde informatie kun je buiten het gebied weer niet zomaar gebruiken. Waar wij het pleidooi voor voeren dat is dat we daar toch, met alle respect overigens voor privacy, maar toch dat wij iets makkelijker moeten kunnen beschikken, bijvoorbeeld als het nou gaat over mensen die in Amsterdam zo bekend staan en de voet dwars gezet worden, dan zou het toch wel heel erg treurig zijn als ze hier gewoon hun gang kunnen gaan omdat wij die informatie niet krijgen. Dus los even van dat wij kunnen leren van hun ervaring, moeten we ook proberen die informatie makkelijker beschikbaar te krijgen.

De voorzitter: Dank u wel. Is dit onderwerp voldoende besproken? Dank u wel. Even van de orde. We hebben nog, het is, we hebben nog een half uur. Ik wil echt om 23:00 uur eindigen. We hebben nog drie onderwerpen. 'Evaluatieonderzoek Horecaleges'. Zijn er mensen die daarover wensen te spreken straks? Kunnen we dat heel

kort houden? Want dan ga ik gewoon namelijk de agenda af. Hamerstuk. We kunnen hem gewoon overslaan en zeggen: nou. Maar dan komt hij ook niet meer terug, het is geen advisering, stukje bespreking. De vraag is: gaan we dat daadwerkelijk bespreken? Goed. Goed, we gaan het er heel kort even over hebben voor de mensen die daar nog iets over willen zeggen. Dan hebben we agendapunt 15, 'Toezegging burgemeester Wienen over boetes dak- en thuislozen'. Ik weet zeker dat daar wel iemand over wil spreken. Kan ook heel kort? Prima. Dan gaan we gewoon de agenda verder afwerken. Dus we gaan nu over naar het volgende onderwerp, even want ik wil namelijk ook even het evenementenbeleid bespreken, dus ik zat even te checken of daar tijd voor was, maar dat gaat lukken, als ik m'n mond hou.

14. 21.55 uur Evaluatie Onderzoek Horecaleges 2018

De voorzitter: Agendapunt 14, 'Evaluatie Onderzoek Horecaleges'. Wie wil daar het voortouw voor voeren? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Nu blijkt dat deze leges 100% kostendekkend zijn, kan Actiepartij instemmen met het bestaande beleid zoals dat wordt voorgesteld.

De voorzitter: Is het onderwerp hiermee voldoende behandeld? Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Sorry, maar ik moet zeggen, want anders kom ik niet meer terug in de fractie, over de horecaleges, dat we hebben al 3,5 jaar lang geleden aangegeven dat het voor iemand die alleen staat in de kroeg dat elke keer een nieuwe vergunning aan moest vragen, dat dat nu goedkoper wordt en dat het eindelijk na 3,5 jaar geschiedt. Daar zijn we ontzettend blij mee. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Wij zijn ook blij dat het voor de ondernemers wat goedkoper wordt.

De voorzitter: Mooi binnen de tijd, mijnheer Van den Raadt. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Wij sluiten ons daarbij aan. Het is alleen jammer dat het inderdaad zo lang geduurd heeft.

De voorzitter: U mag ook gewoon dat u gewoon niks zegt, dat mag ook gewoon. Maar dat schijnt heel lastig. U zegt gewoon helemaal niks? Chapeau. Prima. Blij. Burgemeester?

Burgemeester Wienen: Ik zeg ook niks. Ik ben ook blij.

De voorzitter: Nee? Oké, dus het onderwerp is voldoende behandeld.

15. 22.25 uur Toezegging burgemeester Wienen over boetes dak- en thuislozen (JW)

De voorzitter: Wij gaan door naar agendapunt 15, dat gaat over de 'Toezegging burgemeester Wienen over boetes dak- en thuislozen'. Ik wil hier graag mijnheer Trompetter het woord geven.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Bij deze dank aan de burgemeester voor zijn brief. Gezien in de brief ook nog sprake is van nieuw beleid wat ook nog in Amsterdam wordt gemaakt, lijkt het mij goed om het punt nog even ergens half op een actielijst te houden voor het geval dat er iets nieuws nog langskomt, want ik begrijp, het probleem van dat aan de ene kant weet te voorkomen dat daklozen boetes krijgen, aan de andere

kant wil je ook niet dat de daklozen het idee krijgen dat alles maar kan. Dus dat zijn twee kanten. Maar ik hou me aanbevolen, wij houden ons aanbevolen voor ieder idee wat dit zou kunnen helpen.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Oké, de brief zegt terecht dat de samenwerking tussen het veiligheids- en het zorg en sociale domein en daarmee de ruimte voor maatwerk hierbij stevig aanwezig moet zijn. In de brief wordt gesproken over een gerichte aanpak, wordt naar Amsterdam en Rotterdam verwezen. Dat kan preventief zijn, je zou bijvoorbeeld een Stem in de Stad als die 's avonds open is, dan scheelt het ook aan overlast. Boetes hebben inderdaad weinig zin, dus een gerichte aanpak, iemand die meerdere keren overlast veroorzaakt dat daar wat mee gebeurt. Maar dan moet je toch echt bij het sociale terrein terecht zijn, dus ik zou eigenlijk willen voorstellen om deze brief ook in de Commissie Samenleving te bespreken, want die is bij uitstek thuis over de inhoud en de mogelijkheden daarvan van gerichte aanpak. Ik zie gelukkig de heer Trompetter knikken.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Twee dingen. Als er strafbare feiten gepleegd zijn, kan OM afdoening mogelijk zonder rechtsgang verzekeren. Dus er wordt vanuit Amsterdam dat het altijd weer kantongerecht of de rechter moet, en de vraag is of dat moet, of dat het OM niet zo dat kan doen, wat ook weer zou betekenen dat die methode misschien wat beter zou werken om taakstraffen op te leggen en dat soort dingen te doen. Aangezien voorgesteld wordt om het voorlopige beleid te handhaven en de boetes ook te blijven uitschrijven, dan vraag ik denk ik het onmogelijke, maar het zou bijzonder zijn als het bij die boete bleef en niet dat bij uitstel van betaling daar allerlei administratiekosten en boetes overheen zouden komen. Dan heb je toch nog enigszins een drukmiddel terwijl de schulden niet blijvend gigantisch oplopen. Kijk, als iemand drie keer een boete heeft van € 35, dan is het € 105. Dat zou u nog in een periode van twee jaar af kunnen betalen op een minimum inkomen. Maar als dat duizenden euro wordt, dan is het weg, dan is het over.

De voorzitter: U heeft een interruptie op de heer Van den Doel, mijnheer Garretsen?

De heer Garretsen: Ja, ik heb de brief iets anders gelezen dan u. U gaat er vanuit dat er boetes blijven worden opgelegd.

De heer Van den Doel: Ja, dat had ik begrepen.

De heer Garretsen: Ik heb juist in de brief gelezen dat dat een vraag is om dat niet te doen maar dat er bepaalde problemen bij gemoeid zijn, op een gegeven moment weten de daklozen dat er geen boete wordt geheven, dan worden de mogelijkheden van handhavers beperkt. Dus ik zou eigenlijk voor willen pleiten om inderdaad af te zien van boetes, maar voor een gerichte aanpak te kiezen en die te bespreken in de Commissie Samenleving. Mijn vraag aan u is: vindt u dat zinvol dat dit ook in de Commissie Samenleving wordt besproken waar deskundigen als mevrouw Klazes zich daar hun licht over kunnen laten schijnen?

De heer Van den Doel: Daar kan ik het mee eens zijn en ook op zich dat dat een oplossing zou kunnen zijn, alleen nu is hij er niet en volgens mij werd er voorgesteld dat de boetes blijvend uitgeschreven worden totdat er een betere oplossing is. Dat hoor ik graag van de burgemeester of dat de bedoeling was.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Voorzitter, de brief van de burgemeester die stelt voor om alle handelingsperspectieven die er nu zijn om die te houden, inclusief de boetes. Ik denk, ja wij zijn er voorstander van, dat is niet de oplossing voor deze groep mensen. Daarom is een inhoudelijke behandeling Commissie Samenleving, lijkt mij erg goed. Met alle begrip voor de spagaat waar de burgemeester in zit, zou mijn fractie op dit ogenblik zeggen: het uitschrijven van boetes bij mensen waar ze nooit geïnd zullen kunnen worden, dat is echt onzin. Dus dat moeten we niet doen. Dus dat handelingsperspectief zou ik vooralsnog opzij zetten tenzij uit de behandeling Commissie Samenleving blijkt dat dat een enorme bijdrage levert aan de maatwerkoplossing, wat ik niet vermoed.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ene kant denk ik: inderdaad, boete uitschrijven dat heeft niet zoveel zin voor daklozen, dus ik denk dat wel goed is daar een oplossing te zoeken. Lijkt me ook goed dat daar de Commissie Samenleving zich over buigt. Over eventueel een standaard boetecatalogus, niet qua geld maar qua taakstraf of iets dergelijks op kan liggen, dat ze zeggen: als je iets overtreedt, dan weet je het kost je wat, weliswaar niet geld, maar je moet er iets voor doen. Maar goed, dat is, denk ik, wat de Commissie Samenleving meer kaas van gegeten heeft, dus lijkt me handig om dat ook op hun bord te schuiven.

De voorzitter: Ja, oké. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Hart voor Haarlem sluit zich daar graag bij aan. Ik denk inderdaad richting Halt, ik weet niet of dat nog steeds bestaat, maar in ieder geval mogelijkheden om mensen die moeilijk hun weg vinden in deze maatschappij wellicht zelfs nog een beetje op weg te helpen met taakgericht werken. Dat lijkt me een betere aanpak dan inderdaad oninbare boetes uit te schrijven.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Heeft iedereen gezegd wat hij wilde zeggen? Behalve de burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ik vraag toch even uw aandacht. Kijk, ik merk dat u een gigantisch vertrouwen hebt in uw collega's van de Commissie Samenleving en dat lijkt mij fantastisch, alleen op het punt, ik weet het, één ervan, maar waar het hierover gaat is, ik vind het terecht dat daar aandacht besteed wordt aan dak- en thuisloosheid en van: hoe ga je zo goed mogelijk met deze doelgroep om, hoe zorgen we voor voorzieningen, vooral ook weer over trajecten waarmee je hopelijk een groot deel van deze doelgroep weer in betere omstandigheden kunt krijgen. Allemaal uitstekend. Maar waar het nu hier even over gaat, dat is de vraag: hoe ga je om met handhavingsproblematiek? Want daar draait het om. Het gaat gewoon om mensen die dingen doen waarvan wij allemaal vinden: dit kan gewoonweg niet. Want als die zo'n, bijvoorbeeld, een parkeergarage die men vervuult en waar men verblijft. Dan wordt er gezegd: daar moet de gemeente toch wel wat mee doen. We hebben niet voor niks dak- en thuislozenopvang. Die moet er zijn, maar hoe gaan we om met de mensen die zich daaraan onttrekken, die je daar tegenkomt, die overlast veroorzaken? Daar hebben we, en dat probeer ik in de brief ook aan te geven, daar hebben we heel gericht zoeken wij naar manieren om deze hele specifieke doelgroep zo te benaderen dat we maximaal effect hebben om dat overlastgevend gedrag om dat te beëindigen. Daar is onze inspanning op gericht. Als er 10 boetes per jaar geschreven zijn in 2018, dan denk ik: laten we hier niet de indruk wekken van: nou jongens, dat is toch wel treurig wat daar gebeurt. Dan zeg ik: dan zijn onze handhavers ongelofelijk gericht bezig om te proberen zonder boetes, want iedereen weet wat dat voor problemen oplevert en dat dat ook bovendien weinig effectief is, om te zeggen: hoe proberen wij toch er bovenop te zitten, mensen daar weg te krijgen, mensen duidelijk te maken: dit mag niet. Daar wordt een heel arsenaal aan middelen ingezet. Een enkele keer wordt er gezegd: dan moeten we

toch duidelijk maken: dit wordt gewoon niet geaccepteerd en dan wordt daar zo'n boete voor gebruikt en zijn we op zoek naar effectievere manieren. Ik vind ook het mooiste die taakstraf, maar daar kunnen ze niet in de Commissie Samenleving over praten. Ja, het mag van mij, wat mij betreft avonden lang, maar het punt is dat daar dus bepaalde regels voor bestaan wanneer je die alternatieve straffen mag opleggen. Want dat kan niet zomaar. Wij kunnen wel een boete opleggen, wij kunnen niet zomaar zeggen: u krijgt dan straf. Wij, onze handhavers, wij kunnen niet zomaar zeggen: weet u, u gaat nu maar eens eventjes deze straf uitvoeren die wij u opleggen. Op zichzelf vind ik het interessant, ik wil dat zelfs best ook wel gaan bespreken landelijk om daar wat meer mogelijkheden voor te gaan creëren, maar reken erop: dit zit vol juridische voetangels en klemmen, want het gaat ook over de vrijheid van mensen, over de mogelijkheden die wij hebben om dat echt gedwongen op te leggen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Over de afdoening van het OM, dat is natuurlijk een soort short cut tot het opleggen van een taakstraf. Dat was een alternatief, dat is mij geschetst door juristen die daarmee te maken hebben, dus dat neem ik zeer serieus. Dus ik zou het op prijs stellen als u daar in ieder geval naar zou willen kijken of dat mogelijk is binnen Haarlem. Maar de juriste was daarvan overtuigd en dat scheelt, want eer het bij kantonrechter is, en eer het dan klaar is, dan wordt die weg te lang en begrijp ik dat Amsterdam dat bijtje erbij neergooit. Maar de vraag is of dit een goed alternatief is.

Burgemeester Wienen: Eén van de dingen waar je naar kijkt dat is: zijn er manieren te vinden, en dat zei ik al, waarop je het juridisch voor elkaar krijgt om dat anders te kunnen opleggen en niet met dat ingewikkelde traject met zittingen et cetera, want daar verschijnt men vaak ook niet en dat werkt vervolgens ook van geen meter. Wat wij proberen is samen met de mensen in Amsterdam, met de mensen in Rotterdam, te kijken van: jongens, kunnen wij iets vinden waardoor dat wel kan? Neem dat nou van mij aan. Het enige wat wij hebben gezegd, en ik denk, dat was de bijdrage van de heer Trompeter als eerste, die zei: ik zie dat en ik heb daar waardering voor, voor deze inzet om te proberen te vinden die alternatieve, beter werkende methode. Dat is wat we graag willen, daar zijn we mee bezig. De suggesties die u doet, nemen we daar zeker ook allemaal in mee, maar dat heeft geen zin, nogmaals, om bij Samenleving dat opnieuw te bespreken. Want dit zit echt op het terrein van handhaving en juridische straffen of aanpak. Ik zou in ieder geval die mogelijkheid die onze handhavers bijna niet, maar een enkele keer gebruiken om te zeggen: misschien moet je soms toch het signaal afgeven van een boete om niet bij voorbaat te zeggen: dat kan nooit of te nimmer.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja. Is er dus duidelijk dat we hetzelfde doel hebben. Het enige doel is overlast beperken en hoe doe je dat en handhaving kan een rol bij spelen, de mogelijkheden afdoening door een officier van justitie kan een mogelijkheid. U zegt terecht in uw brief daarbij politierechter dat daar vaak niet verschijnen dus dat is ook geen oplossing maar dan is er een multidisciplinaire aanpak nodig. Je kan het niet alleen met handhaving en politie oplossen dus daarom pleit ik ervoor om ook de commissie samenleving daar ... nou u zit te knikken, dan zijn we het met elkaar eens.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Garretsen, uw spreektijd is op inmiddels. Wou ik even ...

De heer Garretsen: '...'

De voorzitter: Nee, ja dat is waar maar ik kan niet de hele tijd dat scherm hier in beeld.

De heer Garretsen: Ja. U heeft ...'

De voorzitter: Ja, daar heeft u wel een beetje ... ik had gehoopt dat u het ... is alles hierover gezegd, over dit onderwerp, wat gezegd?

11.1 19.55 uur Stand van zaken Informatiebeveiliging (JB) (2)

De voorzitter: Ik moet even een kleine boetedoen van uw voorzitter. Bij het vorige onderwerp of drie onderwerpen geleden moet ik eerlijk zeggen, onderwerp 11 was dat. Dat ging over de ICT, daar waren nog twee afdoeningen van moties die gevraagd werd. De motie 14.1 is ...' behoeft integraal risicomanagement. De vraag van uw voorzitter is de motie afgedaan met de behandeling hiervan en ik geloof wel dat ik het gehoord heb hoor want u was allemaal tamelijk tevreden maar ik moet het formeel nog even aan u voorleggen. Sorry hiervoor. Sorry, mijnheer Rutten. Dus het gaat over onderwerp nummer of agendapunt nummer 11.

11.1.1. * 2019355441 motie 14.1 ICT behoeft integraal risicomanagement

De voorzitter: Onder 11.1.1. motie 14.1 ICT behoeft integraal risicomanagement.

11.3 Motie 14.2 Testen doen we met geanonimiseerde gegevens (2)

11.3.1 * 2019262485 Motie 14.2 Testen doen we met geanonimiseerde gegevens (2)

De voorzitter: En dan alvast ook motie 14.2 testen doen we met geanonimiseerde gegevens en volgens mij was dat een VVD-motie.

...'

De voorzitter: Nee, dan houden we ze in dat geval ... dan houden we ze nog ... dan houden we ze aan. Dan komen ze weer op de planning, op de actielijst, dan komen ze later in een ... aandacht. Dan komen ze in een later stadium komen ze nog bij u terug. Ja? Dan worden ze bij deze aangehouden.

De heer Rutten: Ik denk dat 14.1 wel afgedaan kan worden beschouwd, even kort overleg met mijnheer Garretsen en wat instemmend geknik hier maar ja maar testen met de geanonimiseerde gegevens is niet uitdrukkelijk ook aan de orde geweest in de beraadslaging hier dus we kunnen ons daar ook niet over uitspreken.

Burgemeester Wienen: Mag ik één puntje nog op ... als het dan toch gaat om het afhechten. De heer Trompetter die zei van ja kunnen we dat van dak- en thuislozen misschien toch nog wel op de lijst laten staan. Ik zou eigenlijk ervoor willen pleiten gewoon om met elkaar het proces ook een beetje helder te houden. De toezegging is afgedaan. Ik bedoel dat is gewoon gebeurd en ik ... u kunt er echt vanuit gaan, dat hoeft niet apart genoteerd te worden. Wij zijn hiermee bezig. Als wij nieuwe aanpak, ideeën elders vandaan of zelf hebben dan kom ik er gewoon actief mee. Dat er niet op die manier steeds langere lijsten gaan bij ... meeslepen van wat er allemaal nog te verwachten is terwijl dat volgens mij nu niet nodig is.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Akkoord het voorstel burgemeester is afgedaan en we krijgen informatie als die er is.

De voorzitter: Wat betreft de onderwerp 11, ik stel voor dat we allebei die moties nog even aanhouden. Temeer omdat wethouder Botter zelf heeft gezegd dat die dat integraal risicomangement dat wordt nog opgenomen ter afdeling dus dat ... zo laten even. Ja?

16. 22.40 uur Vaststellen Evenementenbeleid en uitvoeringsregelingen Evenementenbeleid en Subsidieverlening (JW)

De voorzitter: Goed, gaan we door naar het laatste onderwerp, ten minste het een na laatste onderwerp als we de rondvraag meenemen. Agendapunt 16, vaststellen Evenementenbeleid en de uitvoeringsregelingen Evenementenbeleid en Subsidieverlening. Moet ik even kijken hoor. Dat is VVD en Jouw Haarlem hebben dit voorgesteld om dit te bespreken dus ik wil als eerste dan ook Jouw Haarlem of VVD het woord geven op dit onderwerp.

De voorzitter: Oh Hart voor Haarlem. Neem me niet kwalijk. Ja, Jouw Haarlem is niet ...

De heer Rutten: Nadrukkelijk, het is geagendeerd door Jouw Haarlem en de VVD. Dat klopt. Dus ik wil best wel wat zeggen waarom we dat hebben geagendeerd.

De voorzitter: Ja. En zegt u dat bij monde van de VVD of bij monde van de ... Jouw Haarlem?

De heer Rutten: Bij monde van de VVD ...

De voorzitter: VVD, ja, vandaar.

De heer Rutten: Want we hebben op heden mijnheer Blokpoel heeft in de commissie ontwikkeling aangezwengeld om dat te bespreken.

De voorzitter: Ja. Gaat uw gang. Ik geef u het woord.

De heer Rutten: Ja. Dank u wel. De reden waarom we dat op de agenda wilden hebben om het te bespreken. Dat gaat misschien ook best wat ver om dat nu aan het einde van de vergadering te doen, is dat we eigenlijk vinden dat het de nota is op zich prima maar heeft het vooral of eigenlijk uitsluitend over evenementen die door anderen worden georganiseerd en dan de ook in samenhang met de subsidieregelingen die we daarvoor hebben en hoeveel dat ons dat waard is. We hebben technische vragen gesteld, ook over de evenementen die door de gemeente worden georganiseerd en dan hebben we het met name over de kermissen op de Zaanenlaan en op de Grote Markt. Die vragen ... die antwoorden die zijn van de week gekomen omdat we er nog eens even herhaald hebben en dan kom je toch tot de vraag van hoe wegen we nou de kosten en de baten tegen elkaar op. Wat kost het, wat levert het op, hoeveel mensen trekt het in relatie tot het beslag op de stad? En dan heeft de kermis Grote Markt pact 16 dagen beslag op het gebied, 100.000 bezoekers, 38.000 euro opbrengsten maar kost meer dus hij kost de gemeente 70.000 maar dat zit niet hier in die subsidieverantwoording en in het afwegingskader voor welke evenementen worden gesubsidieerd. Nee, dat zit dan in de antwoorden blijkt op diverse plekken in de organisatie. Dus eigenlijk zeg je we weten niet goed wat de ... wat het kost, wat het opbrengt, we zien geen directe kosten. Het zijn indirecte kosten die her en der worden ... vandaan komen. Dus hebben wij grip op dat eventengeld en hoe zit het dan met de kostendekkend van dat wat we vragen aan de exploitanten daar?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja volgens mij staat het er wel in. Je moet alleen wat cijfers combineren uit zowel het rapport als de beantwoording van de vragen van de VVD. De beantwoording van de vragen van de VVD is een hele lijst met alle evenementen. Zowel de door derden georganiseerde als door de gemeente zelf want als je dat ja die service wordt helaas niet verleend maar ...

De heer Rutten: De kermissen ontbraken daar nadrukkelijk. Daar hebben we nader om ...

De heer IJsbrandy: Nee, die staan erin. Die staan erin.

De heer Garretsen: '...'

De heer Rutten: Ja, sinds van de week.

De heer IJsbrandy: Ja, maar is toch genoeg. Goed als je die lijst optelt, dan kom je op ruim 1,3 miljoen bezoekers dus mensen die één of meer van die evenementen bezoeken. Er staat ook ergens in het rapport dat een gemiddeld bezoeker 40 euro besteed. Dus als je die twee getallen vermenigvuldigt dan kom je op een economische bijdrage van zo'n 53 miljoen euro als zeg maar spin-off als effect van de totale evenementenpakket wat georganiseerd wordt. Dus ik denk dat je dat ook nadrukkelijk mee moet nemen en niet alleen moet kijken naar ja kosten van vergunningen of leges of dat soort in relatie tot die kosten die je dan hier bij die evenementen hebt dus de economische spin-off is groot. Is een beetje hetzelfde punt als mijnheer Linder het maakt. Ja die baten komen natuurlijk in eerste instantie bij ondernemers terecht voor een groot deel. Die betalen uw belasting dus daar enzovoort enzovoort maar ja daarmee is dus een grote ja toch wel economische baten voor de stad gecreëerd met een kleine investeringen want als we een half miljoen investeren en we creëren 50 miljoen economische waarde voor de stad, dan is dat toch een zeer goede investering. Er zijn heel veel kosten die de gemeente maakt die niet zo'n hefboom hebben, zal ik maar zeggen. Dus ik vond het eigenlijk goed nieuws, ook in het relatie tot het wat ja het toeristen bashen wat er vorige week aan de hand was toen het ging om de begrotingsbehandeling. Het Haarlemmer marketing kon wel afgeschaft worden en toeristenbelasting moest omhoog en weet ik veel het allemaal. Deugt allemaal ... ja dan gooi je toch een beetje de kind met het badwater weg als je toch voor zo'n kleine inspanning eigenlijk zoveel waarde voor je stad kan creëren dus ik wou hier toch deze gelegenheid te baat nemen om een pleidooi te houden voor het handhaven van dit soort ondersteuning om dat het veel oplevert.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, wij zijn blij met deze nota en we hebben met belangstelling gelezen. Ik moet ... ik onderschrijf wat de heer IJsbrandy zegt van het is een relatief bescheiden investering voor een grote opbrengst. Alleen de gemeente Haarlem zelf, de financiën van de gemeente Haarlem zelf die ... dat is wat ingewikkelder te berekenen maar ik denk dat het z'n geld waard is. We hebben goed gekeken naar wat voor evenementen er genoemd werden en ik moet het even zeggen, ik mis wat diversiteit. Er wordt bijna niet ... het wordt of aan het evenement zelf overgelaten maar dan over het algemeen zijn het qua diversiteit vrij eenzijdige evenementen en ik zou de gemeente toch willen oproepen om toch vooral ook meer ook in Schalkwijk en in andere wijken te organiseren en daarbij ook in te zetten op meer diversiteit. Dat was mijn enige kritische noot op het stuk.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja dank u wel. Nou we hebben iets van een jaar geleden zo in het 100.000 euro terugkomen hier '...' bezuinigd werd voor het evenementenbeleid die is ook wel teruggekomen en die is zodanig verdeeld en zo verdunt dat we bijvoorbeeld het Haarlemmerhout '...' 2500 euro extra en het valt bijna om dus ja ik vind het college een grotere uitgave in het festival in 2020 of later of is dat een andere commissie, zit dat dan weer in ontwikkeling? Of nemen we het risico ...

De heer Garretsen: Ja, dat kan je je ook afvragen.

De heer Trompetter: Dat het festival verdwijnt?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Nee. Ik heb ... oh, dat is echt zo. Maar echt twee ... dat is waar. Twee zinnen. Vooruit maar.

De heer Garretsen: Oké. Er komt een onafhankelijk en deskundige evenementencommissie. Daar zitten alleen maar bedrijfsleven en ambtenaren. Dat vindt de SP eenzijdig. Er mogen ook wel vertegenwoordigers van omwonenden inzitten. Twee zinnen.

De voorzitter: Keurig, mijnheer Garretsen. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik weet niet of dit de plek is. Ik heb de richtlijnen er doorgelezen en dan ik mis daarin nog steeds de dBC-norm die wij al eerder hebben aangegeven dat die zou moeten opgenomen worden. Decibel C, die vooral bastonen er ... ja, ja.

Burgemeester Wienen: En dat laatste, dat is al eerder aangegeven dat we daarmee bezig zijn en dat komt er dan ook gewoon aan dus dat komt. Ja. Ho. Ik denk dat terecht gezegd wordt van niet alles wat je zou kunnen noemen als evenement zit in deze lijst. Dit is een bepaald type evenement waar wij subsidiëring aan verlenen en er zijn ook nog een aantal andere die vallen bij de gemeente ook onder een andere afdeling, ook onder een andere portefeuille. Dat zit in merkwaardig genoeg bij dezelfde categorie als markten en ik kan me heel goed voorstellen, daarom vind ik de vraag ook gewoon terecht, zet het eens op een rijtje omdat ook dat zijn wel kosten en het zijn wel evenementen die veel mensen trekken. Tegelijkertijd laat het ook wel meteen weer iets zien van de complexiteit van dit onderwerp, want als het over evenementen gaat, zijn wij op zoek naar van wat is nou specifiek Haarlems, wat is een Haarlemse invulling, wat is passend bij nou noem het de beeldvorming, de uitstraling die de stad wil hebben en daar zul je ook opnieuw moeten kijken naar wat is de verhouding tussen de uitstraling van het evenement voor de inwoners van de stad. Zeg maar wat je ja wat leuk is omdat mensen in de stad dat ook waarderen. Daar hebben we ook in het college bijvoorbeeld ook recent weer over gesproken. Er zijn best evenementen die naar buiten toe natuurlijk helemaal geen uitstraling hebben. Als je in een vierdaagse organiseert, ja dat is voor bewoners van de stad en is hartstikke leuk, heeft geen uitstraling naar buiten maar wij vinden het wel belangrijk om ook die elementen een plek te blijven geven maar als het gaat om de uitstraling willen wij proberen toch een profiel van de stad mee te laten wegen bij welke evenementen je extra stimuleert. Het idee ... ik ben heel erg blij met wat er gezegd is dat dat toch echt wel ook grote meerwaarde creëert. Ik denk ... we komen er echt uitvoerig op terug, maar er ik ... er dreigt wel even een beetje een beeld te ontstaan alsof wij alleen maar schade en nadeel ondervinden als er mensen hier komen terwijl ik denk dat het winkelaanbod van Haarlem bijvoorbeeld maar we moeten dat ook onderbouwen en maar voor een belangrijk deel afhankelijk is van de bestedingen van mensen van buiten en als wij daar geen oog meer voor hebben, dan musea al helemaal maar goed al zou je als ik het ... het zal zeker wel een deel van de mensen zijn in de stad die zeggen nou ja daar kom ik toch niet dus dat interesseert me niet zo veel, maar die winkels daar profiteert iedereen van mee. Maar die kunnen alleen maar bestaan bij

gratie van het feit dat wij ook mensen uit de weide omgeving en veel toeristen trekken die ook geld uitgeven in die winkels dus ik vind het wel belangrijk om dat evenwicht ook goed met elkaar in de gaten te houden. Daar komen wij ook op terug om dat te onderbouwen en ook verder nog te laten zien. Nou we hebben met elkaar afspraken gemaakt over toeristisch beleid en over Haarlem marketing en in dat kader hebben worden dingen uitgezocht en krijgen we ook dat soort gegevens beter op een rij. De ... het missen van de diversiteit, ook dat is wel een aandachtspunt. We hebben wel dingen ook in Schalkwijk. Ik denk alleen wel dat je ook heel nuchter moet zijn. Ik ben daar sowieso heel blij mee. Ik ben zelf project portefeuillehouder van of gebiedsportefeuillehouder voor Schalkwijk. Ik kom elk jaar bij Schalkwijk aan zee. Ik zie dat daar positieve dingen gebeuren, maar je moet ook gewoon heel nuchter zijn als het gaat over de bescheiden mate waarin je erin slaagt om daar ondanks alle inspanningen om daar nou de mensen uit de wijk te krijgen, laat staan mensen uit de verdere stad en omgeving en ook dat is nadenken van ja hoe krijgen we een beetje een evenwichtig palet.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja ik ondersteun wat u zegt. Dat zie ik natuurlijk ook, maar diversiteit is breder dan alleen Schalkwijk. Schalkwijk is de makkelijkste beeld om even te schetsen, maar het gaat verder dan dat en ik zou het prettig vinden als de stad zich bezig houdt met hoe kunnen we voor de evenementen diverser maken, inclusiever dat ook voor mensen uit van andere achtergrond zich kunnen herkennen in de evenementen en nu zie je dat vaak soms is het wat een evenement brengt maar over het algemeen zie je daar niet heel veel van terug ...

Burgemeester Wienen: Nee, maar ...

De heer Van den Doel: Of minder dan ik zou willen.

Burgemeester Wienen: Maar ik vind het ook een terecht punt en ik neem nog een paar dingen mee. Ik denk dat we goed bezig zijn, dat we met elkaar proberen en we willen die duurzaamheid. We willen een aantal zeg maar dat noem het maar even DNA van de stad mee laten gaan, maar die diversiteit vind ik ook een heel belangrijk punt. Dat past daar ook in, ook aandacht voor de eigen bewoners, traditionele dingen en meer vernieuwende dingen die ook naar buiten toe een uitstraling hebben. Ik twijfel een beetje over wat er gezegd is over dat je in een adviescommissie evenementen dat je daar ook de omwonenden bij het ... bij de vraag of je subsidie geeft en dergelijke of je dat ... kijk, deskundigheid vanuit bewoners lijkt mij hartstikke goed maar het pure feit dat je omwonende bent maakt je nog niet tot de deskundige die gaat zeggen van nou laten we dit evenement wat extra steun geven. Dat vraagt gewoon om inzicht in de verdienmogelijkheden van bepaalde evenementen. Sommige evenementen, daar hoeft helemaal geen geld bij want die moeten geld kunnen verdienen. Andere evenementen moet echt geld bij als je het belangrijk vindt, dat vraagt toch ook wel een zekere deskundigheid. Daarom zitten er inderdaad ondernemers in die dat een klein beetje kunnen beoordelen, maar waar ik echt heel erg nou ja daar hebben we ook discussie over ook met de ambtenaren die daarbij betrokken zijn van wij moeten voorkomen en als die beeldvorming ontstaat moeten we daar ook echt nou extra nog opletten dat mensen daar de gelegenheid zouden hebben om hun eigen projecten als het ware te voorzien van subsidiegeld. Dat kan de bedoeling niet zijn, maar ik zou wel willen pleiten voor laten we proberen in zo'n commissie een stukje deskundigheid en een zekere evenwichtigheid te hebben om de doelen die we in het beleid vaststellen, die hier in staan om die ook met elkaar te dienen.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, ja en nee. Ja er moet deskundigheid zijn en ook dat niet omwonenden dan als je omwonenden rond de kermis hebt dan krijg je de mensen die er tegen zijn en als je ...

Burgemeester Wienen: Ja maar dat is op zich niet erg.

De heer Van Den Doel: Maar ik denk dat het goed is om de bewoners zijn er nu helemaal niet in dus ik denk dat er wel bewoners zijn die in staat zijn en kunnen genoeg zijn om in zo'n commissie zitting te nemen en daarbij ook de bewoners vertegenwoordigen dus die vanuit een andere optiek ernaar kunnen kijken. Ik denk dat het de keuze om een evenement wel of niet te financieren alleen maar beter van wordt. Ik zit zelf in veel adviescommissies en ik weet dat het soms heel erg van belang is dat er een lokaal component om het zo maar even te zeggen wel duidelijk vertegenwoordigd is en nu is het ondernemers en ... dus het zijn ... dus het is de andere kant en de gebruikerskant zeg maar of de mensen die het ook aangaat toch weer wel natuurlijk een beetje die zijn er nu niet in en dat is denk ik de vraag dus niet direct omwonenden erbij te betrekken maar wel gewoon goede mensen die uit de stad en vanuit de bewoners naar een evenement kijken.

Burgemeester Wienen: Als ik nog even mag om misverstand te voorkomen dat omwonenden er niet bij evenementen betrokken zouden zijn. In mijn ogen absoluut. Ik bedoel we hebben tot uit de in den treure hebben we soms met bewoners en omwonenden contact, maar dit gaat om specifiek om het waarderen en financieren zeg maar met evenementensubsidie en daar zoek je een bepaald soort deskundigheid en u zegt kijk ook naar de breedte van de lokale vertegenwoordiging. Ja.

De heer Rutten: Blijft over mijn vraag hoe u daar de gemeentelijke georganiseerde evenementen in mee wilt gaan nemen, want ik stel wel vast, die vragen zijn dinsdagavond beantwoord, de kermissen en de kerstmarkt en de Luilakmarkt worden zelf georganiseerd. Geen vaste subsidie. Wordt vanuit de gemeentelijke budgetten gefinancierd en we leggen op de kermis sowieso 75.000 euro per jaar toe. Dat kan je ook in subsidies stoppen dus dat ... die geldstromen voor die vier evenementen die gaan dus buiten dat beeld om van die subsidie en waar u zegt van daar willen we met de commissie naar kijken dus ...

Burgemeester Wienen: Ja nou ik neem dit gewoon mee, want ik vind ook wel een terechte vraag. Ten aanzien van de kermissen vind ik het een beetje lastig, want daar hebben we zo uitvoerig eindeloos met elkaar over gesproken en het college heeft indertijd voorgesteld om de kermis op de Grote Markt om daar toch wat anders naar te gaan kijken en daar wilde de commissie toen niet van weten. Wat mij betreft sta ik er open voor om die discussie alsnog te voeren, maar bij de vraag bijvoorbeeld over de kostendekkendheid. Ja dan moet je ook gaan kijken van wat is economisch draagbaar voor zo'n evenement. Je kunt kermisexploitanten kun je een bepaalde bijdrage laten betalen, maar je kunt niet zomaar zeggen van nou laat ze dat maar helemaal opbrengen. Dan komt er geen hond meer. Zij moeten uiteindelijk daar hun boterham verdienen dus dat is wel zoeken van wat is haalbaar en wat niet.

De heer Ruten: Als het maar transparant is. Ik denk dat dat stap 1 is, want nu weten we dat niet goed en dan kan je er ook de overweging niet op maken en het gaat er natuurlijk niet over om die ondernemers op die kermis kapot te maken maar we mogen wel ... vinden we het, is dit nog het goede wat we aan het doen zijn. Vinden wij het nog verantwoord om daar 75.000 euro uit verschillende potjes in de gemeente handhavingcapaciteit ... ik weet niet waar dat allemaal vandaan komt om dat er aan te besteden, zeggen we met z'n allen. Ja dat is prima, dan is het ook goed.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Is alles gezegd over dit onderwerp wat er gezegd moest worden?

17. 22.50 Rondvraag

De voorzitter: Dan gaan we nu over naar het laatste onderwerp van deze agenda en dat is de ... dat zijn de rondvragen. Er staan nog een aantal rondvragen open. Ik geloof dat de heer Sepers nog een rondvraag heeft voor de burgemeester over de aangenomen motie om stappen te gaan zetten naar een algeheel vuurwerkverbod.

De heer Sepers: Ja.

De voorzitter: ...

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Vraag aan de burgemeester, er zijn in die motie in ieder geval twee punten die met het oog op de jaarwisseling over zes weken van belang zijn. Ja substantiële uitbreiding van het aantal vuurwerkvrije zones en het oproepen van alle Haarlemmers om te komen tot het vrijwillige afzien van afsteken van knalvuurwerk. Ik stel deze vraag mede namens de andere indieners van de motie. Ervan uitgaande dat het college de motie zal uitvoeren, is mijn vraag aan de burgemeester wanneer die vuurwerkvrije zones zullen worden aangewezen en of u iets kan zeggen hoe en in welke vorm die oproep aan alle Haarlemmers om af te zien van het afsteken van sierknalwerk gedaan zal worden. Dank u wel.

Burgemeester Wienen: Ja wat het eerste betreft, dat heb ik ook in de raad gezegd of nee dat is het laatste dan die oproep. Kijk in zekere zin je zou kunnen kijken naar creativiteit maar het gaat erom dat de gemeenteraad zegt wij vinden van Haarlemmers doet het nou niet. De vraag is eventjes van wat is een manier waarop dat wellicht ook door mensen opgepakt wordt als van nou dat ja misschien moet ik er toch nog eens over na gaan denken. Dat is een ... iedereen snapt dat dat, het is heel simpel om te zeggen van nou ik zal een keer ergens iets roepen of u roept ergens wat en nou dan gaat er wat gebeuren. Nee dan natuurlijk niet dus het ... ik moet eerlijk zeggen dat ik op dat punt ook een beetje sceptisch ben. Ik ... het heeft in de krant gestaan en dat heeft al denk ik wel flinke werking. In die zin is die oproep in feite al via de media gedaan en ik kan mij voorstellen dat het zinnig is om nog eens te kijken van is het misschien aardig om te zien of er een mogelijkheden zijn om wellicht vanuit verschillende partijen ofzo weet ik veel iets gericht te doen richting stad en daar kom ik dan op heel korte termijn mee. Anders heeft het geen zin meer inderdaad, want dit jaar spoedt ten einde. Het andere punt van de uitbreiding van die zones. Ik heb dat ook in de raad gezegd. Het zijn vrijwillige zones. Wij hebben vorige jaar uitvoerig aan allerlei instellingen gevraagd van hebt u daar belang bij, wilt u dat want dan gaan wij die zones zeg maar aangeven. Het kost overigens per zone 1500 euro dus dat we even met elkaar weten van ja het gaat wel over geld. Er is geen handhaving verder extra geregeld. Dat zit daar niet bij en wij hebben het echt heel nadrukkelijk gevraagd en daar kwamen toen deze zones uit die we in ieder geval hebben en wat mij betreft kunnen we die vraag nog eens een keer uitzetten. Waar ik een beetje huiverig voor ben dat is het model Heemstede, dat kan ook maar ik ben bang want dat daar ... dan ga je dus echt helemaal niks doen feitelijk, dan zeg je gewoon van als mensen in een straat het niet doen, laat ze dan afspreken dat ze het niet doen maar als er iemand is die zegt ja maar ik wil het wel doen, ja dan doet ie het wel. De vraag is, wat zijn we dan eigenlijk met elkaar aan het organiseren. Ik zou op dit moment als u mij vraagt van wat stelt u zich erbij voor, dat is dat wij die vraag opnieuw stellen en dat mocht blijken dat er een aantal instellingen zijn die dat graag zouden willen dat wij daar in principe positief op reageren en als het een overweldigende aantal zou zijn, dat verwacht ik niet want we hebben het nou twee keer gevraagd en de respons is echt bescheiden maar mocht het wel zo zijn ja dan zal ik denk volgende maand tegen u zeggen wij zitten met een financieel probleem. Maar daar kom ik dan wel op terug.

De heer Sepers: Mag ik heel even reageren?

De voorzitter: Ja, heel kort.

De heer Sepers: Deze aanpak dat u opnieuw dat verzoek neerlegt, lijkt mij heel goed en dan horen we het in december vergadering wel hoe ver het is. Wat betreft die oproep aan Haarlemmers kan ik me bij voorstellen dat op de website van de gemeente, dat er misschien in de laatste weken van het jaar nog een advertentie in het Haarlems Dagblad of nou er zijn meerdere ... u heeft allerlei communicatieadviseurs in dienst die zich daar misschien eens het hoofd over kunnen breken en als politieke partijen daar ook nog een bijdrage aan kunnen leveren dan hoor ik dat graag maar de oproep was natuurlijk toch erg aan het college om te regelen dat dat ging gebeuren.

Burgemeester Wienen: Ja, ik heb er ervaring mee. Ik ... dat ging weliswaar over specifieke vormen van vandalisme ook met name enz. en vuurwerk en overlast. Dus je kunt er een campagne op los laten, alleen er is ongelooflijk veel discussie over van wat is nou het precieze effect maar je ziet wel iets. Maar goed ik zal uw suggestie meenemen om de communicatieadviseurs nog eens te vragen, jongens wat voor creativiteit hebben jullie hier op dit punt te bieden.

De voorzitter: Goed. De rondvragen van de Actiepartij.

De heer Trompetter: Ja, ik denk dat ik het maar één hoeft te stellen want ik ga zo meteen ook met de griffie even kijken waar de toezegging staat voor de Waarderpolder maar of dat zo staat er al in met een datum volgens mij.

De voorzitter: Hij is gemaïld aan u.

De heer Trompetter: Ja, oké dat is al gemaïld. Oké. Prachtig. Nee want ik zag hem niet ... ik heb echt niet gevonden in deze hoor, echt niet. Van deze vergadering maar goed. Eén rondvraag dan. Gemeentes maken zich zorgen over ondermijning dat er NOS een item over via sportclubs en door middel van sportclubs. Is ... zijn er signalen in Haarlem en omgeving ook die zorgen zijn?

De voorzitter: De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, dat ... op zichzelf een goede vraag. Wij hebben daar ervaring mee in Haarlem. Dat is waarschijnlijk ook wel bekend. Eén van de allereerste ondermijningscasussen die we in Haarlem hadden, ging over een sportclub. Young Boys, durf ik rustig te zeggen want ondertussen is die verdwenen. Daar was sprake van illegaal gokken in het bestuur van de vereniging zaten mensen waar nou laat ik zeggen vraagtekens waren bij de integriteit en nou daar hebben wij ... daar zijn wij tegen opgetreden, maar het was voor ons ook tegelijkertijd een waarschuwing om op dat punt scherp te zijn en dat zijn wij. Eigenlijk zou ik het op dit moment liever daarbij laten omdat ik niet hier de suggestie wil gaan doen om als het ware verenigingen te gaan bespreken. Wij zijn er scherp op. Wij weten dat dit voorkomt en we zijn er scherp op.

De voorzitter: De rest van de vragen zijn komen te vervallen of al gesteld?

De heer Trompetter: Ja, ik had ze dus gesteld inderdaad en ik kreeg net een mailtje binnen dus dat ie zeg maar in een termijnagenda staat toch, als ik het goed heb begrepen.

De voorzitter: Staat voor december.

De heer Trompetter: Ja dus voor december staat de Waarderpolder brief of die andere of ...

De voorzitter: De evaluatie van de ontruiming van de Waarderpolder.

De heer Trompetter: Ja precies.

De voorzitter: Ja.

De heer Trompetter: Die staat voor december.

De voorzitter: Ja.

De heer Trompetter: En de Wmo voor [...], weet niet of daar al een datum aan was gehangen? Dat voorstel wat er nog zou komen.

De voorzitter: Oh, eerst de brief over de evaluatie ontruiming Waarderpolder.

Burgemeester Wienen: Ja, die 12 december klopt. Hij moet nog in het college behandeld worden dus ik ... maar ik doe mijn best, want wat is dan de sluitingsdatum? Maar hij ... in ieder geval weten we het. We richten ons op 12 december en ik ga ervanuit dat dat lukt. Hoewel het nu wel krap aan wordt.

De voorzitter: 27 november moet ie dan in het [...]

De heer Trompetter: Ja, een maand later is ook niet erg als het [...]

Burgemeester Wienen: Nee, dan als het de 12^e niet zou lukken, is het in ieder geval de maand erna.

De heer Trompetter: Ja, en er wordt dan nog de ja ik weet niet of dat ergens de ... ik heb waarschijnlijk wel zien staan de actielijst maar weet niet of er al een datum of een notitie of een voorspelling aanhangt. Dat was de toezegging Wmo voor [...] om te kijken naar of we nou in Wmo [...] zouden kunnen kijken en dan ging het met name om de zorgvragers, de meerdere zorgvragers die rondom één persoon zorg verlenen van verschillende organisaties die hebben nu eigenlijk geen plek waar ze naartoe kunnen. Behalve de Wmo of de participatieraad maar die is daar niet voor. Die is wel voor algemene zaken, maar niet voor individuele zaken. Is daarmee ... er zijn meerdere gemeentes die zo'n Wmo [...] daar straks van hebben en die kunnen aan de raad rapporteren en of aan het college waardoor je knelpunten kan zien van inmiddels geloof ik 120 Wmo-aanbieders van die Haarlem rijk is van hoe gaat ... hoe werkt dat nou samen rondom de zorgvragen en zijn daar verbeteringen in aan te brengen of suggesties voor te doen.

Burgemeester Wienen: Ja. Ik kan daar wel antwoord op geven. Wij waren van plan om daar in januari dat te kunnen agenderen in de commissie, maar er is vanuit de afdeling maatschappelijke ondersteuning gezegd dat Haarlem is aangewezen als één van de gemeenten in het koploperproject cliëntenondersteuning en in dat kader zijn wij aan het kijken en dat wordt breder nu opgepakt van hoe kan je dat nou zo goed mogelijk doen en daardoor gaat het wel in ieder geval wat langer duren dus dat wat we in eerste instantie dachten dat was zeg maar de suggestie die ook was gedaan van nou laten wij kijken of wij iemand kunnen aanwijzen en nu wordt het wat breder opgepakt om te zeggen van ja Haarlem wil echt kijken van hoe kun je als je dit zo goed mogelijk wil doen, hoe kan je dan het beste doen en dat is in samen met het Rijk worden we op dit moment daarnaar gekeken maar de bedoeling is heel helder. Hoe kunnen cliënten met klachten en bezwaren rond ja datgene wat zij aangeboden krijgen terecht anders dan bij de instelling zelf en daar zijn we op het ogenblik samen met die afdeling maatschappelijke ondersteuning op een rij aan het zetten maar het gaat wel in ieder geval langer duren.

De heer Trompetter: Ja dat is prachtig. Misschien kan het dan zeg maar aan de actielijst soort en met status dat iedereen kan meelesen wat die samenleving zo'n status van wij zijn hier mee bezig, het wordt nog groter, mooier en beter. Dan zijn we allemaal tevreden denk ik.

De voorzitter: Ja, ik hoor net hij staat in de actielijst maar de planning is nog niet aangepast dus dat ja dat gaat nog gebeuren. Ja? Oké. Nou dan zijn wij volgens mij ... mijnheer Linder, u had nog een ... Oh, oké. Mijnheer Linder, u eerst en dan Trots.

De heer Linder: Nou ja ik heb eigenlijk gewoon even formeel nog even duidelijk willen hebben dat ik graag dus een overzicht zou willen zien over wat eventueel de geschatte inkomsten zijn van dit hele Lely-project. Het heeft het formeel graag daar wil een antwoord wil hebben. Het hoeft nog niet op de centen echt ...

De voorzitter: Staat genoteerd hier ...

De heer Linder: Dat is een ... kan van mij betreft ja iets meer dan een schatting. Laten we het zo zeggen.

De voorzitter: Overzicht '...' Ja en ook de inkomsten. Nee, dat is een de herhaling. Ja. De inkomsten dat ... uitlening ja want daar worden de '...' in fiscale voordelen '...' inkomsten '...' Ja. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Goed, heb speciaal 20 seconden bewaard voor de vraag bij de parkeergarage Marsmanplein zijn er ernstige gebreken aan de bouwconstructie. Daar is code rood voor uitgesproken. Dat is nu al enige tijd bekend bij de gemeente. Mocht daar ooit iets gebeuren of mocht het helemaal in mekaar sodemieteren, is dan de gemeente Haarlem op enigerwijze aansprakelijk?

De voorzitter: De burgemeester.

Burgemeester Wiene: Volgens mij hebben we dit onderwerp de vorige maand ook besproken. Ook vanuit uw fractie vragen over gesteld. Wat er gebeurd is, gewoon even toch heel kort dan dat punt te herhalen. Naar aanleiding van een incident ik meen in Eindhoven waarbij een bepaalde constructie waarvan het idee was dat die goed was toch niet betrouwbaar bleek, is er gezegd er wordt een quickscan gedaan bij alle bouwwerken waar deze constructie is toegepast. Daar zijn er ook een aantal in Haarlem en daar waar er code rood was, zijn ze gesloten. Dus dat is toen ook gebeurd. Dus de gemeente Haarlem heeft direct conform de landelijke ... het landelijke verzoek zeg maar is opgetreden en heeft de garage gesloten. Vervolgens hebben wij in overleg met de eigenaar en met de belanghebbenden daar, met name de bewoners en de winkeliers gekeken van hoe kunnen wij toch proberen om die garage weer misschien deels in gebruik te nemen. Dat is gebeurd doordat er een constructie is gekomen met ondersteuning van de garage. Nou iedereen die daar wel eens geweest is, die ziet dat dat een gigantische constructie is die veel parkeerplaatsen vergt. Daarom is er ook een nog steeds heel veel onvrede bij met name de winkeliers die zeggen van ja op deze manier is het voor klanten heel onaantrekkelijk om hier te komen dus het kost ons omzet maar de gemeente Haarlem heeft op die manier door te eisen dat die maatregelen genomen werden die moeten voldoen aan eisen ervoor gezorgd dat er in ieder geval een deel van die garage wel gebruikt kan worden. Wat er nu nodig is, dat is dat er een definitieve oplossing komt. Daar zijn wij op toe door bij de eigenaar erop aan te dringen dat ie de maatregelen neemt die nodig zijn, want dit is een noodmaatregel. Wij zijn niet verantwoordelijk. De eigenaar is verantwoordelijk, maar wij zijn wel degene die moet toezien dat daar op een veilige manier dat gebouw wordt ingericht en daarom hebben we ook ingegrepen, hebben we een noodmaatregel die door de deskundige als voldoende veilig is beoordeeld, hebben we toegestaan. Daarmee nemen wij de verantwoordelijkheid niet over van de bouwer of sorry van de eigenaar, maar wij gebruiken gewoon onze bevoegdheden om zo goed mogelijk en

verantwoord mogelijk met de veiligheid om te gaan en toch nog enig gebruik mogelijk te maken en wij dringen er bij die eigenaar op aan en dat heb ik vorige maand ook gezegd, dat zal ik denk begin volgende week hebben we dacht ik een gesprek maar ik ... de precieze datum weet ik niet waarin we weer om de tafel zitten, omdat wij ook vinden dit duurt nou ondertussen al twee jaar en er moet gewoon wat gebeuren.

De heer Van den Raadt: Ja dus uw conclusie, gemeente Haarlem nooit aansprakelijk. Altijd de eigenaar.

18. 23.00 Sluiting

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. Dan zijn wij aan het eind gekomen van deze ... oh, mijnheer Sepers u heeft ook nog een ...

De heer Sepers: Ik had nog een rondvraagpunt voor Merijn Snoek.

De voorzitter: Oh ja, dat is ... maar die is er niet.

De heer Sepers: Ja maar ja hij hoort hier toch te zijn.

De voorzitter: Ja maar misschien zou die schriftelijk willen indienen. Ze worden technisch beantwoord, mijnheer Sepers.

De heer Sepers: En wanneer krijg ik dat antwoord want ...

De voorzitter: Nou dat is binnen ... het antwoord is al klaar dus dat krijgt u vannacht of morgen.

Burgemeester Wienen: Of morgen.

De heer Sepers: Misschien is het interessant voor de medecommissieleden om die rondvraag even te melden wat ik gevraagd heb.

De voorzitter: Ja.

De heer Sepers: In de notitie over de septembercirculaire staat dat het onzeker is, nog niet duidelijk is of er een decemberrapportage komt. In mijn rondvraagpunt heb ik aangegeven dat gelet op tekort wat we in de '...' hebben gezien van 5 miljoen dat ik toch wel zeer zou waarderen als we een decemberrapportage zouden krijgen, omdat we dan zo snel mogelijk na afronden van het jaar de stand van zaken weten dus ik hoop dat het college daar een positieve antwoord op geeft en ik hoop dat jullie dit ondersteunen. Het gaat het antwoord naar de hele commissie dan? Oké.